

"جنهن جو دمان ڪي ئي سونهي"

"لومئيءَ جي آڪائي"

"جهرڙيءَ جو وير"

"جيڪو لشو اهوئي ڪاٺو"

"دانگ ۽ نانگ"

"شرڪيب ابتي ٿي ويئي"

"شينهن سهي کان مار ڪائي ويو"

"ٽي مڙيون"

"پنهنجي پنهنجي فطرت"

"بلبل ۽ مالهي"

"ويچار واٽ"

"دريا ۽ بدڪ جو قصو"

"پولتن کي نصيحت"

Gul Hayat Institute "سڄي ڳالهه هميشه سچي ٿي آهي"

"نادان جي دوستي جيءَ جو جهنگل"

"بيوقوف دوست جو قصو"

"لالچ بڻي بلا آهي"

"سچ جي چڪر ۾ ڪن به وڃايائين"

"راز ڪولڻ جو انجام خراب ٿيندو آهي"

"باد شاهن جي دوستيءَ ۾ خطرو آهي"

"حمد خراب شي آهي"

۱۹۸۴ع ۾ "لالئي پبليڪيشن" حيدرآباد طرفان ڪتاب "درمخت راند" شائع ٿيو ۱۴ صفحن جي هن ڪتاب جو سهيڙندڙ آغا قیوم آهي. ڪتاب ۾ درمخت راند بابت معلومات ڏني وئي آهي.

۱۹۸۴ع ۾ "انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي" سنڌ يونيورسٽي ڄامشورو طرفان ڪتاب "نرالا گهر" شائع ٿيو ۱۶۸ صفحن جي هن ڪتاب جو مترجم علي مرتضيٰ ڌاريجو آهي. هن ڪتاب ۾ سائنسي معلومات ڏني وئي آهي.

۱۹۸۴ع ۾ "انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي" سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو طرفان ڪتاب "شاهه عبداللطيف" شائع ٿيو ۴۳ صفحن جي هن ڪتاب جو ليکڪ "مراد علي مرزا" آهي. هن ڪتاب ۾ سنڌ جي سدا حيات شاعر شاهه عبداللطيف جي شخصيت جي باري ۾ معلومات ڏني وئي آهي.

۱۹۸۴ع ۾ "انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي" سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو طرفان ڪتاب "مرزا قليچ بيگ" شائع ٿيو ۶۹ صفحن جي هن ڪتاب جو ليکڪ "قاسم بگهيو" آهي. هن ڪتاب ۾ سنڌي ادب جي سدا حيات شاعر مرزا قليچ بيگ جي شخصيت جو احوال ڏنو ويو آهي.

۱۹۸۴ع ۾ "انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي" سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو طرفان ڪتاب "سچل سرمست" شائع ٿيو ۶۸ صفحن جي هن ڪتاب جو ليکڪ "ملڪ نديم" آهي. هن ڪتاب ۾ هفت زبان شاعر سچل سرمست جي سوانح جو احوال ڏنو ويو آهي.

۱۹۸۴ع ۾ "گوداهي لال ايج ڪٽري" جو مرتب ٿيل ڪتاب "خيالن جو خزانو" بخاري پبليڪيشن ڪاهي طرفان شائع ٿيو ۴۰ صفحن جي هن ڪتاب ۾ هيٺيون مواد ڏنو

رو آهي :

ڪهاڻيون :

" بهادر منگول " (چيني ڪهاڻي)

" نيڪي ۽ جوڳل "

" بهادر ٻار "

" ڪٽيڙ جي سزا "

" سڀني انسان آهن "

" ڏوٽو ۽ ندي "

" پنڌ - پورهيا "

" پڙهي جي نصيحت "

شاعري :

" سڃاڻ ٻار "

" جهر ڪيون "

مترجم حميد سربازي ايراني

ليکڪا ڀاهره سومرو

حسين بخش چانڀهو

منظور علي چاڻ

زبيده ناز شورو

موشومل ڪي ايم رامواڻي

آفيم صديق سومرو

فقير يار محمد ڪاهي

گورڊن محبوباڻي

Gul Hayat Institute

۱۹۸۴ع ۾ " ڪٽيڙ جي سزا " جو لکيل ڪتاب " بئين واري ناني " روشن

تارا ساهت سرڪل ، حيدرآباد ، طرفان شايع ٿيو . ٻاهر صرفحن جي هن ناولٽ ۾ ۲۹

باب ڏنا ويا آهن : پڙهڻ کان پوءِ ائين ٿو لڳي ته ليکڪ پنهنجي آتم ڪهاڻي لکي آهي .

هولي آسان ۽ عام فهم ڪم آندي وئي آهي . ان کان سواءِ سوانح جو موضوع ناولٽ ڪي وڌيڪ

دلچسپ بڻائي ٿو .

۱۹۸۴ع ۾ رضيه صديقي جو لکيل ڪتاب " پدي ۽ جوهر " ، روشن تارا

ساهت سرڪل ، حيدرآباد طرفان شايع ٿيو . ۵ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ٻارنهن ڪهاڻيون آهن ، جهڙوڪ :

" پديءَ جو بحر " ، " ماما شفن جو روزو " ، " رابيل " ، " نافرمان " ،
 " استاد جي استادي " ، " پگڙل دي " ، " فقيري ويس " ، " ڪيوتن جا آنا " ، " نشي
 جو زهر " ، " مثالي بابو " ، " گلڪڻ بادل " .

ڪتاب جي آخري ڪهڙي " گلڪڻ بادل " ترجمو ٿيل آهي . ليکڪا ٻولي

آسان ڪم آڻندي آهي ۽ سندس انداز بيان نهايت دلچسپ آهي .

۱۹۸۲ع ۾ اڌل سومري جو لکيل ڪتاب " جيئن جي ڪانفرنس " روشن تارا

ساهت سرڪل ، طرفان شايع ٿيو . ۵۸ صفحن جي هن ڪتاب ۾ ۹ ڪهڻيون ڏنيون ويون آهن جن جو تفصيل هن ريت آهي :

" شرارتي ڏوٿو ڪر چولي "

" چار چمر ۽ سانوڻ ڊگھ "

" جيئن جي ڪانفرنس "

" نيڪدل ٽولو " Gul Hayat Institute

" شهباز خان ۽ فقير "

" ڊگھو ۽ بندرو - ٻه دوست "

" مرڻ پي ۽ دود وڌيڪي "

" مڪار گڏهه جو انجام "

" واپاري وليداد " .

۱۹۸۲ع ۾ " آزاد " جبار منگي جو مرتب ڪيل ڪتاب " روشن لطيف

پبلجیشن نصیر آباد طرفان شائع ٿيو۔ ۳۸ صفحن جي هن ڪتاب ۾ هيٺيون متفرق مواد
ڏنو ويو آهي :

حماڻيون :

انتظار "

روشنی "

محنت جو ٿل "

هيجل جا ٻول "

مذڪا "

معاصر :

حقيقت علم "

نصیحت "

پیغام "

سهڻا ٻار "

آزاد نظم "

سجاڳ ٻار "

مضمون :

پڙهي "

اڻيندڙ جوابو "

منصور ٿلهو

آزاد جبار منگي

نظر علي ڪلهوڙو

رياض ساگر

سعيد احمد پٽي

سومرو محمد صالح

وزير علي شاد

محمد ملوڪ عباسي

علي شبير موري

عاجز سندي

افسيح احمد لغاري

سڪندر علي مگسي

باڪٽر ڪئيپٽن نور احمد شيخ

Gul Hayat Institute

" ٻوٽن جي دنيا "

غلام مصطفيٰ دوريجو

" آزادي "

ايد جاويد سميجو .

۱۹۸۴ع ۾ ڪهاڻي پبليڪيشن ، طرفان بشير ڀٽي جو لکيل ڪتاب " بند رو
جاد وگر " شايع ٿيو . ۳۰ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ۴۴ ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن جيڪي
هي آهن " بند رو جاد وگر " ۽ " ماءُ جي خدمت " . ڪتاب جي آخري ڪهاڻي يوناني
تاريخ جي پس منظر ۾ لکي وئي آهي ۽ ٻي ڪهاڻي ليکڪ جي پنهنجي تخليق آهي .

۱۹۸۴ع ۾ " ماسٽر گل محمد سولنگيءَ " قلبي جو لکيل ڪتاب " مسافر
جو موت " صداقت بود ڊيپو طرفان شايع ٿيو . ۲۴ صفحن جي هن ڪتاب ۾ هڪ ڪهاڻي
ڏني وئي آهي .

۱۹۸۴ع ۾ ڪهاڻي پبليڪيشن ، حيدرآباد صفت الله ميمڻ جو لکيل ڪتاب
" ٽي پيرون " حيدرآباد مان شايع ٿيو . ۳۰ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ۴۴ ڪهاڻيون
ڏنيون ويون آهن جيڪي هي آهن . " ٽي پيرون " ۽ " چالاڪ پينسل " .

انهن ٻنهي ڪهاڻين مان پهرين ڪهاڻي جو پس منظر ايران جي تاريخ تي
ٻڌل آهي . باقي آخري ڪهاڻي صفت الله ميمڻ جي پنهنجي سوچن جو نتيجو آهي .

۱۹۸۴ع ۾ " پروانو سيوهاڻي " جو لکيل ڪتاب " تماشو " ، سرهاڻ
پبليڪيشن ، سيوهڻ ، طرفان شايع ٿيو . ۷۶ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ٻارنهن ڪهاڻيون
ڏنيون ويون آهن جيڪي هي آهن :

" تماشو " ، مامو ملوڪ ، دل جي آس ، پائليٽ ، دادلو ، ڪارڙو ، ڪمارڙو ،

نتيجو ، موهن جو دڙو ، لاوارث ، غيبت ، حليم حركتي ۽ گونگا لڙڪ .

۱۹۸۲ع ۾ ڪهاڻي پبليڪيشن ، طرفان بشير ڀٽي جو لکيل ڪتاب
 " ڀانڇي جوناڇ " شايع ٿيو . ۲۰ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ۱۱ ڪهاڻيون ڏنيون ويون
 آهن . " ڀانڇي جوناڇ " ۽ " بهادر ڪوٽو " . جنهن مان پهرين ڪهاڻي ترجمو ٿيل
 آهي . جنهن جو بنياد هڪ جپاني لوڪ ڪهاڻي تي رکيل آهي . ٻئي ڪهاڻيون ٻارن جي
 وندر جو ڀرپور سامان مهيا ڪن ٿيون .

۱۹۸۲ع ۾ ڪهاڻي پبليڪيشن طرفان " چرچن جي چٽي " نالي بشير
 احمد ڀٽي جو لکيل لطيفن ۽ مزاح جو ڪتاب شايع ٿيو . ۳۰ صفحن جي هن ڪتاب ۾ لطيفا
 ڏنا ويا آهن .

۱۹۸۲ع ۾ " ايشيا جون لوڪ ڪهاڻيون " نالي ڪتاب شايع ٿيو ، جيڪو مراد علي
 مرزا ترجمو ڪيو . ۽ سنڌي ادبي بورڊ مان شايع ڪرايو هو . هن ڪتاب ۾ ٻارن لاءِ ڏيڻ
 ڏيڻ جون جملي سورهن ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن ، جيڪي آهن :

چانور جي آکاڻي (انڊونيشيا) ، ميان دوست ۽ ميان دشمن (ايران) ، ڪانگ
 ۽ جهرڪي (بنگلاديش) ، جنت ڏانهن شاهي سفر (يارت) ، شنيهن ۽ ڪڙميءَ جي زال
 (پاڪستان) ، هڪڙو پٽو ۽ مڙهو (بنگالي) ، تصويري زال (جپان) ، مهاڻي جي
 ڌيءَ (فلپائن) ، سانڍي ۽ چيتي جي ويڙهه (سري لنڪا) ، ٽڙي ڳاڙهي جو آهي ؟
 (سنگاپور) چارگنجا (ڪمير) چيتو ۽ نوجوان شخص (ڪوريا) ، ٿاڻو ڪام شادي (لائوس)
 راجا سوتون جا ڌارناما (ملائيشيا) تنبي پوڙهي (نيپال) سوپاري ۽ پاڻ جي ڪهاڻي
 (ويٽنام) .

۱۹۸۲ع ۾ " ڪهاڻي پبليڪيشن " جواڻن ڪتاب " مهاڻو ۽ جن " شايع
 ٿيو جنهن جو مصنف " بشير احمد ڀٽي " آهي . هن ڪتاب ۾ " مهاڻو ۽ جن " دوٻان

جادوگر " ۽ ههڙا ڪشي ڪونڊا سون " ڪهاڻيون شايع ٿيون . پهريون ۽ ڪهاڻيون ترجمو ٿيل محسوس ٿين ٿيون ۽ ٽين ڪهاڻي اصلي آهي . ٽنهي ڪهاڻين جي ٻولي آسان ۽ عام فهم آهي جن ۾ ٻارن جي وندر ۽ دلچسپي ۽ جو گهڻو مواد موجود آهي .

۱۹۸۵ع ۾ " انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي " سنڌ يونيورسٽي ڄامشورو طرفان ڪتاب مولانا عبيد الله سنڌي " شايع ٿيو ۷۵ صفحن جي هن ڪتاب جو ليکڪ " ڊاڪٽر در محمد پٺاڻ " آهي . هن ڪتاب ۾ مولانا عبيد الله سنڌي جي شخصيت جي باري ۾ معلومات ڏني وئي آهي .

۱۹۸۵ع ۾ " لالي پبليڪيشن " حيدرآباد طرفان آغا قيوم جو لکيل ڪتاب " واهڻ واهڻ وڍ " سفرنامي جو ڪتاب شايع ٿيو ۱۰۸ صفحن جي هن ڪتاب ۾ سنڌ جي ۲۵۰ واهڻ ۽ ٻوٽن تي لکيل يادگار سفرنامو ڏنو ويو آهي .

۱۹۸۵ع ۾ لالي پبليڪيشن حيدرآباد طرفان " علي نواز ڦل " جو لکيل ڪتاب " ڪتابين جي ڪيچل " شايع ٿيو ۱۲۸ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ۱۲ آکاڻيون ڏنيون ويون آهن .

۱۹۸۵ع ۾ " ادارو گلشن ادب " حيدرآباد طرفان اياز پاٽولي جو مرتب ڪيل ڪتاب " سرها گل گلاب جا " شايع ٿيو ۵۴ صفحن جي هن ڪتاب ۾ هيٺ ڄاڻايل متفرقه مواد ڏنو ويو آهي :

ڪهاڻيون :

" سرها گل گلاب جا "

" دنيا وارن لاءِ عبرت "

عبد الجليل پاٽولي

فدا محي الدين ميمڻ

" نئون صبح "

" انجام "

" سڀ کان سٺي راند "

" ٻين لاءِ جيئو "

" اڌ وري خواهش "

" اتفاق ۽ نفاق جو نتيجو "

شاعري :

" هي گلابي گل ڏس "

" شاگرد کي خطاب "

" لولي "

طنز و مزاح :

" اجها اسڪاء لڻپ آئي "

علامہ آءِ مفتي عليم ما عليم

مضمون :

" علم جي شمع "

" زندگي ۽ انسان "

گورتن داس لھانا

• ايڌاقبال

۱۹۸۵ع ۾ " لالي پبليڪيشن " حيدرآباد طرفان " مريد پنهور " جو

لکيل ڪتاب " جي دور دنيا جا " شايع ٿيو ۱۴۰ صفحن جي هن ڪتاب جو سميلينڊر آغا

فيوم آهي. هن ڪتاب ۾ " ٻن هزار سالن جي تاريخ " جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

۱۹۸۵ع ۾ "شهر جوئيجو" جو ترجمو شيل ڪتاب "بارن لاءِ چونڊ آڪاشين" انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ڄامشورو طرفان شايع ٿيو ۷۲ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جڻي پاران ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن جيڪي هي آهن :

"عظيم دوست"، "بهار جون فغو"، "نيدر شهزادو"، "عقل مند عورت"، "گاڙهو گهوڙو"، "سامونڊي ديوتا"، "سفيد هائي"، "مزار جو پٿر"، "سمندر شهزادي"، "بغداد جو حيرت انگيز واقعو"، وڏو ڪيئن شجي .

۱۹۸۵ع ۾ "روشن ٽارا ساهت سرڪل حيدرآباد طرفان "الاهي بخش هانيٽ" جو لکيل ڪتاب "ڪانون جي ڪاهه" شايع ٿيو ۵۷ صفحن جي هن ڪتاب ۾ ۱ ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن جيڪي هي آهن :

سونوهار

چور

شڪر پور

ڪانون جي ڪاهه

راند ڀڃڻ سان رهائڻ

هار ۾ جيت

ننڍڙو ميهار

هيڏا هاجا

گهڻي ۾ وڪڙ .

۱۹۸۵ع ۾ "لطيف ادبي اڪيڊمي" ڪراچي، ميرپور ماٿيلو طرفان ڊاڪٽر محمد تنال جو لکيل ڪتاب "ڇيڙي وارو شهزادو" شايع ٿيو ۳۵ صفحن جي

هن ڪتاب ۾ ڪهاڻيون " درد جو دارون " ۽ " چيلڻي وارو شھزادو " ٽنهيون ويون آهن
 پهرئين ڪهاڻي تاريخي پس منظر ۾ لکي وئي آهي ۽ شاھ عنايت شھيد جي پيغام کي عام
 ڪرڻ کي مقصد بڻايو ويو آهي ۽ هيءَ ڪهاڻي ۾ ذھانت جي جھلڪ ڏيکاري وئي آهي .
 ۱۹۸۵ع ۾ منصور ٺٽي جو مرتب ڪيل ڪتاب " لالت " لطيف پبليڪيشن
 نصرآباد طرفان شايع ٿيو ۲۲ صفحن جي هن ڪتاب ۾ هيٺيون متفرق مواد ڏنو ويو آهي:

ڪهاڻيون :

" پنهنجن جا ويڙهي "

" امڙ جڏهن آئون وڏو ٿيندس "

" متو آهين مڃ "

" غريب جو موت "

" شانائتي مٽي "

شاعري :

" ونجهوئي "

" لولي "

" چوستو "

" چوستا "

" ٻاراڻا ٻول "

" بجلي "

" سج "

ڊاڪٽر نجم عباسي

ڊاڪٽر غلام

سھيد ڀٽي

حسن جوشي جوڏو وڏي

نظر سنڌي

Gul Hayat Institute

سرڪشن سنڌي

آشمن ناٿن شاهي

عاجز جمالي

منار مولنگي

تاشير جبار سومرو

جوش ڀٽي

سقراط سيتائي

"آزاد نظم"

م-خ - ایتو

"آزاد نظم"

منصور تلهو

"هارو"

صلاح چانڊيو

"سنڌي هار"

رکيل مورائي

"سڻو"

سومرو نور محمد نور

"علم"

حافظ بلال بروهي

مضمون :

"شاهه عبداللطيف ڀٽائي"

احمد علي جوهر

"اڏامندڙ مڇي"

اداءِ فضل قاضي

۱۹۸۵ع ۾ "شريا سوز ڏيپلائي" جو لکيل ڪتاب "ڄمڻدڙ چنڊ" روشن

تارا ساهت سرڪل، حيدرآباد طرفان شايع ٿيو. ۵۸ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي ست

ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن، جيڪي آهن :

"ڄمڻدڙ چنڊ"، "ڌاري"، "منا ۽ منصور جي ڪهاڻي"، "ڏشمن"

مور جي آکاڻي"، "گل ۽ ڪنڊا"، "خدا جي مرضي".

۱۹۸۶ع ۾ "عبدالرحمان جتوئي جو ڪتاب "عقلمند صوبيدار" سنڌي

سahت سوسائٽي پيڻي محلو شڪارپور سنڌ مان شايع ٿيو. ۹۴ صفحن جي هن ڪتاب ۾ جملي

۲۵ ڪهاڻيون ڏنيون ويون آهن جيڪي هي آهن :

انسان ۽ شينهن، شهزادو ۽ هاري، عقل ۽ سندس خوراڪ، سياڻو ڇپرو،

رافع ۽ سمره جي ڪشتي، حضرت سليمان عليه جي عقلمندي، واعدن وفائي، بادشاهه ۽

سندس وزير، خوشامدي وزير، چور مينا، ٽي نوجوان، ترڪستان جو بادشاهه ۽ سڏندڙ

اعظم، بدلو، عقلمند صوبيدار، ڏاهو ۽ بهادر چوڪرو، بغداد جو حڪم، بادشاهه ۽
 لالچي امير، بادشاهه ۽ سندس ڌيءَ پٽ، گهوڙي سوار ۽ سٺل ماڻهو، مظلومن سان مدد ڪرڻ
 عبادت آهي، هوشيار نوجوان، وزير ۽ ڌاڙيل جو پٽ، چور ۽ سندس پٽ، گوتم جا سپاڻا
 ماڻهو، قاضي جي عقلمندي، سڀي وقوف، ماءُ جي محبت، واپاري ۽ سندس گم ٿيل گهڙي،
 نانگ ۽ انسان، گهوڙو ۽ هرڻ، اڻ پڙهيل پيءُ ۽ پڙهيل پٽ، شينهن ۽ لومڙي، سخي
 بادشاهه ۽ حاضر جواب ماڻهو، چغل خور غلام ۽ مالڪ، جاهل قاضي ۽ سندس استاد، "

هي ڪهاڻيون گهڻو ته اسلامي تاريخ جي پس منظر ۾ لکيل آهن ۽ سنڌي ۽
 ڪنهن ٻيءَ ٻولي مان ترجمو ڪيون ويون آهن، ڪهاڻين جي ٻولي آسان ۽ عام فهم آهي.
 موضوع نهايت دلچسپ ۽ وند رانيندڙ آهن.

۱۹۸۶ع ۾ "لالِي پبليڪيشن" حيدرآباد طرفان "موهن ڪلپنا" جو
 لکيل ناٽڪ "هندستان ڇڏي وڃو" هيمن ڪالائيءَ جي شهادت تي "شايع ٿيو ۴۸
 صفحن جي هن ڪتاب جو ڇپائيندڙ آغا قيوماڻي آهي.

Gul Hayat Institute

باب ثـيـون

پـارائـي ادب جو تجزيو ۽ تنقيد جي جائزو

اٺئين باب ۾ پارائي چاڀي ادب جي اوسر جا ٽنل تفصيل، انهيءَ راءِ قائم ڪرڻ ۾ مددگار ثابت ٿين ٿا ته اڄ ميان جو ڪي نه هوندي به سنڌي ٻولي ۾ پارائي ادب جي اوسر ٿيندي آهي. انهيءَ اوسر ۾ سڀ کان اهم ۽ مانائتو حصو اسان جي ليکڪن ۽ شاعرن جو آهي، جن پنهنجي جذبي ۽ جوش کي ڪم آڻيندي انفرادي طور تي يا وقتي نوعيت جا اشاعتي ادارا قائم ڪري پنهنجي ٻوليءَ جي جهولي ۾ پي آهي ان کان پوءِ تجارتي نوعيت وارن اشاعتي ادارن پاڻ ملهائڻ لڳا آهن ۽ پنهنجي مالي خواهه، تجارتي مفادن کي ڏيان ۾ رکندي سنڌي ۽ ڊيٽس ۾ ڪتاب پڻي شايع ڪيا آهن. پر سڀ کان مايوس ڪن ۽ ڏکيو ٿيندڙ رويو سرڪاري ۽ نيم سرڪاري ادارن جو رهيو آهي، جن وسيلن ۽ ذريعن هوندي به پارائي ادب جي اوسر لاءِ ڪا به مستقل نوعيت جي رٿا شروع نه ڪئي آهي.

هن وقت تائين شايع ٿيل پارائي ادب جو تنقيد ۽ مطالعو ٻن زواوين

کان ڪري سگهجي ٿو: پهرين رخ پڻاندران جو مجموعي تجزيو ڪري، اهو خاڪو

جهڙي سگهجي ٿو ته فڪر جي لحاظ کان پارائو ادب ڪهڙي منزل ۽ موڙ تي پهتو آهي.

ٻئي رخ مطابق انهيءَ ادب جو فني جائزو پيش ڪري سگهجي ٿو. انهن پنهنجن رخن کي ڏيان ۽ رکي ٻاراڻي ادب جو تجزيو ۽ تنقيد ي جائزو هيٺ ڏجي ٿو.

—————
تـجـزـيـو :

ٻار، ڏاڻا تر جي ڏنل ذات جو مالڪ ۽ مڪمل شخصيت هوندي به ڏهني فڪري، علمي ۽ نظرياتي طور تي نشين ۽ نڪور ڪا ڳر برابر ٿئي ٿو. "ٻاراڻو ادب" سندن ذهن جي نڪور ڪا ڳر تي هميشه جا اڻ مٽ اثر وجهندو آهي.

سنڌي ٻاراڻي ادب، اسان جي نوجوان ۽ نشين نسل تي گهرا اثر وڌا آهن ۽ انهيءَ ادب جي اشراند اڙي ۽ جي قوت وقت ۽ حالتن مطابق اڃا به وڌندي رهندي. سنڌي ٻار کي پڙهڻ لاءِ جو علم ادب ملي ٿو، اهو ٻن قسمن جو آهي، يعني "تخليقي ٻاراڻو ادب" ۽ "ترجمو ٿيل ٻاراڻو ادب".

سنڌي ۽ ٻاراڻي ادب جي گهڻائي "تخليقي ادب" جي ئي آهي.

پريو به اسان جي ليکڪن، شاعرن ۽ اديبن پنهنجي سنڌي ٻار کي دنيا جي علم

ادب کان به وانجهي نڪري ويا آهن. پوءِ علم آهي ته ترجمي واريون ڊيٽريون

قلمي ڪوششون ترجمي جي فني لوازمات پٽاند رکون ۽ آهن. ان جو وڏو سبب هيءَ

آهي ته اسان جي ڄاڻو ۽ آزمودگار ليکڪن ترجمو ته ڇا پر خود ٻاراڻي ادب کي به

ايڏي اهميت ڏانهن ڏني آهي. ان ڏري ٻاراڻي ادب جي ڊيٽرن قلمدارن ترجمي جي

ڏس ۽ نهايت آسان طريقا استعمال ڪيا آهن. يعني ته هنن مان ڪن مشرقي ٻولين ۽

ترجمو ٿيل مواد جو ترجمو ڏيو آهي، ۽ ڪن وري جيڪڏهن اصولن ٻولين مان ٻاراڻو

ادب کنيو آهي ته انهيءَ ٻوليءَ ۾ مڪمل مهارت نه هئڻ ڏري پنهنجي طرفان ڏيل

اضافت سميت ڄاڻ مطابق مواد ترجمو ڪيو آهي. ان هوندي ۽ اهڙي صورت حال هوندي
 به ٻارائي ادب ۽ ترجمن جو جوڙو اضافو ٿيو آهي. مثال طور جيڪڏهن ٻولي وار ترجمن
 جو مختصر وچور شاهي ٿي اهو هن ريت ٿيندو :

انگريزي ادب " خزائن " (محمد بخش

جوهر - ۱۹۵۶ع)، " دوستي جي هام " (محبوب علي - ۱۹۸۱ع) .

روسي ادب : " باهم وارو پکي "

(منظور ظفر - ۱۹۴۸ع)، " هم دوست " (الطاف سنڌي - ۱۹۴۵ع)، " شينهن ۽ ڌڻو "

(علي محمد سومرو - ۱۹۴۵ع)، " گڏ هم جون سوچون " (حاڪم منگي - ۱۹۴۶ع)،

" سياڻو دڙي " (اشود قطار - ۱۹۴۶ع)، " ماڳي جي ديواني لومڻي " (الهداد بروهي

۱۹۴۹ع)، " ٽيڏر شهزادي " (رفيق سومرو - ۱۹۴۴ع)، " نانگ ۽ خواب " (۱۹۴۶ع) .

جرمن ادب " گرم جون آڪاشيون

(خانصاحب مريد علي) .

Gul Hayat Institute

جپاني ادب : " سوني زنجير "

(حميد سنڌي - ۱۹۴۹ع)، " ڌڻي جي شادي " (جاويد شيخ - ۱۹۴۶ع)، " چيري

جاگل " (طارق ابڙو - ۱۹۴۸ع)، " سمنڊ جي شهزادي " (عبدالرزاق شيخ - ۱۹۴۴ع)

" چنڊ شهزادي " (علي احبر ابڙو - ۱۹۴۶ع)، " سڪن جو سڀني " (فضل

الرحمان - ۱۹۴۸ع) .

فرانسيسي ادب : " سينٽ ڪلاب

جي پل " (شبنم موتي - ۱۹۴۲ع) ، " طوطي جي وڏي عمر چو " (عبد العزيز - ۱۹۴۶ع)

چيني ادب : " سج ڏانهن

مسافري " (عبد العزيز - ۱۹۴۵ع) ، " ڪاڙهو لالئين " (نجم عباسي - ۱۹۴۳ع) .

اهڙي نموني سان اسان جي مترجم مهربانن جي ڪوششن سان

سنڌي ٻارائي ادب ۾ اردو ، عربي ، ايراني ، اسپيني ، انڊونيشي ، ارجنٽائيني ، يوگو

سلاويائي ، بنگلاديشي ۽ شامي ٻارائي ادب جو مواد ۽ اشربه شامل ٿيو . اسان

جي ادببن جون اهي قلمي ڪوششون مختلف رسالن ۽ ڪتابي سلسلن ۾ به شايع ٿيون

۽ ڪن حالتن ۾ الڳ ڪتابي صورت ۾ به شايع ٿيو . انهي ڏس ۾ جيڪي ترجما ڪتابي

صورت ۾ شايع ٿيا ، انهن مان ڪي هن ريت آهن :

" قيمتي ڪهاڻيون " (اصل ليکڪ ايف . جي گولڊ مترجم ميمڻ عبد المجيد

" سوني زنجير " (مترجم حميد سنڌي)

" ڪليلا وڊ منہ " (اصل ليکڪ انتظار حسين ، مترجم بشير پٽي)

" گيت ڪيڏوئا " (اصل شاعر رئيس غرو ، مترجم ذوالفقار سيال)

" ايشا جون لوڪ ڪهاڻيون " (مترجم مراد علي مرزا)

" ڪاڙهو لالئين " (مترجم نجم عباسي) .

اها ڳالهه ڏڪرڻ لائق آهي ته پرڏيهي ادب مان فقط فڪشن جو

ئي ترجمو ڏيو آهي ، جنهن مان وري " ڪهاڻيون " ۽ " آکاڻيون " گهڻي کان گهڻو

ترجمون ٿيل منهنون آهن .

موضوع ۽ مضمون جي لحاظ کان ڇڏهن ٻارائي ادب جو مطالعو ڊجي ٿو

ڪي خاص موضوع اسان جو توجه ڇڪرائين ٿا. جن مان ڪن جو ذڪر هيٺ ٿي ٿو :

مذهب ۽ اخلاقيات : ان ۾ ڪو به

مذڪور ڪونهي ته سنڌ مذهب ۽ روايتي ڌرتي آهي، پر پوءِ انهيءَ حقيقت کان به ڪو انڪار ڪري نه سگهندو ته اسلام وڏي عرصي کان وٺي هن ڌرتي وارن جو دين رهيو آهي. ان ڪري اسان جي علم ادب جو ڪجھ حصو مذهب ۽ تعليم ۽ اسلامي اصولن لاءِ پڻ وڌيڪ ٿيل نظر اچي ٿو. پاڻ کي پلم راڻي ادب ۾ پڻ اهڙي جهلڪ نظر اچي ٿي. شاعراڻي جنهن ۾ انهيءَ ڏس ۾ ڪيترن شاعرن قلمي پورهيو ڪيو آهي، هتي مثال طور استاد بخاري (هارانا گيت) ۽ مختيار مڪشهار (دنيا آهي گول) جا نالا ڳڻائي سگهجن ٿا. سندن شاعريءَ ۾ ڌرتي تعاليٰ جي وڏائي، ذات پاد ۽ حيثيت تي گهڻو مواد ڏنو ويو آهي. اهڙي نموني سان نشري صنفن ۾ پڻ مذهب ۽ اخلاق بابت گهڻو مواد موجود آهي. مرحوم آغا تاج محمد جا ڪتاب "پارائيون ڳالهيون"، "چيدا سبڪ" ۽ نيڪ نصيحتون "انهيءَ سلسلي جو مواد آهي. ساڳي غريت ڪهاڻين ۾ وري حسام سومري جون "احسان"، "خوشامند"، "۽ مساوات"، محمد بخش "جوهر" جي لالچ جو نتيجو "۽ بشير احمد شاھ جي "الله سائين جي ڏاڳ" انهيءَ سلسلي جون تعريف جوڳيون خوشيون آهن.

تاريخ : پارائي

ادب جي خالقن "تاريخ" جهڙي اهم موضوع کي به نظر انداز نه ڪيو آهي. مضمون نگاري جي خوشن کي ته انهي رنگ ريتو ڏيو ويو آهي، پر "ڪهاڻي" جي صنف کي به انهيءَ موضوع ۽ مواد لاءِ احسن نموني استعمال ڪيو ويو آهي. ^{اسان} لکڻ جي ليکڪن ۽ اديبن

گهڻو ٿو " اسلامي تاريخ " کي موضوع بڻايو آهي. انهيءَ سلسلي ۾ پير محمد قريشي (شير شاهه جو انصاف)، يوسف علي مرزا (آخري صليبي لڙائي) ۽ محمد بخش جوهر (عذرا جي بهادري) جا نالا مثال طور پيش ڪري سگهجن ٿا. اسلامي تاريخ کان علاوه جن ماڻهن سنڌ جي تاريخ کي ڏهاڻين ۾ قلمبند ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي، تن ۾ ڊاڪٽر د محمد پٺاڻ جو انداز ۽ اسلوب ٻين کان منفرد ٿئي ٿو. سندس ڏهاڻي " درد جو دارون " شاهه عنايت شهيد ۽ سندس دور جو مستند اولڙو پيش ڪري ٿي.

" تاريخ " کي شاعريءَ ۾ پڻ اهم موضوع جي حيثيت رهي آهي.

ٻارن لاءِ شاعري ڪندڙ لڳ ڀڳ سمورن شاعرن پنهنجي ڪلام ۾ دودي، هيومن، هوشو ۽ سنڌ جي ٻين سورھين جي ڪردار نگاري ڪندي، ان سنڌي طرح تاريخ جي موضوع کي چيو آهي.

عام معلومات :

سنڌي ٻارائي ادب

۾ " عام معلومات " جهڙي اهم موضوع کي پڻ نثرانداز نه ڏيو ويو آهي. انهيءَ ڏس ۾ ترجمي خواهه تخليق ذريعي ٻارن کي پڙهڻ لاءِ ڏيتروئي مواد ڏنو ويو آهي. مثال طور " انوکا پکي " (ڪتاب) مقرر قبول ٿئي ٿي ۽ ڏيترن کي پکين بابت معلومات ڏني وئي آهي. ڊاڪٽر عبدالجبار جوڻيجي " لطيف ڏوٽر " ۽ " سچل ڏوٽر " ۾ سنڌ جي انهن پنهنجي عظيم شاعرن جي شخصيت ۽ دور جي معلومات ڏني آهي. ٻارائي ادب جي موضوع تي هن وقت تائين جيڪي ٻه متفرقه نوعيت وارا ڪتاب مرتب ٿي مارڪيٽ ۾ آيا آهن، تن ۾ " عام معلومات " لاءِ اڪثر ڏي الڳ گنجائش رکي ۽ ڏي وئي آهي. انهيءَ موضوع تي شوجھ ڇڏيندڙ ڪوشش ۽ ڪتاب " ذهني آزمائش " آهي. ڊاڪٽر د محمد پٺاڻ

جي هن ڪتاب ۾ ذهني آزمائش ۽ عام معلومات جا اهي اصول نڪرڻ ٿا ، جيڪي ٻار جي ذهني ۽ معلوماتي جڙجڻ ۽ تربيت ڪرڻ کان پوءِ ڪيس چٽا پيئي جي امتحانن ۾ ويهڻ ۽ منهن ٽيڻ لائق بڻائين ٿا .

طنز و مزاح : وندر ۽ طنز و مزاح

ٻاراڻي ادب جي اهم موضوعن ۾ شمار ڪيا وڃن ٿا چوٽ ۽ ڄمار ۽ ذهانت جي لحاظ کان ٻار انهن موضوعن ۾ وڏي دلچسپي وٺندو آهي ۽ ڪل پوڳ ۾ گهڻو سکي ۽ سمجهي ويندو آهي . اسان جي ليکڪن ، اديبن ۽ شاعرن پڻ انهيءَ اهميت کي ڏيان ۽ رکندي ، هن موضوع تي دل کولي قلم کنيو آهي . انهيءَ سلسلي ۾ متفرقه نوعيت واري مواد تي مشتمل ڪتابن ۾ اهڙي گنجائش پڻ رکي وئي . موضوع تي لکيل ٻين مان " ظرافت لطيف " (خالد حسين عرساڻي) ، " ڪل ۽ خوشي " (حاجي حقير) ، " هين جوهار " (فدا سرهيو) ۽ " چرچن جي چڙهي " (محمد بخش " جوهر ") جا نالا ذڪر لائق آهن .

اهڙي نموني سان مافوق الفطرت ڪردارن ۽ واقعن تي لکيل ڪتاب پڻ ٻارن جي وندر ۽ مزاح ۽ تجسوس جون ضرورتون پوريون ڪن ٿا . انهيءَ ڏس ۾ " پوتن جون شرارتون " (عبدالعليم) ، " جادو جي منڊي " (حاجي حقير) ، " اڌام ڪٽولو " (محمد بخش " جوهر ") ۽ " سونو بال " (نذير حسين پيٽي) جهڙن ڪتابن جا نالا مثال طور پيل ڏري سگهجن ٿا .

سنڌي ٻاراڻي ادب جا فقط اهي ئي موضوع ڪونهن . اسان جي ليکڪن شاعرن ۽ اديبن سنڌ ، سنڌ جي تهذيب ، سنڌ جي مسئلن ۽ ٻين ڏيترن تي اهم موضوعن تي قلم کنيو آهي .

تنقيدي تجزيو :

سنڌي ٻارائي ادب جو جائزو فني نقطه نگاه کان وٺي سگهجي ٿو. ان لاءِ هن هيٺ چئن صنفن جو تفصيلي تنقيدي جائزو پيش ڪجي ٿو. انهن ۾ شاعري لاءِ ڪتاب "سيان جا سيجل"، ڪهاڻي لاءِ ڪتاب "نادان زال"، ڊرامي لاءِ "ڦلوءَ جي شادي" ۽ ناول لاءِ "لاکو ٽلاڻي" جي چونڊ ڪئي وئي آهي.

"سيان جا سيجل" (شاعري) .

سنڌي ادب ۾ ٻارائي شاعريءَ جي ڪميءَ کي محسوس ڪندي، "گجپ" (گلن جهڙا ٻارڙا) پبليڪيشن حيدرآباد، ۱۹۷۷ع ۾ سوسن مرزا جو لکيل شاعريءَ جو ڪتاب "سيان جا سيجل" شايع ڪيو. ۳۵ صفحن جي هن شاعري جي ڪتاب ۾ ٻارن جي ڌانءَ جو مڪمل مواد ڏنو ويو آهي. ڪتاب جو تفصيلي تنقيدي جائزو هيٺ ڏجي ٿو:

(الف) "صنفون"

هن ڪتاب ۾ سوسن مرزا ٻارن جي ذهني معيار ۽ رجحان کي اڳيان رکي ٻارن لاءِ نظم، گيت، لولي، ٻاراڻا ٻول، ٽيڙو، دعائي، شعر ۽ بيت تي طبع آزمائي ڪئي آهي.

سوسن مرزا پهرين شاعر آهي جنهن ٻارائي ادب ۾ شاعريءَ جي ڪتاب کي هڪ مجموعي جي صورت ۾ پيش ڪيو آهي. جنهن وقت سوسن مرزا جي شاعريءَ جو ڪتاب

شايع ٿيو هو ته هو ان وقت پاڻ به ٻاراڻي وهي ۽ مان گذري رهي هئي، پاڻ ٻاراڻي وهي ۽ جيڪي ڪجهه محسوس ڪيو اٿس، هو انهن جذبن ۽ احساسن کي شعرن جو ويس پهراڻي ٻارن کي وٺڻ لڳو سڀ کان پهرين ڏٺو آهي.

(ب) موضوع:

سالن کان ٻار پنهنجي درسي ڪتابن ۾ لکيل نظمن يا گيتن کي آلاپي پنهنجي خوشيءَ جو اظهار ڪندا آهن پر سوسن مرزا انهن پراڻن گيتن ۽ نظمن کي ڇڏي ڏهني ۽ فڪري مقصد کي سامهون رکي ٻارن ۾ سجاڳيءَ جو جذبو جاڳايو. جهڙي طرح "سورهيه بالڪ جو وڃڻ" نظم ۾ ٻار جي عزت جو مثال هن طرح ڏئي ٿي:

مان هر ديوار کي ٻاهيندس،

ننهن ڌرتيءَ سان نپائيندس.

مان مانجهي مٿي آهيان،

مان ٻلوانن جو ٻار آهيان. (۱)

پنهنجي ڌرتيءَ جي موجوده ماحول کي ڏسڻ ۽ حقيقتن کي اڳيان رکڻدي پرماريت جي خلاف جنگ جوڻ جي ارادي جو اظهار نئين نسل جي ٻار وٽان هٿين ڪرائي ٿي:

(۱) سوسن مرزا: "سيان جا بيجل" گجپ پبليڪيشن

حيدرآباد، ۱۹۷۷ع - ص ۱.

پريت اسان جي آهي سچ سان ،
جنگ اسان جي آهي سچ سان ،
سڪ جو سچ به اڀارينداسين ،
ماري مع ڪنداسين هڙ پرمار ،

اسين سنڌ جي نئين نسل جا ٻار . (۱)

لولي نند جو سنيهو آهي جنهن جي ذريعي ماءُ ٻار کي مٺي نند ۾ سمهاري
خوابن جي ديس ۾ پهچائي ٿي . پرسوسن مرزا لوليءَ ۾ به سجاڳيءَ جو سنڌ ڏئي
ٿي ۽ ٻار کي ننڍي هوندي کان ئي بهادريءَ جو سبق ٻڌائي ٿي . جابر ۽ ظالم
اڳيان ڪڏهن به ڇهڪڻ جو اسرار ڪري ٿي . جيل جي لوهي ديوارين ۾ بند ٿيڻ جو
اندیشو گيت جي صورت ۾ ٻڌائي کيس ديس تان قربان ٿيڻ جو قسم ڏئي ٿي ۽ آئيندءَ
جا اهڃاڻ هن طرح ٻڌائي ٿي :

تون ديس د روهي سنڌ بين

۽ شايد مڃڻ وڃن . . .

پرسنهن اٿئي سويارا

تون آڻ نه مڃئين پيارا

۽ ان کان اڳ جو توکي

ڪو آزاديءَ کان روڪي

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا سچل " گجپ پبليڪيشن ، حيدرآباد ،

۱۹۷۷ع ، ۴ ص .

تون مڙس مڙين وانگي
 ڪجان قربان ٿر تيءَ تان
 پنهنجا مينديءَ رتا هڻڻا
 لولي شوڪي پٽڙا - (۱)

سندود رڻا جي پاڻيءَ تي پلجندڙ سنڌي ٻار دنيا جي هر ٻار سان دوستي رکي ٿو.
 ڪاري ڪوجهي جي فرق ڪي مٿائي امن جو خواهان آهي. جنهن جو ٿر شاعره سندن
 واٽان هيئن چورائي ٿي :

ڌارا ڪوجها سهڻا ٻار،
 سڀئي آهن پنهنجا ٻار.
 امن آشتي سان ٿئون پيار،
 مورن ڪنهن کان ڪريون ٿڪار.
 تنهنجو د رڻا - منهنجو د رڻا

سندود رڻا
 Gul Hayat Institute
 سندود رڻا (۲)

ٻارن کي پنهنجي وطن جي محبت جو احساس هيئن ڏياري ٿي :

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا پيڇل " ، گجپ پبليڪيشن ، حيدرآباد ،

۱۹۷۷ع ، ۶ ص .

(۲) ايڙا ۱ - ص .

(۱۵۶)
 سدا وسي شل
 سدا هجي شل
 سائو ستابو
 ديس اسانجو
 ديس اسانجو (۱)

هن مجموعي ۾ شاعره ٻارن کي وندرائڻ ۽ سندن من ۾ خوشيءَ جا جذبا جاڳائڻ لاءِ ،
 بسنت بهار جي وندڙ موسم جي منظرنگاري اهڙي سهڻي ڪئي آهي جو بسنت جي موسم
 نه هوندي به ٻار پاڻ کي باغ ۾ گھمند وڙهند و محسوس ڪري ٿو . نظم ۾ گلن ڦلن ،
 پکين ۽ پوپتن جي نچڻ شين ۽ قدرت جي نشانن جي منظر ڪشي هن طرح ڪئي ويئي
 آهي :

بسنت آئي
 گلن تي پوپڻ
 ڦرن گھرن پيا
 نچن شين پيا

جڏي ڪشي آ
 سڳند چائي

بسنت آئي (۲)

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا سيجل " ، گجپ پبليڪيشن ، حيدرآباد ،

۱۹۷۷ع ، ص ۱۰

(۲) ايضا ۸ ص ۰

سومن ٻارن کي گيتن وسيلي تعليمي سکيا ڏني آهي مثال هيٺ ڏجي ٿو:

چار ۽ هڪ پنج

هلو ڏسون ٻارو

سهڻا پورا پورا

ندي ۽ تڙندڙ هنج (۱)

انگريزي ٻوليءَ جي الفابيٽ کي سنڌي ٻوليءَ جي لفظن سان ملائي الفابيٽ هن ريت ياد ڪرائي ٿي :

پي • ڇيو • آر

اسان سنڌي ٻار

ڪين ڏکيايون دل ڪنهن جي

سڀ سان رکون پيار • (۲)

سنڌو دريا ۾ جڏهن ڇاڙهه اچي ٿو ته ان جي هاڻيڪار تباهي ۽ جواڻي ڪڍي جي

گهڻن تي پوي ٿو. ان ڏکيو ٿيندڙ واقعن کي محسوس ڪندي شاعره ٻوڏ کان متاثر ٿيل

هڪ نينگريءَ جي دل ڏاڍيندڙ صدا کي سندس واتان هيئن چورائي ٿي :

Gul Hayat Institute

تنهنجي لوڏ پرين لهرين ۾

ننڍڙي ادي لڙهي ويئي •

(۱) سومن مرزا : "سيان جا سيجل" ، گجپ پبليڪيشن ، حيدرآباد ،

۱۹۷۷ع ، ۷ ص •

(۲) ايڙا ۲۳ ص •

ماڻھ جي ھنج اڃڻي ويئي
 بآبي ڪي جنھن نانگ ڏنگيو
 ھاءِ امڙ جو سھاءُ لٽيو
 توکي ھر ڏور ھنم پيو ۰ (۱)

سوسن ٻاراڻين راندين ۽ ٻاراڻن ٻولن کي پنھنجي نظم جو موضوع بڻايو آھي جنھن
 ڏي سندس نظم ٻارن لاءِ اوڀر ڏين آھن ۽ ھو انھن بيتن مان جلدي متاثر ٿين ٿا
 جھڙوڪ :

(۲) ٻولسي :

سوسن مرزا جي شعرن جي ٻولي، سادي ۽ رواني واري آھي ۽ جلدي ٻار

جي ذهن ۾ ويھجي وڃڻ واري آھي ۰ نظم اھڙا چونڊيا ويا آھن جنھن سان ٻار کي

علومات ملي ٿي ۰ شاعر ٻاراڻن ٻولن ۾ ٻارن جي مقصود، پيارين پيارين ڳالھين

ھردستن ۽ خواھشن کي سادي سلوئي ۽ عام فھم ٻوليءَ ۾ پيش ڪيو آھي ۰ سندس ڊيٽرا

(۱) سوسن مرزا : "سيان جا ٻيجل" گجپ پبليڪيشن، حيدرآباد، ۱۹۷۷ع

۲۷ ص ۰

(۲)

شعرو شاعريءَ جي رند ۽ لکي تي بيٺل آهن. شعرون رانندڙ به آهي ته عالوماتي
پڻ جنهن مان سکيا ملي ٿي.

شاعره تشبيهه ۽ استعارن جي ذريعي پنهنجي ٻوليءَ کي وڏي سونهن
۽ سوڀيا بخشي آهي جنهن جي ذري هن دنهن ڳالهه، واقعي ۽ احساس کي سهڻي نموني
۽ بيان ڪيو آهي جهڙوڪ :

(۱) مان شيهي جي ديوار آهيان
مان ٻلوانن جو بهار آهيان

(۲) موتين جهڙو من اسان جو
نرتي ساري ٿن اسان جو.

(۳) چوڏو چاٽيون بک کان
ويچاري امان جون

(۴) انگ اگهارا اپ جان

Gul Hayat Institute

(۵) گلن ڦلن جهڙا دريا

پنگڙين جان اٿئي ڇيڙا.

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا ٻيجل "، گجپ پبليڪيشن، حيدرآباد ۱۹۷۷ع

(۲) ۱ ص. ۴ ص.

(۳) ۱۲ ص.

(۴) ۱۳ ص.

(۵) ۲۳ ص.

ٻار پنهنجو پاڻ کي " شيهي جي ديوار " سان پيٽ ڏري ٿو، پنهنجي من کي موتين جهڙو اجرو سان " ماءُ جي چاٽيءَ کي چوڏي سان "، انگ اگهاڙن کي آسمان سان تشبيهه ڏئي ٿو. شاعره ٻارن جي چپن کي پنکڙين سان تشبيهه ڏئي آهي جنهن سان هوليءَ ۾ خوبصورت پيدا ٿي ويئي آهي.

سوسن جي شاعريءَ ۾ جتي خوبين جو ذرا چي ٿو ته اتي کيس جس

ڏجي ٿي پر ڪن هنڌن تي خاميون به ملن ٿيون جيڪي ڏيان طلب آهن. " چلڙو "

گيت ۾ نانواني، ڏاڏو ڏاڏي، ماسي پٽي، رشتن جي سڃاڻ ڏرائي ويئي آهي اهي

سڀ رشتا احترام لائق آهن پر گيت ۾ انهن رشتن کي مذاق جو نشانو بنايو ويو آهي. ٻار

کي سنوارڻ بدران بگاڙيو ويو آهي. هي سڀ رشتا ٻار جي ڏاڍا اهم دردن

ادا ڪن ٿا. ٻار کي جيئن هن رشتن سان نفرت يا مذاق ڏرڻ سڀڪاري ويئي ته

ٻار وڏو ٿي انهن رشتن کي پنهنجو پاڻ لاءِ بوجھ محسوس ڪندو. ٻارن کي اهڙو

سبق ڏيڻ گهرجي، جو وڏن جو سندن پوڙهيڻ ۾ سهارو بنجڻ جي ڪوشش ڪن " چلڙو "

گيت ۾ ڏاڏي جي صفت کي هن طرح بيان ڏيو ويو آهي جنهن ۾ مذاق جو روپ ملي ٿو.

مثال :

ڏاڏي گلان گھي

گھر سڄي کان لڏي

مال ملندا کائي ٿي

مون کي به سڏائي ٿي (۱)

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا پيچل "، گجپ پبليڪيشن، حيدرآباد، ۱۹۷۷ع

آءُ

پئيءَ جي رشتي کي ظالم ۽ پڪاريو ويو آهي جنهن جو مثال هيٺين ريت آهي :

پئي الله رکي

ٿڌ جي چڻ ڏکي

سارو ڏينهن چڪي ٿي چلم

اسان تي ڪري ٿي ظلم (۱)

ماسيءَ جي رشتي سان نفرت جو اظهار ڪرايو ويو آهي حالانڪ سنڌي ۾ عام چوڻي آهي ته
 " ماءُ نه وياڻي ماسي وياڻي " يعني ماءُ کان پوءِ ماسي هڪ اهڙو محبت ۽ خلوص پورو رشتو
 آهي جيڪو ٻار کي ماءُ جي نعم البدل محبت ڏئي ٿو.

" ٽيڙو " صنف ۾ " ناني " کي سلفي چڱيندي ٻڌايو ويو آهي جنهن جو مثال
 هيٺ ڏجي ٿو:

نانو چڱي پيو سلفي

هلو ٻارو پاڻ کائون

شڪار پور جي ڪلفي •

رڌ ۽ لٽي کي قائم رکڻ لاءِ سلفي جو لفظ ڪتب آندو ويو آهي • حالانڪ ٻيا به ڪيترائي
 موزون لفظ آهن جيڪي ٻارن کي ٽٽي مڙهڻ ۽ سلفي نسي واپرائڻ مهل ڪم اچي
 ٿي • ٻارن کي نسي ڏار شين کان نفرت ڪرڻ جا شعر ڏنا وڃن ته جيئن ننڍي هوندي

(۱) سوسن مرزا : " سپان جا پيچل " ، گجپ پبليڪيشن ، حيدرآباد ، ۱۹۷۷ع

ڪان ٿي هوانهن شين جي ويجهو وڃڻ به پسند نه ڪن .

شاعر پنهنجي دور جو مبلغ ۽ سماج سڌارڪ هوند و آهي شاعري ذهني پيڙا جو نچوڙ آهي . شاعري ٻارن جي خيالن ۽ جذبن کي مناسب پاسي ڏانهن موڙڻ لاءِ وڌيڪ ڌيان ڏيڻو پوي ٿو .

مجموعي يا اخلاقي قدرن کي نظر ڏيو ويو آهي ته جهد ڏني وئي آهي ته مولود جو ذڪر آهي اخلاقي قدرن سان مذهب اسلام جي محبت جو درس ملي ٿو .

مقد صديت :

هن مجموعي ۾ گيتن نظم ۽ اڳتي وڌڻ ، ڏور ڪي ننڍڻ ۽ سچ جو ساڳ ڏيڻ ۽ بهادري سان ترقيءَ تان سرساهه صدي ڏيڻ جهڙن موضوعن کي ڪنو ويو آهي . پنهنجي دور جي اهم ۽ سورهيه درد ان کان آگاهه ڪيو آهي . گيتن ۾ موضوع جي رنگا رنگي موجود آهي . شاعره ٻارن جي معصوم ، پيارين پيارين ڳالهين ، حرڪتن ۽ خولهن کي سادي سلوٽي نموني ۾ پيش ڪيو آهي .

Gul Hayat Institute

" نادان زال " (ڪهاڻي)

تعارف :

ادب ۽ ليکڪ پنهنجي دور جو حساس فرد ٿئي ٿو . عاشق جون خاميون ڏسي هو بيچين ٿي پوند و آهي . ترقيءَ تي بهشت ڏيڻ لاءِ هو پنهنجي قلم کي ڪم آڻيند و آهي .

پادستان جي قيام کان پوءِ سنڌ جي هاشمي کي ڏهه ٽرائي مسئلا ڏنا پيا .
 عورت جي تعليم سنگين مسئلو بڻجي سنڌ واسين کي ستائين لکي ۽ اسان جي اديبن سر
 تشديد وٺندڙ هاشمي جي ضرورتن کي پوري ڏرڻ لاءِ عورت جي تعليم کي پڻ پنهنجي
 لکڻ جو موضوع بنايو ۽ انهيءَ مسئلي کان نئين نسل توڻي ٻارن کي واقف ڏرڻ شروع ڏيو .
 جيئن هو وڏا ٿي انهن آزارن کان بچي سگهن جيڪي اسان کي تعليم جي نه هئڻ ڏري
 ڏنا پون ٿا .

" نادان زال " انهيءَ سچ جي پيداوار آهي . هي ڏهاڻي " محمد بخش
 جوهر " لکي ۽ آر . ايڇ احمد ائڊ برادر رس شايع ڪرائي . ڏهاڻيءَ جو تفصيلي تنقيدي
 جائزو هيٺ ڏجي ٿو .

پلاٽ ۽ ڏهاڻي :

نادان زال جي آکاڻي هن ريت آهي ته هڪ اڻ پڙهيل زال پنهنجي
 پڙهيل مڙس ۽ ابهر بچي جي حياتي وڃائي ويهي ٿي . هو هڪ اهڙي ڪلارڪ جي زال
 آهي جنهن کي ڪچي نوڙي مليل آهي . هڪ دفعي ٻار جي بيمار ٿيڻ تي ٻيو ٿي
 ۽ اها شڪ فقير وٽ دعا تعويذ ڪرائڻ وڃي ٿي . ٻار جي طبيعت خوش نه ٿي ٿئي ويتر
 مري وڃي ٿو . بد قسمتيءَ سان سندس گهر وارو نوڙي به وڃائي ويهي ٿو . هو
 حيرانيءَ ۽ پريشانيءَ ۾ بيمار ٿي پوي ٿو ۽ کيس به پنهنجي حياتيءَ تان هٿ ڪڍڻو پوي
 ٿو .

ڏهاڻي ۽ پلاٽ ۾ ڪا فني خامي نظر نه ٿي اچي ليڪن آکاڻيءَ ۾ ڏهه ٽرائي

جهول نصراچن ٿا جن کي نظر انداز ڪري نه ٿو سگهجي مثال طور اهو ٻڌايو ويو

آهي ته گهر ڏئي معمولي ڌلار ڏيئي آهي ليڪن پوءِ به اهڙي وڃ پائي ٿو جنهن کي سوني
 زنجير آهي. سندن غربت کي ڏسي به پائي وارا هنن وٽ پئسا امانت ۾ رکڻ ٿا. جيڪا
 ان ڳالهه آهي. آگاهي ۽ ڇهين ٿي هيون پڻ ان ڳالهه ۾ ڏنيون ويون آهن.

هڪ هنڌ ڏيکارو ويو آهي ته عورت پاڻ ٻڌائي ٿي ته هو ٽي ڏوهه
 پنڌ ڏري ٻار کي ڏهه ٽي ڪٽي پير صاحب وٽ وڃي ٿي پر ساڳي عورت مڙس سان
 ڳالهه ڪندي ٻڌائي ٿي ته هو ۽ ساڳي ٽانگي تي گهر موٽي آئي.
 آگاهي پڙهڻ مان ائين ٿو لڳي ڄڻ ان پڙهي عورت کي گهٽ ڏيکارڻ لاءِ
 اجايو ڳالهه ڪري وڌائي چڙهائي پيڻ ڪيو ويو آهي. جن جو حقيقت سان ڏوهه واسطو
 ڏونه آهي. مثال طور ٻار جي مري وڃڻ کان پوءِ مڙس جو تڙو بيمار ٿيڻ ۽ مري وڃڻ.
 درد انگاري :

ڪهاڻي "نادان زال" ۾ چار درد ڏنا ويا آهن آهي آهن زال، مڙس
 ٻار ۽ شاهه صاحب. ڪهاڻيڪار، درد انگاري ڪندي حاسدي ۽ جو مظاهرو ڪيو آهي
 ۽ خامي طور تي اڻ پڙهيل عورت سان انصاف نه ڪيو اٿس. ان سلسلي ۾ پاڻ کي ٿو ته
 "هي هڪ اهڙي زال جي ڪهاڻي آهي جيڪا جهالت ۽ پلي ۽ جهالت ۾ ئي مڙس جو گهر
 سنڀاليائين. هن زال سان تعليم يافتہ مڙس جي زندگي ۽ جو ڪهڙو حشر ٿئي ٿو ۽
 ٻار سان ڪهڙيون تعديون ٿين ٿيون سي پڙهڻ بعد ئي معلوم ٿيندو." (۱)

فاضل ڏهاڻي ڏردار ڏنگاريءَ جو هڪ ئي طريقو استعمال ڪيو آهي اهو
آهي ڏردارن جي قول ۽ فعل ۽ ڏنگاري سندن شخصيت تي روشني وجهڻ مثال طور عورت
پنهنجي گفتگو مان پنهنجي ڏردار تي هن ريت روشني وجهي ٿي.

" ڏهڻي جهالت آهي مون ۾ ٻر هڪ ڪٽ پٽ ڪرڻ ٿي نٿي اچي نه ته
ڪاٺ پيڻ، سبڻ پيڻ سڀ ڇجهه ته اچي ٿو، ۽ هڪ اهو نامراد نيشن نٿو اچي جو
ڏينهن ۾ به دفعا وهنجان، به دفعا وار شاهيان، الله جو شڪر جو لکن ۾ هڪ زال ملي
اٿي جيڪڏهن اڄڪلهه جي نيشن جي ملڻي ها ته خبر پئجي وڃي ٿي ها. جهڳو جهڻ
ڪري ڇڏي هاڻ، پئسن تي ته پاڻي هاري ها " (۱)

ڏهاڻيءَ ۾ عورت مرڪزي ڏردار جي حيثيت رکي باقي ٻيا ڏردار ثانوي
حيثيت جا آهن. مڙس جي ڏردار کي ٻي وسيلو لاچار ڏيکاريو ويو آهي ۽ پير جي ڏردار
کي پڻ اشاري طور ظاهر ڪيو ويو آهي سڀ کان وڌيڪ توجهه عورت جي ڏردار تي ڏنو
ويو آهي. ڏهاڻي پڙهڻ کان پوءِ معلوم ٿئي ٿو، ته سندس والد ڪنهن پير جو جاهل
مرد آهي ۽ هو پڻ اڻ پڙهي ضدي ۽ جاهل عورت آهي. پنهنجي ٻار کي اونهاري هوندي
به چئن مهينن کان پوءِ وهنجاري ٿي ۽ هو جڏهن بيمار ٿي پوي ٿي ته کيس هڪ شڪ
پير ڏي وٺي وڃي ٿي. ڏاڏا کان وڌيڪ سندس دعا تي اعتماد آهي ۽ اهو اعتماد هن
کان سڀ ڇجهه ٿري وٺي ٿو.

(۱) محمد بخش جوهر: " نادان زال "، حيدرآباد، آر-ايج احمد ائبڊ

برادر سن، ۱۹۶۶ع، ۴ ص.

دردارنگاري ڪندي جتي ليڪڻ جانيءَ کان ڪم ورتو آهي، اتي ڪي
فني غلطيون پڻ ڪري ويٺو آهي. مثال طور :- ان پڙهي عورت پنهنجي مڙس کي ٻار
ٺهندي چوپڙي ٿي، کيس حديقہ کي ٺيڪاري اچي پر پاڻ حديقہ بد ران ٻار کي ٺيڪ پير
ٺي وڃي ٿي. بحر حال ڪهڙيءَ جي دردارنگاريءَ ۾ ڏيتر ڄهول نظر اچن ٿا.
پـولـي :

ڪهاڻيءَ جي ٻولي سليس ۽ آسان هوندي به ڪن هنڌن تي اهو تاثر
ٺهي ٿي ته غير سنڌي لفظن جي استعمال ڪرڻ مان ليڪڻ رهي نه سگهيو آهي. اهي
لفظ ٻارن جي سمجهه ۾ اچن جهڙا نه آهن. جهڙوڪ : نزاکت، نامراد، شدت غم،
دلجو، مقیم، پونجي ۽ ڪمبخت وغيره.

جيئن ته ڪتاب ٻارن لاءِ لکيو ويو آهي ان ڪري ٻولي پڻ اهڙي ڪم
اثر گهري هئي جيڪا ٻارن جي سمجهه ۾ اچي سگهي. فاضل ڪهاڻيڪار ٻولي کي
وڌيڪ بناڻ لاءِ اصطلاح پڻ ڪم آندا آهن جهڙوڪ : ٿنڌ ڌرتي، ڪٽڪٽ ڌرتي، جهڳو
جهڻ ٿيڻ، اکين اکيان اوند ۾ اچڻ وغيره. ٻوليءَ جي اسلوب جو مثال هيٺ ڏجي ٿو:

"وڃڻ کي ته هليو ويو، ليڪن سڄو ڏينهن ٻار جي ناچاڻي سبب طبيعت

پريشان رهي. قلم هٿ ۾ جهلي سوچيندو رهيو. منهنجو مصوم پٽ ڇا ڪريان ڪمبخت

دوا به اچائي ڇڏي هئي. نادان عورت خبر نه آهي ته ڇا پياريندي. يا الله ڪهڙي ڏوهي

جي سزا ۾ مون کي هيءَ وحشي زال ڏني اٿئي." (۱)

(۱) محمد بخش جوهر : "نادان زال"، حيدرآباد، آر-ايج احمد انٽر پريس،

۱۹۹۱ع، ۶ ص.

گفتگو:

جيئن ته دهائي نهايت مختصر آهي ان ڌري گفتگو جي فني جزئي کي پڻ ائين ڀلوڻ برابر جڳهه ملي سگهي آهي. هن فني جزئي جي مطالعي ڌرڻ کان پوءِ معلوم ٿئي ٿو ته گفتگو ڌرڻ ان جي شخصيت ۽ عمل تي ڀرپور روشني وجهي ٿي ۽ سندن ذهنيت خواهه اندر جي آڌن جي ترجماني ڌري ٿي.

مرد جي گفتگو نهايت مختصر پر اشرع وقتائتي آهي ليڪن عورت جي گفتگو مان ڪٿي ڪٿي تقرير جو تاثر ملي ٿو ان جو هڪ مثال هيٺ ڏجي ٿو.

"بس، چو مون کي طعنا ڏئي رهيو آهين. اهو به ايترو جلدي پنهنجي ڊپ کان وهنجاريانس ٿي نه ته وڏين پوڙهين کي اهو چوندو هجي ته يا وهنجاري دائي يا وهنجارين چار پائر. ڪمبخت عورتن جو ته وي به ٻارن ٻچن سان واسطو آهي مردن جون وي به اڏيلو ساهه آهي. الله نه ڌري چوچ ۾ وهنجڻ لڳين. وڏن ماڻهن جون ڳالهائون نٿا مڃيون تڏهن ئي ته عمرون گهٽ ٿيڻ لڳيون آهن. هر

روز وهنجي سڄي طاقت ته پائي ۽ پوڄائي ڇڏيون ٿا." (۱)

(۱) محمد بخش جوهر: "نادان زال"، حيدرآباد، آر-ايج احمد ائبڊ

برادر رس، ۱۹۶۶ع، ۴ ص.

مقدمت :

جيئن اڳ ۾ عرض ڪيو ويو آهي ته هيءَ ڪهاڻي ان مقصد لاءِ لکي وئي آهي ته ٻارن کي اهڙو ذهن نشين ڪرائي سگهجي ته علم مرد توڻي عورت لاءِ ضروري آهي. جيڪڏهن عورت ذات کي انهيءَ زيور کان محروم رکيو ويندو ته ان جو سڄو اثر پوري عاشري تي پوندو. ۽ چيو ويندو آهي ته ماءُ جي گود انسان لاءِ پهرين درس گاهه هئي. ان جي شخصيت تي انهيءَ درس گاهه جو وڏو اثر هئي ۽ ان کي جيڪڏهن ماءُ تعليم يافته هوندي ته عاشري کي سڌريل فرد ملي سگهندا. ۽ ٻي صورت ۾ اسان جا گهر جنت جي بند ران جهنم بڻجي ويندا جيئن هن ڪهاڻي ۾ ڏيکاريو ويو آهي.

"لاکوڻلاڻي" (ناول)

سنڌي ٻارائي ادب ۾ ڪهاڻين جا ڪتاب ته ڪيترائي نظر ايندا پر

ناول نظر نه ايندو. ۽ ناول نگاريءَ جي ڪوٽ کي محسوس ڪندي ۽ اڪثر شمس الدين

عرواڻي ٻارن لاءِ هڪ ناول "لاکوڻلاڻي" لکيو ۱۰۸ صفحن جو هي ناول "ڪتابي

دنيا"، حيدرآباد، سنڌ طرفان ۱۹۸۲ع ۾ شايع ٿيو. ناول جو تنقيد جي جائزو هيٺ

ڏجي ٿو :

ڪهاڻي :

ناول "لاکوڻلاڻي" سنڌ جي هڪ بهادر رجوتي جوان ۽ سورهي

سوري جي حب الوطني ۽ هيئن سان همدرد ۽ جي ڌارنامن ۽ واقعن جو مجموعو آهي.
 "لاکو ٿلائي" هن ناول جو مکيه ڪردار آهي جيڪو بهادري ۽ پنهنجو من پاڻ
 آهي. لاکي ٿلائي ۽ ٽي سندس ڏاڏي جون نالو رکيل آهي، جيڪو سٺا جذبا رکندڙ
 ۽ قوم جو ڏک رکندڙ انسان هو. هو ته پنهنجي قوم کي ٿرندو هو ۽ نه ان کي پرامن
 هٿان ٿرڻ ڏيندو هو.

"لاکو ٿلائي" پنهنجي ماءُ کان ڏاڏي جي بهادري جا قصا ۽

ڌارناما ٻڌندو رهندو هو، ان ڪري سندس شخصيت ۾ به ڏاڏي جي شخصيت وارو جذبو
 ۽ ولولو پيدا ٿي ويو ۽ پاڻ جواني ۾ ڏاڏي جي بهادري ۽ واري ورثي کي سنڀالي ان
 جي نقش قدم تي هلي پنهنجو نالو سندس جي تاريخ ۾ شامل ڪري ڇڏيائين. سندس جي
 تاريخ جا جيڪڏهن اسين ورقا ٽلائينداسين ته اسان کي ڏيکرائي اهڙا سورما ملندا،
 جن ظلم جي خلاف آواز اٿاري پنهنجي ديس جي غريب ۽ هيئن انسانن کي ظالمن جي
 چنبي کان آزاد ڪرايو. هن ناول ۾ لاکو ٿلائي به حق ۽ سچ جي جنگ جوڻيندڙ جوان
 آهي جيڪو مصيبت ۾ ڦاٿل انسانن جي مدد ڪندو رهي ٿو ۽ هيئن سان همدرد ۽ ڪري
 کين حق وٺي ڏيندو رهي ٿو. اهڙي سبب آهي جو عالم سرڌار جيڪي غريبن جو رت،

جوسيندا رهن ٿا اهي هر وقت لاکي ٿلائي تان حسد ڪندا رهن ٿا ۽ سوچيندا رهن ٿا
 ته ڪهڙي طرح لاکي ٿلائي ۽ جي شخصيت کي ختم ڊجي. ناول ۾ لاکو ٿلائي بهادري
 سان ظالم زميندارن جي علائقي ۾ گهڻي مصيبت ۽ گرفتار ٿيل انسانن کي ڇڏائي ايندو
 آهي. پاڻ اهڙي ته بهادري ۽ سان نڌرو اچي جو سڀ ڏسندا ئي رهجو وڃن. لاکو

انهن سرڌارن کي اهڙي ته ڌاري ضرب هڻيو اچي جو اهي سرڌار وري ڪنڌ تي نه ٿا کڻن

ڄام ننگر جي سرڌار وٽان همدردار "سرڌار آگه" پنهنجن سپاهين

سان ڀل اوڳاڻڻ لاءِ اچي ٿو، ۽ ٻارهن مهيني جو غريبن جو ميڙيل اناج زوي لٽي وڃي ٿو. جيڪو به ظلم جي خلاف آواز اٿاري ٿو تنهن کي ظالم عملدار ماريو ڇڏين. سردار آڪم خان جڏهن لاکي ٺٽائي جي ڏوڪ تي ڀل اوڳاڻڻ لاءِ اچي ٿو ته لاکو کيس ڀل ڏيڻ کان انڪار ڪريو ڇڏي ۽ غريبن جو زوي کسيل اناج عملدارن کان کسي غريبن کي واپس ڪريو ڇڏي.

لاکو ٺٽائي سلطان ڄام جي رحمت ڏي ڪان واقف رهي ٿو. ان ڪري هو آڪم خان جي ظلمن جو داستان ٻڌائڻ لاءِ ڄام ننگر وڃي ٿو. لاکو موقعو تلاش ڪري ٿو ته ڄام سلطان سان ملي، سردار آڪم جي ظلمن جو داستان ٻڌائي. پر کيس ڪو به موقعو نه ٿو ملي. هڪ ڏينهن ڄام ننگر ۾ ڄام سلطان جي آڳيان تيراندازي، تلوار بازی جا مقابلا ٿي رهيا هئا. لاکو ٺٽائي هڪ اجنبی جي حيثيت سان ٿيئي مقابلا ڪري ٿو. ڄام سلطان انعام ۾ کيس شاهي منڊي ڏئي ٿو. آڪم خان کي جڏهن اها خبر پوي ٿي ته لاکو ڄام سلطان کي عوام جا اهڃا ٻڌائڻ آيو آهي، تڏهن سپاهين کي اشارو ڏي لاکي کي گرفتار ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو. لاکي کي جڏهن آڪم خان جي ارادن جي خبر پوي ٿي، تڏهن ڄام ننگر مان جان بچائي اچي ڏوڪ پهچي ٿو. آڪم خان پنهنجو پاڻ کي سرخرو ڪرڻ لاءِ ڄام سلطان جا ڏن پڙڻ لڳي ٿو ته لاکو ٺٽائي هڪ ڏاڙيل آهي جيڪو ڏاڙا هلي عوام کي لٽي رهيو آهي.

ڄام سلطان لاکي ٺٽائي کي ڏاڙيل سمجهي گرفتار ڪرڻ لاءِ اچي ٿو. لاکو ٺٽائي ڄام سلطان کي شاهي منڊي ڏيکاري اصل حقيقت کان آگاهه ڪري ٿو. ڄام سلطان اصل حقيقت ٻڌي، سندس بهادريءَ جو قدر ڪري کيس رانهيءَ طاقتي جو نواب

مقرر ڪري ٿو. ۽ ٻين کان سو لاکو ٺٽائي سونل سان شادي ڪري خوش زندگي

مڌارڻ لڳي ٿو.

ڌردارنگاري :

ناول ۾ ڌيترائي ڌردار ڏنا ويا آهن جن مان مکيه ڌردارن جو ذڪر

هيند ڪجي ٿو:

لاکوڻلائي :

لاکوڻلائي هن ناول جو مکيه ڌردار آهي ناول جي آکاڻي سندس ئي

ڌردار تي ٻڌل آهي. لاکو غريبن جو هٿ ڏوڪي ۽ عوام جو ڌردار آهي. هو پنهنجي

ڌرتيءَ تان هران ظلم جو خاتمو ڏي ٿو جنهن ڌري غريب عوام ۽ پورهيت طبقو هر

پرايٽ ڪندڙن هٿان لڙجندو رهي ٿو. حقيقي انصاف جي نظام کان سواءِ ٻئي جنهن قانون

کي نه ٿو سڃاڻي. هران شخص کي انصاف وٺي ڏئي ٿو جيڪو ظالم هٿان پيڙهو رهي

ٿو ۽ آخر ۾ حق ۽ سچ جي فتح ٿئي ٿي.

لکير جي ماءُ :

Gul Hayat Institute

لکير يعني لاکوڻلائي جي ڌردار ۾ ماءُ جو وڏو هٿ آهي. ننڍي

هوندي کان ئي پنهنجي پٽ کي ڏاڏي جي بهادريءَ جا قصا ٻڌائي سندس ذهني

شربت ڪندي رهي ٿي. لکير جي ڏاڏي جنگلي سوئر کي مارڻ جو جيڪو ڪارنامو انجام

ڏنو ان واقعي کي لکير جي ماءُ هن طرح بيان ڪري ٿي.

" ٻنهيءَ ۾ هڪڙو مرون اچي هريو. ان جو جوئر جي پوک پيلي ناس ڪري

ڇڏي هئي. ٻنهي پيري سان ڌيترائي ڪڙمي ٿئي رکيائين. هڪڙي پيري ته وڃ هئي

مڙهي همراهه ڪي پورو ڪري ڇڏيائين . بس انهيءَ ڏينهن ڏاڏهين گهر ۾ موجود هو .
همراهه جي لاش ڪي ٻني مان ڪڍي ويا ته سوئر به ٻني ۾ ڏڙها هڻڻ لڳو ڏاڏهين ڏٺو
ڪٿي ٻڌڻ ۽ ٻني ۾ پهچي ويو . سوئر به جوهه ڪري ويو . هن هر ٻڌڻ پائي وڃ هڻڻ
جي خوشي ڪئي ۽ ڏاڏهين وار بچائيندو ۽ گوهيون ڏياريندو رهيو ، تان جو سوئر
ڪڍي ٻڌو شيڻ لڳو پوءِ ته ڏاڏهين به زور مان ڏٺو ڪٿي تنهنجي . (۱)

ماءُ پنهنجي پٽ کي به ڏاڏي جي نڪرندڙ تي هلڻ جي هدايت ڪري
ٿي جنهن جو مثال هيٺ ڏجي ٿو .

" شاباس پٽ تون پنهنجي ڏاڏي وانگر ضرور هيئن همراءُ بڻجن ، غاصبن
۽ ظالم سردارن کان غريبن کي بچائيندو رهجن . (۲)
لکيمر جي ماءُ پنهنجي پٽ جي جهڙي طرح تربيت ڪري ٿي وڏي هوندي
" لاکو ٺاڻي " ماءُ جي ڏنل تربيت تي هيئن غريبن جي مدد ڪري ٿو ۽ ٺاڻل ماڻهن
کي ڇڏائي ٿو .

نمرو سردار :

Gul Hayat Institute

نمرو ، هڪ ظالم سردار آهي جيڪو ظلم جي ذريعي پنهنجي شڪست جو
بدلو وٺي ٿو . سڀني سردارن جي وچ ۾ گهوڙن جي ٻڌڻ جو مقابلو ٿئي ٿو جنهن ۾ لاکو

(۱) ڊاڪٽر شمس الدين عرساڻي : " لاکو ٺاڻي " ، حيدرآباد ڪتابي دنيا ،

۱۹۸۲ع ، ۸ ص .

(۲) ايضاً ص ۱۰

ٺلائي به حصو وٺي ٿو. گهوڙن جي ٻوڙ ۾ لاڪي ٺلائيءَ جي " لڪي " گهوڙي پھريون
 نمبر اچي ٿي ۽ نمري سردار جي گهوڙي کي شڪست ملي ٿي. ھارجڻ جو بدلو وٺڻ لاءِ
 جڏھن ھو انسان سان نہ شو بچي سگھي تہ گگدام جانور تي ظلم ڪري ٿو. جنھن
 شاھينگ جي ھٿان لاڪي ٺلائيءَ جي گهوڙي " لڪي " کي رات جي پھر ۾ بيهوشيءَ
 جي دوا ڪرائي لاڪي جي ڏوٽ مان چورائي پنھنجي ڏوٽ ۾ قابو ڪري چڪريو ۽ ٻئي ڏينھن
 ھڪ آگر جيڏي ڏلي لڪي جي ران ۾ تنبائي ھن کي ٻوڙ کان بيڪار بنائي ڇڏيو. لاڪي
 ٺلائيءَ کي جڏھن نمري جي ظلم جي خبر پوي ٿي تڏھن نمري سان مقابلو ڪري ٿو.
 مقابلي ۾ ظالم نمري کي شڪست ملي ٿي. لاڪو نمري کي بيهوشي جي حالت ۾ گهوڙي
 تي سندس پٽڪي سان ٻڏي سندس گھروڙ انھن روانو ڪري ٿو. ائين لاڪو ظالم نمري
 جو خاتمو ڪري ٿو.

— نسل : —

سونل جو درد ار ھڪ پورهيت ننڍي ۾ ڄو آھي سونل اوڏن جي قبيلي
 جي ھڪ سورنھن سالن جي سونل ۽ ھڪ ٻي سونل ھي ھيٺ اوڏن سان گڏجي ڏوٽ
 جون پٽيون جوڙي ٿي. اوڏن جو قبيلو پنھنجي ٽر جي سردارن جي ظلم کان بچي
 لاڪي ٺلائيءَ جي ڏوٽ تي اچي پناھ وٺي ٿو. ھڪ دفعي لاڪي جي نظر سونل تي
 پوي ٿي لاڪو سونل جي سونھن تي حيران ٿئي ٿو. سونل جي سونھن جو مثال ھيٺ
 لڄي ٿو.

" ھو سورنھن سالن جي ٿو، جوانيءَ ۾ ھئي. پر ٺاڻي لڄائي ۽

سلجي ٻہ ڏاڏي ھئي. سنھي جيلھ، ٽي ٽاڙو پڙو پيل، ٽاڙھي ٺليءَ وارو اوڏي

مان سندس ڪڍڻ رنگاڻو چهرو تجلڻا پيو ٿو پند و هو . " (۱)

لاکون صرف سونل جي سونهن ۽ سوپيا تي موٽ ٿئي ٿو پر سندس
پرهمي ۽ محنت جو قدر ڪري کيس شاديءَ جو پيغام ڏيئي ٿو جڏهن جو مثال هيٺ ڏجي
ٿو .

" نه . . . نه توهان ۾ ڌرتيءَ جي سڳند آهي . ساري سنڌ جي مٽي
اوهان جي پيرن جي پٽي آهي . ٿورو رڌجي لاکو وري چوڻ لڳو ته " سونل تون مون
سان شادي ڪندي ڏين ؟ " (۲) سونل جي قدر ڏاڻي جو هيءَ مثال هن ريت ڏئي ٿو :
" نه ، نه مون توهان جو قدر سڃاڻو آهي . توهان ڌرتيءَ جي سونهن
سوپيا آهي . " (۳)

پر سونل پنهنجي حال ۽ حيثيت کي ڏسي ڪنهن به خوشيءَ يا محبت
جو اظهار نه ٿي ڪري پاڻ بي همٿيءَ جو مظاهرو ڪري نماو عرض ڪري ٿي ته :
" لاکا تون له پال آهين ۽ مان هڪ سي وسعورت آهيان پاڻ ۾ وڃن
پارڻ جوست ساري نه ٿي سگهان .

Gul Hayat Institute

(۱) ڊاڪٽر شمس الدين عرساڻي : " لاکو ٿلاڻي " ، ڪتابي دنيا حيد رآباد

۱۹۸۲ع ۲۳ ص .

(۲) ايضاً ۲۴ ص .

(۳) ايضاً ۱۰۵ ص .

"تون لاکو ڄام ڪوٽ ٿئي، ديسان ديس هاڪارو ۽ مان غريب بي نام اوڏن •
 سونل لاکي جي اڳيان دوراند يشي ۽ جو مظاهرو ڪري ڪنهن به جذبي جو
 اظهار نه ٿي ڪري پر تڏهن به لاکو سائس ساھه شادي جو وعدو ڪري ٿو •
 اوڏن جي وڏي ٽينهن تي لاکي ٿلائي ۽ جي غير موجودگي ۽ سردار
 کانڊيرو ڪوٽ تان سونل کي ڪڍڻ اچي ٿو • سونل پنهنجو پاڻ کي کانڊيري کان
 بچائي واهه ۽ پنهنجو پاڻ کي ڇڏيو ٿي • سردار سمجهي ٿو ته سونل ٻڏي وئي
 پر سونل مهاڻن کي ملي ٿي ۽ اتي ئي رهيو وڃي • ڪجهه سال لاکي ۽ سونل جي
 وچ ۾ ويڙهو پوي ٿو • آخر سونل وري لاکي ٿلائي ۽ جي اڳيان سندس دوستن جي وسيلي
 اچي ٿي • لاکو پنهنجي وڏي ٽي پٽو ٿي محنت ۽ ذات کي مان ٽئي ٿو •
 سونل جڏهن لاکي ۽ سڄائي ۽ جو جذبو ٽسي ٿي تڏهن رضامندي
 ٺيڪاري ٿي ۽ سونل ۽ لاکو زندگي جي هڪ حقيقي مقدس رشتي ۾ هميشه لاءِ هڪ ٿي
 وڃن ٿا •

هولي :

Gul Hayat Institute

ناول ۾ هولي اهڙي آسان ۽ سولي استعمال ڪئي وئي آهي، جو
 پڙهڻ ۾ ڪنهن به قسم جي ٽڪرائي نه ٿي محسوس ٿئي ۽ دلچسپي ۽ سان ناول کي
 پڙهي پورو ڪجي ٿو • ٻارن ۽ لفظي مايرو وڌائڻ لاءِ خاص ڪوشش ۽ ماحول بابت لفظ
 ٽٽا ويا آهن • هولي ۽ جي سونهن ۽ سوپيا لفظن جي ذريعي وڌائي ويندي آهي •
 جيترا اصطلاح پهاڪا ۽ چوڻيون استعمال ڪيون وينديون هولي اوتري ئي خوبصورت
 ۽ وزناڻي ٿيندي • هن ناول ۾ اصطلاح گهڻي قدر استعمال ڏيا ويا آهن • مثال :

هر چئو شيئن . پٽ شي پير تڙڻ ، ڪوڙ ڪيون هڻڻ ، زير زندگ آڙيون نيزاريون ، جهنگا جهڻ
 ڪڙڻ ، لوڙهيون هڻڻ ، گهو ڪٽي وڃڻ ، وٺڻ ، پٽ تڙوڻ ، مٽ ڪٽڻ ، ساراھ جا
 پٽ پڙڻ ، قسمت جا ٽٽي ، بي سرت شيئن ، ڪرشمون ڪڙڻ ، هڪو هڪو شيئن ، ٽنڊ
 شڪڻ ، سينو ساھڻ ، ڪيس ڪڙڻ ، انجام پاڻڻ ، خرستيون سھڻ ، شنگ اڙائڻ ، رت
 مٽ ٽيڻ ، چيھ چڄڻ ، پٽ وائ پٽ وڪڙڻ ، آسمان ٽارڻ ، هنيان ٽارڙ انھون ڪڙڻ ،
 وڊ وڃھڻ ، شوتا جھائڻ ، ريڙھ پيڙھ لڳڻ ، اٽالو شيئن ، ۽ ٽجھا ٽيڻ وغيره .

ناول جي اسلوب ۽ ٻوليءَ کي سمجھڻ لاءِ هن هيٺ هڪ اقتباس ٽي جي

نو .

" هڪ آئون ئي ڪوٽ- ٽٽي لاکو ٽلائي آهيان " غريبن جو غمخوار ، هيئن
 جو واهرو ۽ ديس جي لڄ آهيان " "

" لاکا تون اسان شي تير ڪشي پنهنجي دليريءَ جي ٿاڌ ويهارڻ چاهين

تو چا ؟ " (۱)

" ها ، هر ظالم شي وڊ وڃھڻ منهنجو ڪم آهي . "

Gul Hayat Institute

ناول جا مطالعا ناول جي فن جي مطابق ٿيڻا ويا آهن . ناول اظهار

(۱) ڊاڪٽر شمس الدين عرساڻي : " لاکو ٽلائي " ، ڪتابي دنيا ،

حيدرآباد ، سنڌ ۱۹۸۲ع ، ۶۵ ص .

جو بهترين طريقو آهي. ناول ۾ گفتگو درد ان جي ذريعي پنهنجي زباني پاڻ
درائي وٺي آهي. لاکو پنهنجي ماءُ سان گفتگو جي ذريعي پنهنجي دلي جذبن
جو اظهار هن طرح ڪري ٿو.

" امان مون کي ڇاچي جو سنهن ۽ سنڌو جو سنهن ته ڏڏهن به وطن
جي سانگين جي مدد کان منهن نه موڙيندس. "

درد ان جي گفتگو دلچسپيءَ کان خالي نه آهي پڙهندڙ درد ان
جي گفتگو کان متاثر ٿئي ٿو.

منظر ڪشي :

ناول ۾ گهوڙن جي ٻوڙ جو ذڪر سهڻي نموني ۾ ڪيو ويو آهي. ان
کان علاوه شاهي مقابلن جو ذڪر به اهڙي نموني ۾ ڪيو ويو آهي جو پڙهندڙ کي ائين
ٿو لڳي جن مقابله سامهون ڏسي رهيو آهي. جنهن جو مثال هيٺين ريت آهي :

" پهريون هڏو نوجوان تلوار کڻي لاکي سان مقابلي لاءِ لهي
آيو. لاکو به تلوار جو ڏسي هو، پيا ان مقابلي ۾ ساڻس ڪير ٿي بيهي سگهيو. هن
پاسا مٿائي مٿائي اهڙا ته زوردار وار ڪيا، جو سندس حریف جا چيه ٽي ڇڄي پيا. ان
کان پوءِ ٻيو نوجوان تلوار ڦيرائيندو ميدان تي آيو، مگر هن به جلدي ۾ ئي هار مڃي
ٿين نوجوان جي ڪوشش به لاکي اڳيان بيهار ثابت ٿي ۽ نيٺ هن تلوار ملائڻ جو
مقابلو کڻي ورتو. (۱)

(۱) ڊاڪٽر شمس الدين عرساڻي : " لاکو قلاني "، ڪتابي دنيا حيدرآباد، ۱۹۸۲ع

فطرت نگاري :

فطرت نگاري اهڙي ته وڻندڙ انداز ۾ ڪٿي وڻي آهي جو شوي دير
پڙهندڙ پنهنجو پاڻ کي فطرت جي حسين منظر ۾ محسوس ڪري ٿو مثال هيٺ ڏجي
ٿو .

" صبح جو سهائيندڙ سڄو آهي . سائين ٻنن ۾ سنگ لهرائي رهيا آهن .
ٻڌي مٿي هوا انسانن ۾ ٻين ساهه وارن کي مست بنائي ڇڏيو آهي . ٻنيءَ جي
پرساڻ هٿ پاسي کان هارين نارين جون جڙهيون سهيل آهن . هاري ۽ هارائون سنگ
لٽي ۽ ان رانئين رهيا آهن . نار ۽ ٻوٽي رهيو آهي . لوتين مان پاڻي وهي مويءَ
مان لنگهي . ٻنن کي تار ڪري رهيو آهي . آسمان تي ڪدر چانيل آهن . سڄي فضا
ني چڻ مستي آيل آهي . ماءُ و خوشيءَ کان ساز وچائي گيت ٻڌائي رهيا آهن . حيوان
مڇ ۽ اڇي ڪنڌ لوڏي جهومي رهيا آهن ته پکي به مٿيون لاهيون لٽي رهيا آهن " (۱)

مقصد يـت :

Gul Hayat Institute

ناول " لاکو ڦلاڻي " ان مقصد کي اڳيان رکي لکيو ويو آهي ته
ٻارن ۾ بهادريءَ ، شجاعت ، جوانمرديءَ ۽ همت ۽ ڏکي وقت ۾ ٻين جي مدد ڪرڻ جو جه
جذبو ڄاڻي . ناول ۾ اهو ٻيڻ ٻارن کي ذهن نشين ڪرايو ويو آهي ته لاکو جڏهن
ٻار آهي ته ماءُ کان روز پنهنجي ڏاڏي جي بهادريءَ جا قصا ٻڌي ٿو . ڏاڏي

(۱) ڊاڪٽر شمعير لدڻ عرسائي : " لاکو ڦلاڻي " ڪتابي دنيا حيدرآباد
۱۹۸۰ع ۲۲ ص .

جي شخصيت جو اشرنڊڙو لاکو اهڙو ته قبول ڪري ٿو جو وڏو شي پاڻ به ٿاڏي
جهڙي بهادريءَ جو مظاهرو ڪري ٿو. لاکو ٻني ٻاري جي وراشت کي پنهنجو شعار
نه ٿو بنائي پر وڏن جي بهادريءَ ۽ شجاعت جي ورشي کي ئي پنهنجي زندگيءَ جو
مقصد بنائي ٿو. لاکو محنتي انسانن جو قدردان، مظلومن جو مددگار ۽ هيٺن جو
مددگار ۽ پورهيتن کي پنهنجو حق وٺي ٿو ڏيندڙن مان هڪ آهي هو پنهنجي جان جوڪم
۽ وجهي هران شخص جي مدد ڪري ٿو جيڪو ظلم جو نشانو بڻجي ٿو.

جيڪڏهن ننڍڙن ٻارن ۽ ننڍي هوندي کان ئي بهادريءَ ۽ شجاعت
جو روح ڦوڪيو وڃي ته اهي ٻار وڏا ٿي قوم جا لائق فرد بڻجي ويندا. ڪوبه ميري
اڪ کڻي ملڪ تي نه ٿو سندن و ظالم اڀرن کان پهرين ختم ٿي ويندو.

"قلوب جي شادي" (ڊرامو)

اديب عاشقي جو اهو حساس ڊاڪٽر آهي، جو هاشمي جي نبض تي هٿ
رکي، ٿيندڙ واقعن ۽ حالتن جو جائزو وٺي ٽيڪسٽ جي هاشمي جي آڏو پيش
ڪري ٿو.

"قلوب جي شادي" ڊرامو هاشمي جي جيئي جا ٻنڌي تصوير آهي.
"قلوب جي شادي" هڪ اصلاحي ڊرامو آهي جنهن ۾ شاديءَ جي اجاين رستن
رسم خلاف آواز اٿاريو ويو آهي. هي ڊرامو گونا گوني ماحول جي عڪاسي ڪري ٿو.
ڊرامو "محمد الياس" "هضم" جو ڪٿي ۱۹۵۹ع ۾ لکيو ۽ آر.ايم. احمد
اٽل سردارس شايع ڪرايو. ڊرامي جو تفصيلي تنقيدي جائزو هيٺ ڏجي ٿو.

ٻڌاءَ ۽ ڪهاڻي :

" ڦلوءَ جي شادي " ٻڌاءَ جي آکاڻي هن ريت آهي ته واحد ڏنو هڪ غريب شخص آهي، جيڪو پنهنجي ٻڌاءَ جي شادي سادگي ۽ سان ڌڻ جا هي ٿو پر سندس دوست ڏانءَ ۽ گلو هن جي سادگي ۽ واري خيال تان ڪلون ۽ ٽوڪون ڪن ٿا ۽ ڪيترن قرض ڪٺ تي مجبور ڪن ٿا. ڳوٺ جو هڪ پڙهيل چوڌرو ڪين فضول خرچي ۽ جي نتيجن کان آگاهه ڪري ٿو. ڪين اسلامي اصولن ۽ مثالن سان سمجهاڻي ٿو ۽ ان ڏس ۾ حڪومت طرفان لاڳو ٿيل قانون کان آگاهه ڪري ٿو. پر پڙهيل چوڌري جي دير به نه ٿو ٻڌي. واحد ڏني جي زال به ضد ڪري راجن ڪري شادي ۾ دعوت ڏئي گهرائي ٿي ۽ قرض ۽ ڪاري ٿي ڦلوءَ کي پڙائي ٿي. فضول خرچي ۽ جونتيجو اهو ٿو ٺهي نڪري جو ڪٿي ۽ لڳي به سندن قرض نه ٿو لهي. واحد ڏنو " اسو " واڻي کي قرض جي ادائگي ڇڏي ٿي تائين ڏيڻ لاءِ مضون ڪري ٿو. پر " اسو " واڻو هڪ به نه ٿو ٻڌي ۽ واحد ڏنو قرض ۾ ڀاڳن جي جوڙي گهر جو سامان ۽ ڦلوءَ جي شادي ۽ جو وٺو ٺهي حساب چڪو ٿو. پوءِ پاڻ، ٻڌ، ۽ نهڻ ۽ زال سان ڪري شرم ۽ خوارِي کان بچڻ لاءِ ڳوٺ ڇڏي ٻي شهر روانو ٿي وڃي ٿو. ڏي ۽ جي شادي ۽ لاءِ ڦلوءَ جي شهر " چٽل " به ڇهه سو روپيه قرض اسو واڻي کان کڻي ٿو ۽ پوءِ جڏهن مقرر وقت تي قرض نه ٿو ڏئي تڏهن اسو واڻو ٿي سو روپين ۾ سندس گهر جو سامان وڪڻي ٿو ۽ باقي ٿي سو روپين جي عيوض ڇهه مهينا پاڻ واڻي جي دڪان تي نوڪر ٿي ڪم ڪري ٿو ۽ سندس زال " ڏني " اسو واڻي جي گهر جا ٿانو ۽ بهاري ڪري قرض لاهين ٿا. ٻڌاءَ جي ٻڌاءَ ۽ ڪهاڻي ۾ هر ڪردار کان پنهنجي نفسيات مطابق

روشنی و جهرائي وڻي آهي هن ڊرامي ۾ فضول خرچي ۽ جي ڌري جيڪي هاڻي ڇڏي ڇڏيا
نڪرڻ ٿا انهن جي اپٽار ڏيکي وڻي آهي.
خردارنگاي :

ڊرامي ڦلوه جي شادي " جيڪي خردار ڏنا ويا آهن اهي ماحول
سان ٺهڻي ايندڙ عام رواجي انسانن جهڙا آهن. ڊراما نگار، خردارنگاي ڪندي
هر خردار کي واضع نموني سان پنهنجي خيالن جو اظهار ڪندي ڏيکاريو آهي پر
ڦلوه جي خردار سان انصاف نه ڪيو آهي. هن ڊرامي جي فني خرابي اها آهي ته
جنهن ڊرامي جو نالو "ڦلوه جي شادي" رکيو ويو آهي ان خردار "ڦلوه" کي
درپرده ڏيکاريو ويو آهي. ان اهم خردار کي شروع کان وٺي آخر تائين غائب ڏيکاريو
ويو آهي. ايتري قدر جو جڏهن ڦلوه جي شادي ۽ جو وڻو وڻي کي قرض ڏنو وڃي
ٿو ان وقت ڦلوه جا ڪي به اشارات يا احساس نه ڏيکايا ويا آهن. ڊرامي جي هن
خردارن جو ڏک رهڻ ڇڏي ٿو :

واحد ڏنو :
Gul Hayat Institute

ڊرامي ڏنو هن ڊرامي جو مکيه خردار آهي. جيڪو پنهنجي پٽ
ڦلوه جي شادي ۾ خجهم دعوت تي گهرائي سادگي ۽ سان ڏرڻ چاهي ٿو. پر ماضي
جا اهي فرد جيڪي ڪل سانگر جا شوقين ۽ نمائشي رنگ جا شيدائي آهن اهي واحد
ڏني کي ظاهري نمائشي ڏيکارڻ تي زور ڏين ٿا ۽ ڪير اسو وڻي کان قرض ڪڍڻ
تي مجبور ڪن ٿا. جڏهن واحد ڏنو مقرر وقت تي قرض نه ڏئي سگهي ته ان وقت

ڊبر به سائنس همدري ڪرڻ نه شواجي . واحد ڏني ڪي د وڻاندي پڻ ڏيکارو ويو آهي
جيڪو قرض کان بچڻ لاءِ قرض جي ادائگي سادگي ۽ واري نموني سان ڪرڻ چاهي ٿو .
پر سندس ارادي ڪي علمي جامو پهرائڻ نه ٿو ڏنو وڃي ۽ هو خاموش تماشائي بنجي
قرض ۽ ڪارو شي پوري ٿي . گهر گهٽ وڃائي گهٽ ڇڏي هليو وڃي ٿو .
دادن :

دادن . واحد ڏني ڪي ڪل ۽ خوري ۽ جا خوف ڏياري قرض ڪڍڻ تي
مجبور ڪري ٿو ۽ اهائي فضول خرچي واحد ڏني ڪي بربادي جي رستي تي وٺي آئي .
دادن آخر ۾ اهو به نه ٿو پچيس ته ڪهڙي حال ۾ آهين ؟ هن قسم جا ڪردار نه پاڻ
سڏندا آهن نه ئي ٻين کي سڏڻ ڏيندا آهن . اهڙا ڪردار جيڪڏهن معاشي ۽ جنم
وٺندا رهندا ته معاشرو ترقي ۽ بدران تباهي ۽ طرف پيو ويندو . ڪو به ترقي ياتي
ڪم نه ٿي سگهندو .

ڊرامي نگار هر ڪردار کان پنهنجي شخصيت تي ان جي نفسيات
مطابق روشني وجهرائي آهي . مثال طور دادن پنهنجي ڪردار تي هن طرح روشني
وجهي ٿو .

" هائو يار بڻائي ٿو ڪرين ، نه اهڙو وهون ته ڪينهن وڌ پڻ ۾ اهو
هڻو پڻ ٿيو ائين سو ٿو پرڏئين اهڙي خوري متان ڪرين ، پاڻ تي ماڻهو
ڪلائيندين اسوبه ٿو ڪي انهن ڏهاڙو ڪن ٿو وين لاءِ حرام ڪو موٽائي ، قرض
پئسو ڪڍي ڏوڙ سڄ ڪري ، چار پاڙا دعوت ٿي ، انهن کي ڪاراءِ پڻ به جوان ٿي پيو

اٺٺي سال هن ۾ قرض لاهي ڇڏيندا " (۱)

جان محمد :

جان محمد جو درد ار پوري ڊرامي جي جان آهي . هن قسم جا
درد ار هاشري ۾ پيلي پيدا ٿيندا رهن . هنن جي پيدا ٿيڻ سان هاشري جو خوب
انسان ڊکي نه رهندو . جان محمد فضول خرچي ۽ ڪي ننڍي شوسادگي ۽ جي اصول
ني هلڻ جي تلقين ڪري ٿو . شادي ۽ لاءِ خدمت جي لاڳو ڪيل قانون جي سمجهاڻي
ٺهي ٿو زندگي سنوارڻ جا مثال ٺهي ٿو . تعليمي ميدان ۾ روشني جون راهون ڏيکاري
ٿو . بي بي فاطمه الزهره جي سادگي ۽ وري شادي ۽ جا مثال ٺهي ٿو . پوري ڊرامي
۽ جان محمد جو درد ار متاثر ڪندڙ آهي .

بَـجـل :

بچڻ واحد ٿني جي زال ۽ ڦلڻ جي ماءُ آهي جيڪا پنهنجي مڙس
جي هڪ خيال نه آهي . هو ٻه ڏيهه اڳ ڏياري ڇڏي وارين عورتن مان هڪ آهي .
جنهن کي مڙس جي پريشاني ۽ جو فڪر نه آهي . پهرئين راجن کي گهرائڻ تي ضد
ٻڌي بيهي ٿي . جنهن جو مثال هيٺ ڏجي ٿو :

(۱) "محمد الياس" هضم "جوڪيو : "ڦلڻ جي شادي" ، آر-ايج احمد ائڊ

برادرس، حيدرآباد سنڌ ، ۱۹۵۹ع ، ۴ ص .

"بجل" (مٿو ۾ چاڻي پئندي) گهوڙائي ۰۰ منهنجي قسمت جهڙي
 ماڻهو سان اٽڪي آهي. سڀني راجن کي دعوت ڏي نه ته آئون پاڻ کي پٺ سان
 اهڙي ڏهرئين کان اڳ ٿي، ٿاهو ڏيئي ماري ڇڏينداس. ائين چوندي پاڻ کي پٺ
 تي ڪيرائي ٿي. (۱)

هن قسم جا ڪردار نه اڳ جي سوچيندا آهن نه پٺ جي بس پنهنجي ڳالهه
 مڃرائڻ لاءِ حيلن بهانا ڪندا آهن. پراڻا ڳالهه به سوچڻ جهڙي آهي ته سنڌي مرد
 هميشه عورت تي حاوي رهيو آهي. هاشمي ۽ جيتري مرد جي هلندي آهي اوتري عورت
 جي نه هلندي آهي. ڀروئي ڇڏهن ڀرامهي تي نظر ڪجي ٿي ته ائين محسوس ٿئي ٿو
 ته عورت موقعي مناسب سان پنهنجي ڳالهه کي وزن ڏيڻ لاءِ مجاڻي مالتا به ڪندي
 آهي.

اسو واشيو:

اسو واشيو هاشمي جو اهو ڪردار آهي جيڪو چئور بڻجي هاشمي جو
 رت چوسيندو رهي ٿو. هن قسم جا ڪردار پهرين ۽ ٻين ٻن ٿا ڀرپور
 صولي ڪرڻ مهل اکيون ڦيري الهه تاهم به قرض ڪنبيو وڃن. هن ڀرامهي ۽ اسو واشي
 کي اهڙو ته ظالم ڏيکاريو ويو آهي جو هڪ سال کان پوءِ قرض نه ملڻ جي صورت ۾ ڀڳن
 جي ڇوڙي، گهر جو سامان ۽ ڦلڻ جي شادي عجوبو ۽ عيوض ڪشي وڃي ٿو.

(۱) محمد الياس "جوکيو"، ڦلڻ جي شادي "آر-ايڇ احمد ائڊ برادر سن،

حيدرآباد سنڌ، ۱۹۵۹ع، ۱۵ ص.

هتي هيءَ ڳالهه سوچڻ جهڙي آهي ته سڄو مال ڦٽو شاديءَ جو وڳو پاتوئي نه ڇا جو نئون وڳو وائڻي کي قرضي ڏنو ويو. قرضو پاڇ شي سالن جا سال هلندا رهندا آهن گهر گهاٽ، مال مٽا ڏيئي ڏير به پنهنجا اباڻا پوڻا نه ڇڏيندو آهي. **گفتگو:**

هر درد ار گفتگو جي ذريعي پنهنجي خيالن جو اظهار واضع ۽ چٽي نموني ۽ ڏيو آهي. گفتگو جو انداز اشارتو ۽ جذباتي پر نوجوان جان محمد جي گفتگو مان تقرير جو تاثر ملي ٿو. ان جو مثال هيٺ ڏجي ٿو:

"اوهان کي خبر آهي ته اهي فضول خرچ اسلام ۽ ديني قدر جائز آهن. الله تبارک تعاليٰ پنهنجي ڏلام پاڻ ۽ صاف صاف ارشاد فرمايو آهي "ان المبدين کانواخوان الشياطين" يعني فضول خرچ خدا ڏشيطان جا ڀائر آهن. جنهن خود حضور جن جي پياري ۽ لخت جگر نياڻي حضرت بي بي فاطمه الزهراء عليه السلام ۽ حضرت علي ڪرم الله وجهه جن جي شادي خانه آبادي تي رف چند اصحابن کي

دعوت ڏني وئي ۽ انهن کي حيدرآباد ۾ گائي لاءِ ڏنو ويو سو به هن پنهنجي پنهنجي گهران آندو ۽ بئري ته پوءِ اهي وسيع دعوتون ۽ هزارين روپيه خرچ اسان مسلمانن لاءِ ڏيڻ ڇڏي آهن؟ اوهان کي خبر هوندي ته اڄ اسان جي ارباب حدوت به اهڙو قانون ڏيو آهي جنهن موجب ۵ ماڻهن کان وڌيڪ دعوت ڏيڻ ۽ انهن کي کاڌ وڪرائڻ قانوني ڏوهه آهي." (۱)

(۱) "محمد الياس همزمه" جو ڪيو: "ڦٽو شادي" آر-ايج احمد ائڊ پبلشرز
حيدرآباد سنڌ، ۱۹۵۹ع، ۸ ص.

هونئن ڊرامي جي گفتگو فني اعتبار کان درست آهي. گفتگو ڊرڊان جي عين مطابق آهي. ڊرڊان کان جيڪا گفتگو ڊرامي وٺي آهي سا وقت ۽ حالتن جي مطابق ڊرامي وٺي آهي.

پهولي:

ڊرامو سلسلي ۽ آسان پهولي ۽ لکيو ويو آهي. هي ڊرامو پهراڻي ۽ واري ماحول جي عڪاسي ڪري ٿو. ان ڌري هن ڊرامي ۾ پهولي به پهراڻي ۽ جي استعمال ڪئي وئي آهي. ڊراما نگار مطلب ۽ مقصد کي سمجهائڻ لاءِ ڊرامي اصطلاح چيو ٿيون ۽ پهاڪا استعمال ڪيا آهن، جهڙوڪ: ماڻهو ڪلائين، ڏور سچ ڏرڻ، ساھي ڪڍڻ، ڪشراڳ ڏرڻ، ڪن ڪڙهن، سور سجھڻ، ڪپر ڏرڻ، مھڻو ڏيڻ، پٽ پوڻ، سٺين ڏرڻ، اونڌي ڏرڻ، ٺاھو ڏيڻ، وٺ پڪڙ ڏرڻ، ڪٽ تي ڪائڻ، ڪٽڻ پٽ، گھرنه گھات ۽ پڇ گھڙ ڏرڻ پهاڪا هي ڪم آندا اٿس. ڪلهو ڪلهي سان ملائڻ، سوڙ آھر پير ڊگھيڻ، پراڻي ماڻھو ڏسي پنھنجا پونگا ڪوھڙ، انگ اگھاڙو ڏاج نه پڙو وغيره.

پهولي ۽ جي اسلوب جو مثال هيٺ ڏجي ٿو:

"پيسو تمام قيمتي شيءَ آهي ان کي تعليم جهڙي اهم ۽ ضروري ڪم تي صرف ڪريون، جيئن اسان مسلمان ٻين حڪومتن سان هر پھلو ۾ ڪلهي ۽ ڪلهو ملائي سگھون. بابا منهنجي شاديءَ تي جيڪي اڍائي هزار روپيا خرچ ڪيا سي جيڪڏهن منهنجي تعليم تي خرچ ڪري ها ته ڌر آءُ ڪيترو نه وڌيڪ پڙهي پنهنجي ۽ پنهنجي ماڻهن جي زندگي سنواري سگهان ها. مگر افسوس جو اسان ۾ سڄم ۽ فهم جو مورو تمام

گھٽ آهي. جنهن ڪري ٿيڻهن ٿيڻهن کان پٽ تي پوندا ٿا وڃون." (۱)

(۱) محمد الياس هاشمي جو ڪوٽ "ڪوٽ جي شادي" آرڪائيو ۾ آهي.

مقصد یت :

هي ٻه راءِ مان مقصد لاءِ لکيو ويو آهي ته ٻارن ۾ اهو شعور پيدا
 ڏيو وڃي ته شادين مراد ٻين جي رسمن تي جيڪا فضول خرچي ڪئي وڃي ٿي اها قوم
 ۾ ماضي لاءِ هاڻيڪا راءِ ان سان گهر برباد ٿين ٿا. ان سان ماضي ورتبا هيءَ
 جي طرف نه ڏجو وڃي ۽ خوشين جي بد راءِن غمن جي ٻوجھ ھيٺ ڏجو وڃي. جي
 ڪڏهن اهڙين رسمن کي پاڻون پٽي نه اچليو ويو ته ڪيترن کي اهي ڏينھن ڏسڻا
 پوندا جو پنهنجا اباڻا ڏک به ٻين جي حوالي ڪري ڏرند رهي ٿا ڪا ڪاڻا پوندا.
 ماضي ورتبا بد راءِن بگڙڻ لڳند وڃن ڪو به ترقياتي ڪم ٿي نه سگھندو.

فضول خرچي انهي وانگر ماضي جي قوت کي ڪاٽيندي رھندي
 ۽ ناجائز رسمن جي پاڻي ول بڻجي ماضي جو ست چوسيندو رھندو ۽ قوم جا فرد
 نسا نيل ٿي هميشه لاءِ تباھي جي ڏن ۾ ڪري پوندا ۽ سڄي حياتي قرض جي ادائگي
 ۾ ٽپي گذري ويندي جھڙي طرح ھن ٻه راءِ ۾ پتا پيو آھي.

Gul Hayat Institute

Gul Hayat Institute

(۱۸۶)

"چند ۽ ٻالڪ" (نظم)

"عید مبارڪ"

"لولي"

"رجو موٽي آيو"

"نصیحت"

ادل سومرو :

ماہوار گل ڦل اپریل ۱۹۸۰ع

"نومبر ۽ دسمبر ۱۹۸۰ع"

"جون جولاءِ ۱۹۸۲ع"

"آگسٽ ۱۹۸۲ع"

"سيپٽمبر ۱۹۸۵ع"

عبدالحکیم عرف ادل سومرو ولد محمد صالح ۱۵-آگسٽ ۱۹۵۵ع تي سکر شهر ۾ پيدا ٿيو. ۱۹۷۷ع ۾ ايم. اي معاشيات ۽ ۱۹۷۹ع ۾ ايم. اي سنڌي ۾ ڊگريون. هن وقت تعليم کاتي ۾ سنڌي ۽ جوليڊ چار آهي. ادل نه صرف هڪ بهترين شاعر آهي پر نثر نويس پڻ آهي (۱).

ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب

سال	موضوع	
۱۹۷۷ع	ٻارن جي شاعري	"روزنن رابيل"
۱۹۷۹ع	ٻارن لاءِ ڪهاڻيون	"آچر جا احوال"
۱۹۷۹ع	ٻارن لاءِ شاعري	"چند پشم گولو"
۱۹۸۲ع	"	"پنهن جو تماشو"

(۱) هي معلومات خط ذريعي ۶-۱۹۸۵ع تي حاصل ڪئي وئي.

سال	موضوع	ڪتاب
۱۹۸۳ع	ٻارن جي شاعري	"روشن تارا گيت ۽ ٻول ڪراچي"
۱۹۸۴ع	"	"وليون وڻ ڦلاريا"
۱۹۸۴ع	"ڪهاڻيون"	"جيئن جي ڪانفرنس"
۱۹۸۵ع	"شاعري"	"مور ٿو ٽلي"
۱۹۸۷ع	"شاعري"	"پوپت جهڙا گيت"
(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :		
۱۹۷۵ع	ماهور گل ڦل ڄامشورو مارچ	"وڏن وائي جن وساري"
	ساڻي گهوٽڪي پھريون ڪتاب	"منهنجو پيءُ"
۱۹۷۸ع	ڪونڊر ماتلي	"دو جهڙا ڪارڙا ٻارڙا"
۱۹۷۹ع	وطن دوست ٻار لاڙڪاڻو	"اڻ ماما گوگڙو"
۱۹۸۳ع	لالِي حيدرآباد جولاءِ	"ٽانڊن جهڙا لفظ"
۱۹۷۵ع	گلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي فيبروري	"پئسو لڌم پٽ تان"
۱۹۷۵ع	"	"اڏرئي ڪانگا"
۱۹۷۵ع	مئي	"سو چوڪر سرس سوپارو"
۱۹۷۶ع	جنوري	"بڻي جو گوڙو"
۱۹۷۵ع	سيپٽمبر	"ديها ميا ۽ مامون"
۱۹۷۵ع	آگسٽ	"مرڙون موٽيون ماڳ تي"
۱۹۷۶ع	جولاءِ	"اڻ جي اوجھري"

موضوع	نظم	سال
"ناني، ماني ۽ ڇاڙ"		
"نئين سال جو نظم"		گلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي فيبروري ۱۹۴۶ع
"ڀور ڪلڻي ڀڳ"		"
"ڏيارين ۽ چون ٿا"		آگسٽ ۱۹۴۵ع
"عید اُپھري آئي"		سيپٽمبر ۱۹۴۵ع
"ناني ۽ جيئاس آچر جي آس"		آڪٽوبر ۱۹۴۵ع
"گنج"		نومبر ۱۹۴۵ع
"لولي"	گنج	نومبر ۱۹۴۵ع
"اسڪول"	گيت	جوت پبليڪيشن حید آباد ۱۹۴۸ع
"پنمولدم پٽ تان"	نظم	بالڪ حید آباد آڪٽوبر ۱۹۴۹ع
"پتلين جو تماشو"	"	"
"چند ماما ڪوچ"	"	"
"شي تنهنجو سڏ"	"	"
"منهنجا گيت"		گلستان احمد آباد انڊيا ڊسمبر ۱۹۸۱ع
"سڀ پھريون" "الواڪ"		ماھوار گل ڦل ڄامشورو، جنوري ۱۹۷۷ع
"سڀ ٻيون" "ب بنگلو" (نئون نصاب)		"
"سڀ ٽيون" "پ ٻار"		"
"سڀ چوٿون" "پ پٽ"		"
"سڀ پنجون" "ت تاج"		۱۹۷۷ع مئي

سال	موضوع	ڪتاب
1944ع	ماهور گل ڦل جامشورو جون	"سڀ ڇهون" ۽ "تورو"
"	"	"سڀ ستون" ۽ "توپي"
"	جولاءِ	"سڀ ائون" ۽ "شڪر"
"	آگسٽ	"سڀ نائون" ۽ "شواب"
"	سيپٽمبر	"سڀ ڏهون" ۽ "پ پاڻي"
"	آڪٽوبر	"سڀ يارهون" ۽ "ج جتي"
"	نومبر	"سڀ ٻارهون" ۽ "ج جپ"
"	ڊسمبر	"مرڪون موشون ماڳ تي"
1946ع	آگسٽ	"ادل جا بيت"
1947ع	جنوري فيبروري	"چنڊ، چور، مور"
1948ع	مارچ	"مامي ملوڪ جي شادي"
1949ع	سيپٽمبر	"دينجهر جو راڻو"
"	آڪٽوبر	"مائنس جا احسان"
"	ڊسمبر	"عبد ملهايون"
1980ع	جون	"چانديءَ جو چنگ"
1981ع	نومبر ڊسمبر	"من سنبريو ميلي تي"
1982ع	جنوري	"گابن جي گو"
1983ع	فيبروري مارچ	"زبان جو ترڪو"
"	اپريل	"آزاديءَ کان پوءِ سنڌي ۽ ٻيا راڻا واد ب"
1984ع	جون	

سال	موضوع	ڪتاب
۱۹۸۵ع	ماہوار گل ٿل سيپٽمبر	"جمن جمالي پلو ٽپالي"
"	"	"ناني ٺاني"
"	آڪٽوبر	"مڙو پلو ڪنهن کي مليو"
"	نومبر	"مڙني ماڻهو"
"	ڊسمبر	"پڇوڙائي جو هوڪو"
۱۹۸۶ع	جنوري	"پسولڊ مپٽ تان"
۱۹۸۹ع	ماہوار بالڪ	"چنڊ ماما خوجڪ"
"	"	"پوڙهو چنڊ"
آڪٽوبر نومبر ۱۹۸۰ع	"	ارباب علي "عادل" چوهاڻ :

ارباب علي "عادل" چوهاڻ ۲۰ مئي ۱۹۵۷ع تي شڪارپور ۾ پيدا

ٿيو. بي. اي ڪئي اٿس (۱). ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي

ٿو.

Gul Hayat Institute

مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

ڪهاڻي	هفتيوار سنڌ سجاڳ جيڪب آباد ۱۹۸۱ع	"غريب جي آس"
"	گلڙا پبليڪيشن شڪارپور ڪتاب ۵	"افسانو دل"

(۱) هيءَ معلومات "ذات - ذئين جي رٿا" جي قلمي پورهئي واري رڪارڊ نمبر

۲۱ مان ورتي وئي.

ماہوار گل ٿل آگسٽ ۱۹۸۱ع	ماہنامہ	"ماہ جي دعا"
"	"	"سٺا عنوان ماہنامي"
"	"	"همرد دوست"
روزنامہ هلال پاڪستان جولاءِ	"	"لال جي چوڌري"
" آگسٽ	"	"مار سنوار"
" روزنامہ ناظم شڪارپور	"	"ڇا هوڏائڻ هئي"
ماہوار پيغام جولاءِ آگسٽ ۱۹۸۲ع	"	"مضمون جي چوري"
" ماہوار گل ٿل فيبروري مارچ	"	"المہ تحفو"
" روزنامہ هلال پاڪستان	"	"محبت موٽي آيو"
ماہوار گل ٿل جنوري ۱۹۸۳ع	"	"رحم"
روزنامہ ناظم شڪارپور ۱۹۸۶ع	"	"سڪن جي گولا"
روزنامہ هلال پاڪستان ۱۹۸۶ع	"	"سڃاوت جو امتحان"
"	"	"اصحاب سڳورا قرآن جي نظريہ"
روزنامہ ناظم شڪارپور ۱۹۸۱ع	"	"مذہب مسلمان عورتن"
"	"	"حضرت بي بي عائشہ"
"	"	"شڪارپور ۾ تعليمي ڊائفرنس"
"	"	"اسلامي سماج ۾ عورت جو مقام"
"	"	"حج جي اهميت"
"	"	"قرآن شريف جو شان"
"	"	"ناني جي سرحٽ"

مضمون	روزانه ناظم شڪارپور	۱۹۸۱ع
"اخلاق نبوي"		
"ماچس"		
"صفائي اذ ايمان آهي"	هفتيوار سند سجاڳ مارچ	۱۹۸۲ع
"استاد بخاري"	هفتيوار شان پاڪستان شڪارپور	۸۶ع

استاد بخاريءَ جو پورو نالو احمد شاه ولد حاجي شاه بخاري ۱۶ جنوري ۱۹۲۰ع تي ضلعي دادو جي هڪ ڳوٺ "غلام چانڊيو" ۾ ڄائو. تعليمي لحاظ کان پاڻ ايم-اي ايد آهي. پاڻ هن دور جا ناميارا شاعر آهن. هن وقت بگري ڪاليج دادو ۾ پروفيسر آهي (۱) پاراشي ادب جي اوسر لاءِ ڪيل سندس خدمتن جو خاڪو هن ريت آهي.

ڪتاب جو عنوان	موضوع	سال
"هي گيت گلابي ٻارن جا"	شاعري	۱۹۸۰ع
"پاراڻا گيت"	"	۱۹۸۱ع

اسماعيل بن واصف :

Gul Hayat Institute

محمد اسماعيل ولد محمد بخش واصف ۳ جون ۱۹۳۱ع تي حيدرآباد

۾ ڄائو. ادبي ماحول سندس ڪيس والد کان ورثي ۾ مليو هو. پاراشي ادب جي واداري

(۱) هي معلومات "ذات تئين جي رٿا" جي قلمي پورهئي واري رڪارڊ نمبر

۱۲۲ مان مرتبي ويني آهي.

لئڙهن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱)
ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	"سونهي گل"
۱۹۶۷ع	ڪهاڻي	"بادشاهه جو خواب"
"	"	"ننڍو مجاهد"
"	"	"بلواٽ"
۱۹۶۸ع	"	"جانورن تي رحم ڪجي"
"	"	اڪبر جسڪاڻي :

اڪبر جسڪاڻي ولد حاجي ڄام جسڪاڻي پهرين سيپٽمبر ۱۹۵۸ع تي
جوهي ۾ پيدا ٿيو. انٽر تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس ۱۹۸۳ع ۾ ماهوار گل ڦل رسالي
جو ايڊيٽر انچارج مقرر ٿيو ۽ هن وقت به ماهوار گل ڦل رسالي جي ذميواري سندس حوالي
آهي (۲) ٻاراڻي ادب جي واڌاري لئڙهن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ
ڏجي ٿو.

Gul Hayat Institute

سال	موضوع	(الف) ڪتاب جو نالو
۱۹۸۰ع	ڪهاڻيون	"گلڙن جهڙا گهاءُ"

(۱) ٻاڪٽر خواجه غلام علي الانا : سنڌي ليکڪن جي ٻاڪٽريڪٽري "انسٽيٽيوٽ
آف سنڌالاجي"، ص ۲۶

(۲) هي معلومات محترمه اڪبر جسڪاڻي کان ۱۹۸۵-۶-۹ع تي روس ورتي وئي.

ڪتاب جو نالو

موضوع

سال

۱۹۸۲ع

۱۹۸۵ع

۱۹۸۶ع

ڪهاڻيون

بائيوگرافڪل ناول

ڪهاڻيون

(ب) رسالن ۾ ڏنل ڪهاڻين جو وچور :

" وقت ۽ وير "

ڪهاڻي

ماھوار گل ڦل آگسٽ ۱۹۷۷ع

جولاءِ ۱۹۷۸ع

دسمبر ۱۹۷۸ع

نئون نسل جوت پبليڪيشن

حیدرآباد ۱۹۷۸ع

ماھوار گل ڦل جون ۱۹۷۹ع

آگسٽ ۱۹۸۰ع

سيپٽمبر ۱۹۸۰ع

جنوري ۱۹۸۱ع

اپريل ۱۹۸۱ع

جولاءِ ۱۹۸۱ع

سيپٽمبر ۱۹۸۱ع

نومبر ۸۲ع

جنوري ۸۲ع

گل ڦل اپريل ۱۹۸۲ع

Gul Hayat Institute

" بنا عنوان جي "

" معلم محاذ گو قطرو "

" بستين واري ناني "

" بنا عنوان جي "

" بنا عنوان جي "

" چوواڻو "

" بابا ڪنهن کي چوان "

" بنا عنوان جي "

" لڏا پڻ لوڪ ۾ "

" بنا عنوان جي "

" رمون پيئي "

" وئيشن "

" آفيسر، بار، ڪار "

۱۹۸۰
شھادي
ڪهاڻي

"انٽرويو (شمس الدين)"

"اڻپٽڻ"

الطاف حسين جو ڪيو :

ڪل ڪل آگسٽ ۱۹۸۴ع

" آگسٽ ۱۹۸۴ع

الطاف حسين جو ڪيو ولد محبوب علي جو ڪيو ۲۲ نومبر ۱۹۶۴ع تي محراب
پور جنڪشن قلعو نواب شاهه ۾ پيدا ٿيو. ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش
ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱).

ڪتاب جو نالو

موتين مالها "

"شھراء"

مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

"بگ بين"

"ڪهاڻي"

"نيرڙا پايون"

"وائي"

"منهنجي پاليل ڪٽڙ"

"منهنجو گهوڙو"

ماهور گل ڪل اپريل ۱۹۷۴ع

مارچ ۱۹۸۱ع

جون ۱۹۸۴ع

جون ۱۹۸۴ع

اپريل ۱۹۷۴ع

جون ۱۹۷۴ع

(۱) هي معلومات خط جي ذريعي ورتي وئي.

ماہوار گل ٿل آگسٽ ۱۹۷۴ع	مضمون	"ڪاغذ"
"	"	"پلاسٽڪ"
سيپٽمبر ۱۹۷۴ع	"	"وڏائي جي سزا"
آگسٽ ۱۹۷۵ع	ڪهاڻي	"منهنجي پوري"
نومبر ۱۹۷۵ع	نظم	الطاف سومرو :

الطاف سومرو ولد تادربخش سومرو ۱۵ - اپريل ۱۹۶۴ع تي داد لغاري ميرپور ماٿيلو ضلعو سکر ۾ ڄائو . هن وقت چانڊڪا ميڊيڪل ڪاليج لاڙڪاڻي جو شاگرد آهي . "گلشن داد لغاري پبليڪيشن" قائم ڪري ٻارائي ادب جا ڪتاب شايع ڪري رهيو آهي (۱) .

عڪل ۽ سالي ۾ شايع ٿيل مواد :
"لوپ"

گلشن جهڙا ٻارڙا سيپٽمبر ۱۹۷۷ع	ڪهاڻي	"ڪلوروفل"
۱۹۷۹ع جولاءِ	مضمون	"فلم پروجيڪٽ"
۱۹۸۰ع جولاءِ	"	"ريدار"
نومبر ۱۹۸۲ع	"	"چنڊ ۽ چنڊ گهرڻ"

آگسٽ ۱۹۸۵ع	پوپٽ پبليڪيشن	ڪهاڻي	"انڊرون آسون"
۱۹۸۰ع	"	"	الطاف شيخ :

الطاف شيخ ولد گل محمد شيخ ۱۴ نومبر ۱۹۴۴ع تي هالا نوان ۾ پيدا

ٻيو. مه راڻ انجنيئرنگ يونيورسٽي مان بي اي جي ڊگري حاصل ڪرڻ کان پوءِ مٿين انجنيئرنگ نيشنل سڀنگ ڌاري پورشن ڪراچي ۾ نوڌي ڪيائين. هن وقت به نيشنل سڀنگ ڌاري پورشن ۾ ئي پنهنجا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي. پاڻ اڪثر وڏن لاءِ لکندو آهي پر ٻارن کي به نظر انداز نه ڪيو اٿس. ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس فقط هڪ ڪتاب "ٻارن" جون آکاڻيون " ۱۹۸۳ع ۾ شايع ٿيو (۱).

الطاف ملڪاڻي :

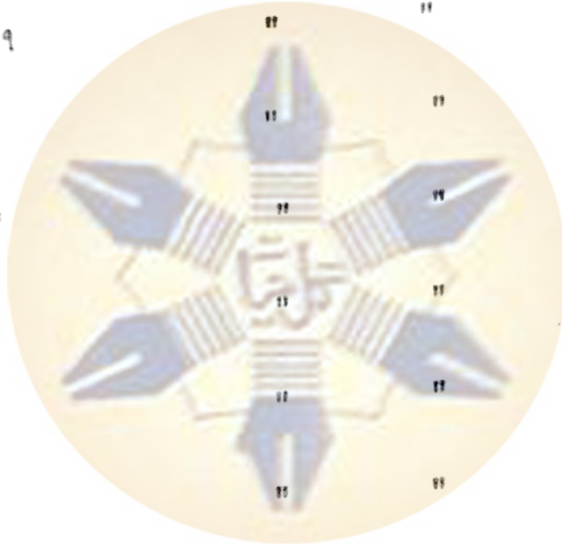
علي گوهر "الطاف ملڪاڻي" ولد هادي مسرور ملڪاڻي ۱۹ - اپريل ۱۹۶۷ع ۾ ٺٽو درگاهه ملڪاڻي شريف تعلقو دادو ۾ ڄائو. تعليمي لحاظ کان انٽر آرٽس آهي. ايگريڊيٽر ۾ ٻن سالن جو ٽريننگ ڪورس ڪيل اٿس. هن وقت فيلڊ اسسٽنٽ ايگريڊيٽر طور نوڌي ڪري رهيو آهي. ٻاراڻي ادب جي وڏي لاءِ جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي اٿس ان جو وڏو رهيو ٿو. اخبارن ۾ ڇپيل مواد :

"احساس"	ڪهاڻيون	روزانه آفتاب حيدرآباد ۲۶ آگسٽ ۱۹۸۴ع
"ڏاڙيل ڪير"	"	" ۱۵ - اپريل ۱۹۸۵ع
"پنهنجا وري به پنهنجا آهن"	"	" " "
"زندگي"	"	" ۲۰ مئي ۱۹۸۵ع

(۱) الانا علام علي : "سنڌي ليکڪن جي ٻائي ڪٽري"، انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي

۱۹۷۴ع، ص ۱۴. هس مدرسات خط و ڪتابت ذريعي دريافت ٿي ۲۹.

روزانه آفتاب حیدرآباد ۳ جولاءِ ۱۹۸۵ ع	چھاشیون	"عید"
"	"	"نظم"
"	"	"
۱۲-آگست ۱۹۸۲ ع	نظم	"سنڌي ٻولي"
۲۷-سيپٽمبر ۱۹۸۲ ع	"	"ترقيءَ جا معيار"
۱۰-فيبروري ۱۹۸۳ ع	"	"ديس سان محبت"
۷-مارچ ۱۹۸۳ ع	"	"محنت ڪر"
۹-مئي ۱۹۸۳ ع	"	"پيارا ٻار"
۲۷-جون ۱۹۸۳ ع	"	"علم سان پيار"
۴-جولاءِ ۱۹۸۳ ع	"	"شان ڏيس جو"
۱-آگست ۱۹۸۳ ع	"	"سهڻا ٻار"
۸-آگست ۱۹۸۳ ع	"	"ڏيئو"
۲۹-آگست ۱۹۸۳ ع	"	"مڃ سان ساڻ نڀايو"
۵-ڊسمبر ۱۹۸۳ ع	"	"سنڌي ٻار"
۲۴-آڪٽوبر ۱۹۸۳ ع	"	"مطلب جو زمانو"
۲۰-آگست ۱۹۸۴ ع	"	"ننڍڙو ٻار"
۳-سيپٽمبر ۱۹۸۴ ع	"	"ٻالڪ ٻار"
۱۰-سيپٽمبر ۸۴ ع	"	"عید"
۲۲-آڪٽوبر ۱۹۸۴ ع	"	"هاڻي"
۳-جون ۱۹۸۵ ع	"	"سيڙو"

"نهن جا هي بار"

روزانه آفتاب حيد آباد ۸ سيپٽمبر ۱۹۸۶ع

"نڀو"

۱۵ سيپٽمبر ۱۹۸۶ع

طنز و مزاح :

"پائو پوءِ جون ڳالهون"

روزانه آفتاب حيد آباد جنوري ۲۸ ۱۹۸۵ع

" ۴ فيبروري "

" ۱۱ مارچ "

" ۲۵ مارچ "

" ۱۱ اپريل "

" ۱۳ مئي "

" ۲۰ مئي "

" ۳ جون "

" ۲۴ جون "

" ۱ - جولاءِ "

" ۲۷ نومبر "

" ۲۴ سيپٽمبر "

Gul Hayat Institute

"مضمون"

"عظيم شاعر"

"امام حسين عليه السلام"

الاهي بخش پانڀڻ :

الاهي بخش پانڀڻ ولد محبت خان ڳوٺ نير وارو تعلقي شري ميرواهه

ضلع خيرپور ميرس ۾ ۱ - جولاءِ ۱۹۵۹ع تي جنم ورتو. پاڻ ۱۹۸۳ع ۾ سنڌ يونيورسٽي

جي شاهه لطيف واري ڪيمپس مان عالمي لاڳاپن جي شعبي ۾ ايم. اي پاس ڪيائين. ان ئي سال برباد ڪاسٽنگ جي ٽريننگ وارو ڪورس پاس ڪيائين ۽ هاڻ ريڊيو اسٽيشن حيد آباد ۾ پروڊيوسر جي عهدي تي ڪم ڪري رهيو آهي (۱) ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلبي خوشحالي آهي ان جو وڃور هيٺ ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب

سال

موضوع

"ڪانون جي ڪاهه"

جنوري ۱۹۸۵ع

ڪهاڻيون

(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

"راند ڏيڻ سان رهائش"

ڪهاڻي روزانه هلال پاڪستان ۱۴ فيبروري ۸۴ع

"پهلي ۾ ملاڪڙو"

۱۴ - اپريل ۱۹۸۴ع

"ملاپ"

۲۴ - اپريل ۱۹۸۴ع

"لالچي واپاري"

۸ مئي ۱۹۸۴ع

"شهزاد و وڃ"

۲۲ مئي ۱۹۸۴ع

"سلڇڻي پري"

۱۹ جون ۱۹۸۴ع

Gul Hayat Institute

امداد حسيني :

سيد امداد علي شاهه ولد سيد فضل محمد شاهه حسيني ۲ مارچ ۱۹۴۰ع

تي ڪٽڻ ۾ پيدا ٿيو. ايم. اي تائين تعليم حاصل ڪيائين. هن وقت سنڌ ٽيڪسٽ بوڪ

(۱) هي معلومات محترم الاهي بخش پبليڪيشن کان ۱۹۸۵-۸۶ع تي روبرو ورتي

وڻي.

جورہ جاشورو ۾ ملازمت ڪري رهيو آهي (۱) پاڻ اڪثر وڏن لاءِ شاعري ڪندو آهي پر ٻارن کي به نظر انداز نه ڪيو اٿس. ٻاراڻي ادب جي اوسر لاءِ ڪيل سندس خد متن جو خاڪو هن ريت آهي.

رسالن ۾ ڇپيل مواد :

نظم	" ماڻ ڀنا گل " اداره گلشن	۱۹۶۷ع
" منهنجو ڪينهو "	"	
" ننڍڙن کي نصيحت "	ماهوار گل ڦل سيپٽمبر	۱۹۵۹ع
" الولي "	" مئي ۽ جون	۱۹۶۱ع
" اڄوڪو ٻار "	" جولاءِ	۱۹۷۵ع
" ٻارن لاءِ گيت "	" جنوري فيبروري	۱۹۷۶ع
" ٻارڙو ڪيرو گهوٽ ٿين ٿو "	" ڊسمبر	۱۹۷۷ع
" بهرائي ۽ جو ٻار "	اجورو چنگ پبلڪيشن سن	۱۹۷۸ع
" ڇيٽلي راند "	" ماهوار گل ڦل مارچ	۱۹۸۳ع
" قدم وڌائي اڳتي هلي "	"	۱۹۸۱ع
" خوب نه آهي محڪوم ۽ مجبور "	"	۱۹۸۱ع

اياز پاٽولي :

اياز پاٽولي عرف محمد هاشم ولد عبدالله پاٽولي ۱۲ - اپريل ۱۹۴۴ع

(۱) الانا غلام علي : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽر " انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ،

جاشورو ، ص ۲۸

سني سندو محمد خان ۾ ڄائو. سنڌي فائينل ادب سنڌي ۽ انگريزي ۾ ڇهه درجا پڙها اٿس
هن وقت سنڌي محمد خان ۾ هيندي ڪرافٽ جو دوکان هلائيندو آهي.

هن صاحب ڪجهه وقت اڳ "اداره گلشن ادب" (سندو محمد خان) قائم
دري ٻارن ۾ علمي ۽ ادبي شوق پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. ان کان پوءِ ۱۹۶۰ع ۾ "بزم
گلشن" نالي ٻارن جي جماعت جو بنياد رکيائين. انهن علمي ڪوششن کان علاوه هن
پاراسي ادب جي اوسر لاءِ قلمي ڪاوشون به ڪيون آهن جن جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱).

ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	
۱۹۵۸ع	متفرقه	"هين جو هار (مرتب)"
"	"	"گلابي مڪڙيون"
"	"	"غبي خزانو"
"	"	"گلڙن جو گلدستو"
"	"	"ماتڻ ۽ موتي"
۱۹۵۹ع	"	"سڳند"
"	"	"تڙيل گل"
"	"	"ڪرامتي تختي"
۱۹۶۰ع	"	"هٻڪار"
"	"	"نهم شهزاد يون"

(۱) هي معلومات محترم اياز پاٽولي ۽ کان ۴-۵-۱۹۸۵ع تي روبرو ورتي وئي.

سال	موضوع	کتاب جو نالو
1960 ع	متفرقه	"نیل گل"
"	"	"پنگئون"
"	"	"اڏامندڙ گهوڙو"
"	"	"گلشن جا گل"
"	"	"مغرور باد شام"
1961 ع	"	"روشن تارا"
"	"	"گل ۽ مڪڙيون"
"	"	"ذول شهنزادي"
"	"	"موتني جون مڪڙيون"
"	"	"مقصود محمود"
"	"	"هيرا موتي"
1962 ع	"	"حيرت انگيز هيرو"
"	"	"کڙيا ڪٽهار"
"	"	"عجب اسرار"
"	"	"چمڪندڙ ستارا"
"	"	"گامون سجار"
1963 ع	"	"پاڻ وهيئي پري"
"	"	"هيرا لعل هزار"
"	"	"چشم لکڻو"

Gul Hayat Institute

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
1962ع	متفرقه	"جوت"
"	"	"گل دستو"
"	"	"بخت جي واپسي"
"	"	"مشت و غنبر"
"	"	"خير راني"
"	"	"رات راني ڊائجيسٽ"
"	"	"پنڊيون ۽ جهوٽا"
"	"	"سڻو ڪٽڙ"
1964ع	"	"اڌامندڙ گهوڙو"
1965ع	"	"پاسبان وطن"
"	"	"املمه مات"
"	"	"هيرو پيٽر"
"	"	"ماد پينا گل"
"	"	"جڏانهن پير تيڏانهن خير"
"	"	"هزندڙ ڏيڻا"
"	"	"قيمتي ڏهاڻيون"
1969ع	"	"هوسئيءَ جو شهزادو"
"	"	"جپاني گڏي"
"	"	"جاندار"

Gul Hayat Institute

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
1961ع	مسترقه	"ڌرامتي تختي"
"	"	"ناٿائونينگر"
"	"	"چونڊيل گل"
"	"	"اميد جا ڌرتا"
"	"	"ٺول راڻي"
"	"	"بخت جي باني"
"	"	"عجب دنيا تنهنجا رنگ"
1968ع	"	"بخت سان ذهن جي ريس"
"	"	"اميد جا ڌرتا"
1969ع	"	"حور بغداد"
"	"	"گامون جي گفتار"
1980ع	"	"سرها گل گلاب جا"
1985ع	"	"

اياز گل : Gul Hayat Institute

اياز گل ولد رجب علي دل 6 مارچ 1959ع تي سکر سنڌ ۾ پيدا
 ٿيو. ايم. اي سنڌي، ايم. اي انٽرنيشنل رليشن ۽ ايل ايل بي ڪئي اٿس. هن
 وقت تعليم کاتي ۾ سنڌي ۽ جوليد چار آهي.
 اياز گل ناميارن نوجوان ليکڪن ۽ شاعرن مان هڪ آهي. سندس شاعري
 کي فن خواهه فڪر جي لحاظ کان پسند ڪيو وڃي ٿو. هن پارسي ادب سان به

انصاف ڪرڻ جي خوشحالي آهي (۱) . انهيءَ سلسلي ۾ ٻارن لاءِ لکيل سندس شاعري جو تفصيل هيٺ ڏجي ٿو:

(الف) ڪتاب

"گل ۽ تارا" (ٻارن لاءِ گيت) شاعريءَ جو ڪتاب ۱۹۷۹ع
(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

"ديس جي عظمت جا اهڃاڻ"

نظم
ماهور گلن جهڙا ٻارڙا ڌراڇي

آڪٽوبر ۱۹۷۵ع

"اڇي مڙو هٿ ماڳ ٻارو"

جنوري ۱۹۷۵ع

"گلن جهڙا ٻارڙا"

گلشن ادب سلسلو ٽنڊ و محمد خان
سيپٽمبر ۱۹۷۴ع

دوها
گلن جهڙا ٻارڙا ڌراڇي جنوري ۱۹۷۶ع

"جمالو"

مئي جون ۱۹۷۶ع

نظم
منهنجي ديس جاوا "سيپٽمبر-آڪٽوبر ۱۹۷۶ع

قطعو
"دود و شيندس" مارچ " ۱۹۷۶ع

گلشن پبليڪيشن ميرپور ماٿيلو

آگسٽ ۱۹۷۶ع

(۱) هي معلومات سنڌ لاجيءَ ۾ "ذات تئين جي رٿا" پڻاندر ۾ رکيل سندس

علمي، ادبي ۽ ثقافتي خدمتن جي رڪارڊ نمبر ۱۲۲ مان ورتي وئي آهي.

"پهروبي"

"جوت جلندی رهي"

آزاد نظم

ماهورگل ڦل جامشورو آگسٽ ۱۹۷۷ع

گيت

جوت پبليڪيشن خيرپور ۽ نئين جوت

"گل ڦل ڦهلائي سرهان"

پبليڪيشن ڊسمبر ۱۹۷۶ع ۽ فيبروري ۱۹۷۷ع

"

ماهورگل ڦل جامشورو جنوري فيبروري ۱۹۷۷ع

"گل جا گيت"

"

"۽ روزانه هلال پاڪستان ڪراچي"

سيپٽمبر ۽ مارچ ۱۹۷۷ع

"اهڙو رنگ رڃايو"

نظم

ماهورگل ڦل جهڙا ٻارڙا ڪراچي آڪٽوبر

۱۹۷۵ع

"ڏکڻ امان کي چايو"

گيت

ماهورگلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي ۽ ماهوار

ڦلواڻي (انڊيا) نومبر ۱۹۷۵ع ۽

جولاءِ ۱۹۸۱ع

"هيءَ جي لکان گيت"

"

ماهورگلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي جنوري

۱۹۷۶ع

"

فيبروري ۱۹۷۶ع

نظم

۱۹۷۶ع

Gul Hayat Institute

گيت

"گندي گنديءَ جي شادي"

"سھڻو پنهنجو آ سنسار"

نظم

ڏياني پبليڪيشن لاڙڪاڻو ۽ ڪونڊر ڪتابي

سلسلو ۲ جون ۱۹۷۶ع

ماهورگلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي ۽ هفتيوار

"

"شال سدائين جڳ جڳ جڳ ڪرڪن"

گج روزانو هلال پاڪستان ڪراچي مئي، جون

۽ ٻاراڻا گيت ۲ - جون ۱۹۷۶ع

گلن جهڙا ٻارڙا ڪراچي نومبر ۱۹۷۵ع

نيتو

"

- " ٽيڙو "
- " مورو "
- ماهور گلن جهڙا ٻارڙا مارچ ۱۹۷۵ع
- گيت ماهور گونج حيد آباد ۽ روزانه " ناظم " شڪارپور
- ۽ هفتيوار گچپ " روزانه هلال ڌراچي ۽ " لالي "
- پبليڪيشن حيد آباد ۽ پريم پبليڪيشن - ۳
- اپريل ۱۹۷۸ع
- ۴ مئي ۱۹۸۱ع
- ۲ جولاءِ ۱۹۷۶ع
- جنوري ۱۹۸۱ع
- آگسٽ ۱۹۸۲ع
- بيت ماهور گلن جهڙا ٻارڙا ڌراچي فيبروري ۱۹۷۶ع
- " ماڊينل گل بي رنگ پوپٽ " نظم پوپٽ پبليڪيشن خيرپور مئي ۱۹۷۸ع
- " پنهنجو ديس پيارو " ماهور گل ڦل ڄامشورو مئي ۱۹۷۸ع
- " دلينا " هفتيوار گچپ روزانه هلال ۲۰ جون ۱۹۷۹ع
- " پوپٽ " گيت پوپٽ پبليڪيشن خيرپور جون ۱۹۸۰ع
- " دعا " گيت گل ڦل ۽ ڄامشورو ۽ روشن تارا گيت ۽ ٻول
- سگا ڌراچي ڊسمبر ۱۹۷۸ع
- اپريل ۱۹۸۳ع
- اپريل ۱۹۷۹ع
- نظم هفتيوار گچ پ ، روزانه هلال ۴ جولاءِ ۱۹۷۹ع
- " سڄي سون ٿرڻي "

گیت

"پہن جي گو"

ماہوار گل ڦل ڄامشورو مئي ۱۹۷۹ع

سرهاڻ پبليڪيشن-۳ جولاءِ ۱۹۸۱ع

ماہوار گلستان انڊيا فيبروري ۱۹۸۳ع

بالڪ ڪتابي سلسلو آڪٽوبر ۱۹۷۹ع

ماہوار گلستان (انڊيا) جولاءِ ۱۹۸۱ع

ماہوار گل ڦل ڄامشورو فيبروري ۱۹۸۳ع

بالڪ ڪتابي سلسلو آڪٽوبر ۱۹۷۹ع

هفتيوار گج پ ۱۶ مئي ۱۹۷۹ع

روزانه هلال ڪراچي

۹ مئي ۱۹۷۹ع

ماہوار گل ڦل ڄامشورو آگسٽ ۱۹۷۹ع

هفتيوار گج پ ۱۳ جون ۱۹۷۹ع

هلال پاڪستان ڪراچي

ماہوار گلستان (ڪراچي) نومبر ۱۹۸۱ع

انڊيا هفتيوار گج پ ۳۰ مئي ۱۹۷۹ع

روزانه هلال ڪراچي

ماہوار گل ڦل ڄامشورو اپريل ۱۹۸۰ع

ماہوار بالڪ ڄامشورو آڪٽوبر نومبر ۸۰ع

ماہوار گلن جهڙا پارڙا ڪراچي ڊسمبر

۱۹۷۵ع

گیت

"مور"

"

"سانو رت"

انٽرويو

"نوان گل - نشين خوشبو"

"استياز ڪوڪرسان"

اياز قادي :

اياز حسين ولد غلام سرور قادي ۱۹ جنوري ۱۹۲۴ع تي لاڙڪاڻو ۾ ڄائو .
 تعليمي لحاظ کان ايم اي (سنڌي) ۽ ايل ايل بي ڪئي اٿس . هن وقت شعبه سنڌ ڪراچي
 يونيورسٽي ۾ انسٽيٽ پروفيسر آهي (۱) پاڻ اڪثر وڏن لاءِ لکندو آهي پر ٻارائي ادب
 جي لاءِ به هڪ ڪتاب " پرين جون آڪاشيون " ۱۹۸۱ع ۾ شايع ٿيو اٿس .

اياز لطيف :

اياز لطيف ولد رسول بخش پليجو ۱۵ نومبر ۱۹۶۵ع تي حيدرآباد ۾ پيدا
 ٿيو . هن وقت مهران انجنيئرنگ يونيورسٽي ڄامشورو ۾ سول انجنيئر جو شاگرد آهي (۲) ٻارائي
 ادب جي واڌاري لاءِ جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو .

سال

ڪهاڻيون / شعر

ڪتاب جون نالو

۱۹۷۸ع

" چمڪندڙ تارو " (مرتب)

"

" گجهو خبر نامو " (مرتب)

"

" دريا توتي دانهن " Gul Hayat Institute

(۱) الانا غلام علي : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽر " انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ،

۱۹۷۴ع ، ص ۲۰

(۲) هي معلومات محترم اياز لطيف کان ۱۹۸۷-۸۸ع تي روبرو ورتي وئي .

" بهار نيٺ مرڻدو "

آغا تاج محمد خان :

۱۹۷۸ع

آغا تاج محمد خان ولد عبدالمجيد خان پٺاڻ ۱۶ سيپٽمبر ۱۹۰۴ع تي باڳڙجي ضلعو شڪارپور ۾ ڄائو. ڄمار جو ڳچ حصو تعليم کاتي ۾ ملازمت ڪيائين. ڊيپٽو وقت سنڌ يونيورسٽي جو رجسٽرار پڻ ٿي رهيو. سندس وفات ۱۰ آڪٽوبر ۱۹۵۹ع تي ٿي (۱) .

پارائي ادب جي ارتقا جي سلسلي ۾ سندس خدمت کي نظر انداز ڪري نه ٿو سگهجي. سندس لکڻين جو وچور هن ريت ٿئي ٿو.

ڪتاب جونالو

سال

موضوع

" چيڊا سبق "

۱۹۴۷ع

اخلاقيات

" اخلاقي سبق "

"

" پارائيون ڳالهائون "

"

" نڍ نصيحتون "

"

Gul Hayat Institute

آغا قيصوم :

آغا قيصوم ولد آغا عبدالحريم مغل پٺاڻ ۱۸ مارچ ۱۹۶۲ع تي شڪارپور

سنڌ ۾ ڄائو. انٽر سائنس جي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ واپس اچي راءِ آباد ۾ ڪمريٽل

(۱) الانا غلام علي : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽري " انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ،

۱۹۷۲ع، ص ۲۳

ڏنار جا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي . " لالي پبليڪيشن " جا ٻارهن ڪتاب مرتب ڪري چڪو آهي . سنڌي ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن وقت به ڪوشش ڪري رهيو آهي (۱) سندس ڪتابن جو وچور هيٺ ڏجي ٿو .

ڪتاب جو نالو

سال

" واهڻ واهڻ ويه " .

۱۹۸۵ع

" سنڌ جو سفرنامو "

۱۹۸۵ع

بشير احمد پيٽي :

بشير احمد پيٽي ولد غلام مرتضیٰ پيٽي ۱۸ جنوري ۱۹۵۰ع تي حيدرآباد سنڌ ۾ ڄائو . ايم - اي پولیٽيڪل سائنس ، ايم - اي انٽرنيشنل رليشن ۽ ايل ايل بي ڏئي اٿس . هن وقت سنڌ يونيورسٽي جي زوлагجي ڊپارٽمينٽ ۾ ميوزيم اسسٽنٽ آهي . روزانه عبرت اخبار جو سب ايڊيٽر پڻ آهي . سندس والد غلام مرتضیٰ پيٽي جي رسالي " گلستان " کي ۱۹۷۵ع ۾ وري جاري ڪيائين . هن وقت ڪهاڻي ، پبليڪيشن ٿانه ڪري ٻارائي ادب ۾ اضافو ڪري رهيو آهي (۲) سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو .

(۱) هيءَ معلومات محترم آغا قیوم کان ۱۹۸۶-۸۷ع تي روبرو ورتي وئي .

(۲) هيءَ معلومات محترم بشير احمد پيٽي کان ۱۹۸۵-۸۶ع تي روبرو

ورتي وئي .

Gul Hayat Institute

(۱) هي معلومات خط جي ذريعي ۲۰-۱۸۵۷ع تي ورثي وڃي.

بھاری لال ھیرام چاٻڙا :

بھاری لال ھیرام چاٻڙا جو جنم ۲۲ فبروري ۱۹۲۳ع تي شڪارپور ۾ ٿيو.
پاڻ آرٽس ۽ سائنس ۾ گريجوئيشن ڪيائين. ورهاڱي کان پوءِ ڀارت لڏي ويو. هن وقت
بمبئي ۾ رهي ٿو. ٻاراڻي ادب جي اوسر لاءِ ڪيل سندس خدمتن جو خاڪو هنن ڪتابن
مان نمايان ٿئي ٿو (۱).

ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	"سر لاءِ ست ڄامڙا"
۱۹۴۷ع	دهائي	"مڪڻ جو گڏو"
۱۹۴۷ع	"	تنوير جوڻيجو :

تنوير جوڻيجو :

تنوير جوڻيجو ٽي. ۽ صدر الدين جوڻيجو ۶ جنوري ۱۹۵۲ع تي مٺي ضلعو
ٿرپارڪر ۾ پيدا ٿي. ايم. اي معاشيات ۾ ڪرڻ کان پوءِ سنڌ يونيورسٽي ۾ ملازمت اختيار
ڪيائين. هن وقت سنڌ يونيورسٽي ۾ اسسٽنٽ پروفيسر آهي. تنوير جوڻيجو جا ٽل سڃاڻل
سنڌي ليکڪن مان هڪ آهي. سندس ادبي ڪاروبن کي معياري ادب جي منزل ملي چڪي
آهي (۲) ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ "ٻارن جون چونڊ آکاڻيون" ۱۹۸۳ع ۾ ترجمو
ڪيو اٿس.

(۱) پٺاڻ، ڊاڪٽر در محمد : "ڪراچي ضلعي جو سنڌي ٻولي ۽ علم ادب جي

ترقي ۾ حصو" تحقيقي ڦالو، ۱۹۷۹ع ص

(۲) هي معلومات محترم تنوير جوڻيجو کان ۴-۹-۸۷ تي روبرو رستي وٺي.

تنوير عباسي :

تنوير عباسيءَ جو اصل نالو نور نبي ولد گل حسن عباسي آهي. سندس پيدائش ۷ دسمبر ۱۹۲۴ع تي ڳوٺ سويو د برو ضلعو خيرپور ميرس ۾ ٿي. لياقت ميڊيڪل ڪاليج مان ايم. بي. بي. ايس جي ڊگري وٺي خانگي طور تي پنهنجي ڪلينڪ هلائيندو آهي. علمي ۽ ادبي زندگيءَ جو آغاز ۱۹۵۸ع کان ڪيائين (۱). پاڻ هن دور جو ناميارو ذات نثري آهي. ٻاراڻي ادب کي به نظر انداز نه ڪيو اٿس. انهيءَ سلسلي ۾ ۱۹۷۵ع ۾ "ٻاراڻا ٻول" نالي سان ڪتاب ترتيب ڏنو اٿس، جنهن ۾ موجوده دور جي مشهور شاعرن جي ٻارن لاءِ لکيل شاعري ڏني وئي آهي.

شريفا سوز :

شريا "سوز" جو اصلي نالو نسيم اختر آهي. محمد عثمان ڏيپلائيءَ جي هيءَ نياڻي ۲۵ نومبر ۱۹۴۵ع تي حيدرآباد سنڌ ۾ ڄائِي. اديب فاضل ڪرڻ کان پوءِ ايدايءَ جي ايد ڪئي اٿس. ماڊل اسڪول سنڌ يونيورسٽي حيدرآباد ۾ درس و تدريس جا فرائض سرانجام ڏيئي رهي آهي. شريا سوز کي علم دوستي ۽ ادب جي سروي ورثي خواهه ماحول مان ملي. وسپڳي سنڌي ادب جي خاموشيءَ سان خدمت ڪندي رهي ٿي. هن وقت تائين ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس هڪ ڪتاب "ڄمڪندڙ چنڊ" ۱۹۸۵ع ۾ شايع ٿيو آهي. (۲).

(۱) هي معلومات روبرو ۱۹ فيبروري "پالڪ ميلو" ۱۹۸۷ع خيرپور تي ورتي وئي.

(۲) هي معلومات محترم شريا سوز ڏيپلائي کان ۲۰ جنوري ۱۹۸۷ع تي روبرو ورتي وئي.

منصور علي عرف پروانو سيوهاڻي ولد غلام محمد سومرو ۲ جولاءِ ۱۹۵۸ع تي
 ميرپور ضلع دادو ۾ ڄائو. سندس تعليم سنڌ رجا سنڌي آهي. سرهاڻ پبليڪيشن جو
 مالڪ آهي. ڊيٽرائي بهارائي ادب جا ڪتاب شايع ڪري چڪو آهي (۱) سنڌي بهارائي ادب
 جي واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي ائين ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو :
 ڪتاب جونالو

سال	موضوع	
۱۹۷۹ع	ڪهاڻيون	" انڌي فقير ياشي "
"	"	" معنيٰ صلاح "
۱۹۸۰ع	"	" سرطوڻ "
"	"	" سالگره نمبر "
"	"	" ساهت سوکڙي "
۱۹۸۱ع	سوانح	" حيدر بخش جتوئي نمبر "
"	ڪهاڻيون	" گهنگهر گهاريه ڏينھڙا "
"	سوانح	" منظور شھيد "
۱۹۸۳ع	ناٽڪ	" ۸۲ جا ۳ ناٽڪ "
۱۹۸۴ع	ڪهاڻيون	" تماشو "

(۱) هيءَ معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۾ " ذات ڏئين جي رٿا " پڻاندر
 ترتيب ڏنل ليکڪ جي قلمي پورهئي واري رڪارڊ نمبر ۳۲۳ مان حاصل ڪئي

جبار آزاد منگي :

جبار آزاد ولد عبد الرحيم منگي پهرين فيبروري ۱۹۶۲ع تي نصير آباد لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿيو. ايد - اي ايل ايل بي تعليم حاصل ڪئي ائس . سندس لکڻين جو رچر هيٺ ڏجي ٿو (۱) .

" نمون اسپتال " "

ڪهاڻي روزانه هلال پاڪستان ۱۹۸۲ع

" نمون شهر " "

" نمون گهر " "

" نمون امتحان هال " "

" نمون ۽ لغز " "

" نمون ۽ تقرير " "

" نمون ۽ ڪينجهر " "

" نمون جو آخري سنيعو " "

" نمون ريل " "

" ڏک سڪن جي سونهن " "

" هو ڪير آهي " "

Gul Hayat Institute

(۱) هيءَ معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۽ " ذات ڏٺين جي رٿا " جي حوالي سان جبار آزاد منگي جي ترتيب ڏنل قلمي پورهئي، رڪارڊ نمبر ۱۳۹ مان ورتي وئي آهي.

پڄاڻو ٻي - اي جي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ رينج فارمسٽ جي نوڪري اختيار ڪيائين
 اڄ ڪلھ پاڪستان ٽيليويزن ڪارپوريشن ۾ سينئر پروفيسر جي عهدي تي فائز آهي .
 پاڻ وڏن جي لاءِ ناٽڪ لکندو آهي . ٻاراڻي ادب ۾ ناٽڪ جي صنف جي کوٽ کي محسوس
 ڪندي ٻارن جي لاءِ هن وقت تائين ٻه عدد ناٽڪ لکيا اٿس جيڪي هن ريت آهن (۱) .
 ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	" ٿري ڪئسل "
۱۹۷۴ع	ناٽڪ	" راز "
۱۹۷۴ع	"	حاجي حقير :

حاجي حقير ولد ابن مگن خاصخيلي ۱۸ - اپريل ۱۹۰۱ع تي ٽنڊو
 فيصرو ضلعو حيدرآباد ۾ ڄائو . پاڻ حڪمت ڄاڻندو هو . ٻاراڻي ادب جي اوسر لاءِ ڪيل
 سندس خدمت جو خاڪو هن ريت آهي (۲) .

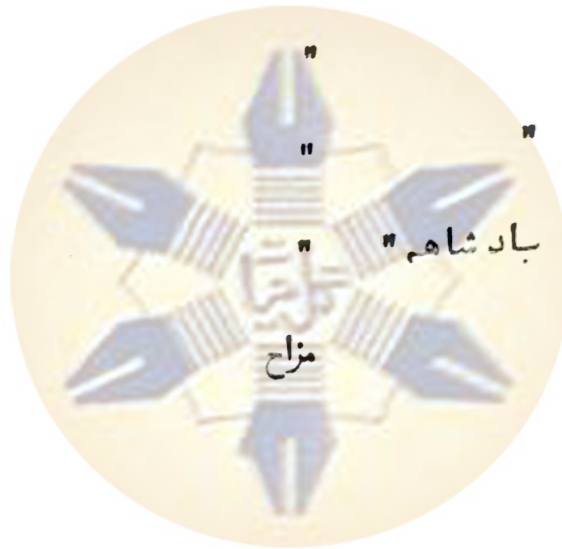
سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۵۸ع	ڪهاڻي	" شهزاد و صبر ۽ سون پي "
۱۹۵۸ع	"	" ڪيهر شينهن جي ٿي "

(۱) هي معلومات خط ذريعي ورتي وئي .

(۲) ڊاڪٽر خواجه غلام علي الانا : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽري "

انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ، سنڌ يونيورسٽي ، ۱۷۴ ع ، ص ۵۵ .

سال	موضوع	ڪهاڻي
		"هٿ جو نالو"
		"پوئلڳ رائي"
		"جادو ۽ جي گڏي"
	"	"جادو ۽ جي منڊي"
	"	"پنچ پيٽرون"
	"	"داد لو شهادت و"
	"	"رسومات تباهي"
	"	"سليمان جي گلاب جو گل"
۱۹۶۶ع	"	"راڻي ناز بيگم ۽ طوطو مٺا"
"	"	"بيوقوف بادشاهه ۽ عقلمند بادشاهه"
۱۹۶۷ع	"	"گل ۽ خوشي"
	مزاح	حسام سومرو :

محمد حسين "حسام" سومرو ولد محمد ابراهيم سومرو ۲ فيبروري ۱۹۴۴ع
 ڪوٽ بچل سومري (جامشوري) ۾ ڄائو. علمي ادبي زندگي جو آغاز ۱۹۶۲ع ۾ ٻاراڻي
 ادب سان ڪيائين. هن وقت "روزانه هلال پاڪستان" ڪراچي جو سينئر سب ايڊيٽر آهي.
 ۽ ساڳي اخبار ۾ ٻارن جي صفحي "گلشن جهڙا ٻارڙا" جو انچارج پڻ آهي. ٻاراڻي
 ادب ۾ خدمت ڪرڻ جي عيوض کيس ۱۹۸۷ع ۾ سنڌ پبلڪ سنگت خيرپور طرفان پوٽ
 ايوارڊ ڏنو ويو. ٻاراڻي ادب ۾ واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وڃو

سال	موضوع	ڪهاڻيون
۱۹۶۰ع	"	"
۱۹۶۲ع	"	"
۱۹۶۳ع	"	"
۱۹۶۴ع	"	"

حميد سنڌي :

عبدالحميد ولد سيد اسماعيل ميمڻ ۱۲ آڪٽوبر ۱۹۳۹ع تي نوشهرو فيروز ۾ جنم ورتو. تعليمي لحاظ کان بي اي آنرز، ايم اي، ايل ايل بي ۽ هائرايجوڪيشن اڊ منسٽريشن ۽ مئجسٽريٽ يونيورسٽي مان ڪورس ڪيو اٿس. هن وقت پبلڪ هاءِ اسڪول لطيف آباد جو پرنسپال آهي. سنڌي ادب ۾ سندس شمار چوڻي ۽ جي افسانن نگارن ۾ ٿئي ٿو. پاڻ سنڌي ٻارائي ادب کي به نه وساريو اٿس. ٻارن لاءِ سندن لکيل ڪتاب "سوني زنجير" (ترجمو ٿيل)

۱۹۶۱ع ۾ شايع ٿي چڪو آهي. (۲) •

(۱) هي معلومات ۱۹ فيبروري ۱۹۸۷ع "هالڊ ميلو خيرپور" ۾ رويو ورتي وئي.

(۲) هي معلومات محترم حميد سنڌي کان رويو ۲۵-۷-۱۹۸۷ع تي ورتي

وئي.

خان بهادر محمد صدیق میمن :

محمد صدیق میمن ولد محمد یوسف میمن ۱۸۹۰ع ۾ حیدرآباد سند ۾ ڄائو .
 سند ۾ زناني تعليم جي اهميت کي محسوس ڪندي حیدرآباد ۾ " مهست البنات " جو بنياد
 وڌائين . پاڻ سالن جا سال ٽريننگ ڪاليج فارمين حیدرآباد جو پرنسپال ٿي رهيو . سند
 مسلمان پي سوسائٽي جي باني ميمبرن مان هڪ هو (۱) هن سنڌي ادب جي تاريخ ۾
 کان پهرين مرتب ڪئي . ان کان سواءِ ٻاراڻي ادب جي موضوع تي به ڪتاب لکيائين جيڪي
 هن ريت آهن :

ڪتاب جونالو

سال

۱۹۴۷ع

۱۹۴۷ع

" ٻارن جي بهادري "

" جڙتو شهزادو "

خيال پيستي :

عبدالستار پيٽي ولد عبداللہ " خواب " پيٽي ۱۹۳۰ع مانڊوي بندر
 راست ڪڇ (هندستان) ۾ ڄائو . پاڻ سنڌي فائنل ۽ گجراتي ۾ مئٽرڪ تائين تعليم حاصل
 ڪيائين . ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ، اهو هن ريت آهي
 (۲)

(۱) ڊاڪٽر غلام علي الانا : " سنڌي نثر جي تاريخ " زيباد بي مرکز حیدرآباد

سنڌ ص ۱۷۸

(۲) " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽر " سنڌالاجي ، ۱۹۷۴ع ص ۶۷

ڪتاب جو نالو

موضوع

سال

"سوالڪ جو هيرو"

ڪهاڻي

۱۹۵۸ع

"احسانند لومئي"

"

۱۹۵۹ع

دادا سنڌي :

ڪريم بخش عرف دادا سنڌي ولد محمد قاسم سومرو ۵ جولاءِ ۱۹۴۵ع تي داد لغاري ميرپور ماٿيلو، ضلعو سکر ۾ پيدا ٿيو. ايم. اي بي ايڊ ڪئي اٿس. هن وقت ميخڊري اسڪول ۾ استاد جي حيثيت ۾ پنهنجا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي.

دادا سنڌي سنڌ جي علمي، ادبي ۽ ثقافتي اهميت وارن مرڪزن کان پڙهي به پنهنجي محدود وسيلن کي تعریف جوکي انداز سان ڪم آندو آهي. سندس قلمي ڪاوشن تي تحقيق جو رنگ چڙهيل ٿئي ٿو. هن وڏن کان سواءِ ٻارن لاءِ به لکيو آهي (۱) انهيءَ سلسلي جي قلمي ڪاوشن جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

ڪتاب جو نالو

موضوع

سال

۱۹۸۵ع

"سنڌ جون تاريخي ڪهاڻيون"

"مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :

مضمون ماڪ پنا گل "گلشن ڊائجيسٽ"

"ٻاراڻا ٻول"

شخصيت گلشن ڊائجيسٽ ۱۹۶۷ع

"هوشو شيدائي"

(۱) هي معلومات محترم دادا سنڌي کان ۱۹ فيبروري ۱۹۸۷ع "ٻالڪ ميلو خبرپور"

۾ روبرو رستي وٺي ۰

اكثر شمس الدين عرساڻي :
آگسٽ ۱۹۷۵ع

شمس الدين ولد نور محمد عرساڻي ۱۹۳۷ع ۾ هالا نوان ۾ پيدا ٿيو. پاڻ
 ايم. اي ۱۹۶۴ع ۾ ۽ پي. ايڇ. ۱۹۸۲ع ۾ ڊاڪٽريٽ (۱) پاڻ اڪيڊميڪ لاءِ لکندو آهي
 پر ٻارن جي ادب طرف به ڌيان ڏيندي هڪ ناول ”لاڪوٽلاڻي“ ۱۹۸۲ع ۾ لکيائين.
 باڊر نور محمد پيٽاڻي :

Gul Hayat Institute

د محمد ولد حاجي گل محمد پټاڻ ۲۵ جولاءِ ۱۹۴۵ع تي ڳوٺ خير
محمد آرجا ضلعي لاڙڪاڻي ۾ ڄائو . ۰ ۱۹۶۴ع کان تعليم کاتي ۾ ملازمت ڪري رهيو آهي مٿي

(۱) هي معلومات ذات تئين جي رٿا جي قلمي پوريهي واري رڪارڊ نمبر ۲۳۰ تان

ورثی ویشی •

۱۹۸۵ع کان انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۽ ڊيپوٽيشن تي ڊپٽي ڊائريڪٽر جي عهد تي فائز آهي (۱) ادبي ڪيسٽر ۽ تحقيق جي حوالي سان پنهنجي انفرادي حيثيت بحالي ڪندو آهي. انسٽيٽيوٽ سنڌالاجي پاران ذات دشين جو ادبي رڪارڊ سهيڻي سنڌي علم و ادب جي تاريخ ۽ هوليءَ جي لازوال خدمت ڪري رهيو آهي. جيتوڻيڪ پاڻ ۱ ڪشورين وٽن لاءِ لکندو آهي پر ان هندي به پاران ڪي پنهنجي لکڻين کان محروم نه رکيو اٿس. ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وڏو رهيٽ ٿي ٿو.

(الف) ڪتاب

سال	موضوع	
۱۹۸۵ع	ڪهاڻي	"چيلڊن وارو شهزادو"
۱۹۸۵ع	سوانح	"مولانا عبید اللہ سنڌي"
		(ب) مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :
۱۹۷۸ع	ماهور گل ڦل فيبروري	"ٻارن جو ترانو"
۱۹۸۴ع	چنڊ تارا ڪتابي سلسلو مارچ	"ٻارن جو آواز"
۱۹۷۹ع	ماهور گل آڪٽوبر	"سنڌي ۽ ٻاراڻو ادب"
		ڊاڪٽر عبد الجبار جوڻيجو :

عبد الجبار ولد سلطان احمد جوڻيجو ڪوٽ پير فتح شاهه تعلقو بدين

۱۹۲۵ع تي ڄائو. ايم. اي سنڌي ۾ ڊگ کان پوءِ ۱۹۷۴ع ۾ پي. ايڇ ڊي

(۱) هي معلومات محترم ڊاڪٽر د محمد پٺاڻ کان روبرو ورتي وئي.

جي بگي حاصل ڪيائين . چيني ٻوليءَ ۾ سريسن اڄ ڪلھ سنڌ يونيورسٽي ۾ رهيو آهي . پاڻ ٻارن جي لاءِ عام معلومات جا ڪتاب شايع ڪرايا آهن جيڪي هيٺ ڏجن ٿا (۱)

ڪتاب جو نالو
 لائيف ڪوئز
 سنڌ ڪوئز
 ذوالفقار علي سيال :

موضوع
 عام معلومات
 "

سال
 ۱۹۷۸ع
 ۱۹۸۸ع

ذوالفقار علي ولد محمد خان سيال ۲۸ مئي ۱۹۵۶ع تي ڳوٺ فرید آباد ضلعي لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿيو . هن وقت لياقت ميڊيڪل اسپتال ڄامشورو ۾ ڊاڪٽر جي حيثيت مان پنهنجا فرائض انجام ڏئي رهيو آهي (۲) . پاڻ اڻي ادب ۾ سنڌ سرلکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو .

(الف) ڪتاب :

"رڻ سجورتن ڦڙا"
 شاعري
 ۱۹۷۷ع

"مکڻن مالها"
 ۱۹۷۹ع

"گاڙها هٿ پيلا جهرا"
 " ۱۹۸۱ع

هي معلومات روبرو ۱۶-۱۷-۱۹۸۸ع تي ورتي وئي .

هي معلومات محترم ذوالفقار سيال کان ۲۴-۶-۱۹۸۵ع تي روبرو ورتي

وئي .

(۲۳)
شاعري

"منهنجي ديس جا بهار"

"گيت ڪيڏوئا" (ترجمو)

"گلزن جهڙا گيت"

(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

"لولي"

"ديس وسايو"

"اسان جي دعا ٿي"

"جڳ جڳ جيءُ"

"ڇم ڇم ڇم"

"بهار اڻو گيت"

"ديس جي عظمت"

"بهاريون راند يون"

"اڳتي هل"

"تماشو"

"انگور"

"گيت"

رستم علي سولنگي :

رستم علي سولنگي ولد حاجي الهه ڏنو سولنگي ۲۳ سيپٽمبر ۱۹۴۹ع

شي پيدا ٿيو. بي اي جي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ رول ڊيولپمينٽ حيدرآباد

اسٽيوگرافر جي ملازمت اختيار ڪيائين . اڄ طلسم " سنڌي ادبي بورڊ " ۾ نوڪري ڪري رهيو آهي (۱) .

پارائي ادب جي واڌاري لاءِ پاڻ جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي اٿس، اها هن ريت آهي :

(الف) ڪتاب :

" وٺا جا گل "

صداقت بچاڻ ڊيپو حيدرآباد ۱۱-۱۰-۱۹۸۳ع

(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

" ۲ سپاهي "

ڪهاڻي عبرت سنڌي ايديشن سرورق ۱۳-۷-۷۵ع

" سهڻا ٻار "

آفتاب اخبار ٻارن جو صفحو ۹-۱-۸۴ع

" سنڌي پروگرام ۽ ريڊيو ٽيليويزن "

۲۳-۵-۱۹۸۴ع

آفتاب اخبار

" ٽائيل "

۳-۵-۱۹۸۴ع

" راڻي باغ "

۱۶-۹-۱۹۸۵ع

Gul Hayat Institute

" اسڪول جي مار "

۱۸-۹-۱۹۸۵ع

روزانه هلال پاڪستان

" پائلٽ ٽينڊس "

۷-۱۰-۱۹۸۵ع

ٺارنقوي :

سيد زوار حسين شاهه نقوي ولد سيد ويٺل شاهه ۱۵ جنوري ۱۹۶۲ع تي

(۱) هي معلومات محترم رستم علي سولنگي کان ۱۷-آگسٽ ۱۹۸۵ع تي روبرو ورتي وئي.

ٽنڊو جهانيان جي سيد خاندان ۾ پيدا ٿيو. سي اي ڪٿي اٿس. ٻاراڻين جماعتن ۾
مرگري عسان حصو وٺندو رهيو آهي (۱). ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي
اٿس ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب :

"جودو" (مرتب)

۱۹۷۹ع

"زندگي او زندگي"

۱۹۸۱ع

ڏهاڻيون

"رات رني ڪوٺ ۾"

۱۹۸۱ع

ناولٽ

"چراغ شام"

۱۹۸۱ع

شعر

رضيه امير :

رضيه ٽڊي ع امير علي صديقي ۱۷-۱۸ آگسٽ ۱۹۳۵ع تي لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿي.
مئٽرڪ ۽ ايس وي جي ٽريننگ ڪرڻ کان پوءِ تعليم کاتي ۾ ماستريائي مقرر ٿي اڄ ڪلھ اعليٰ
عهدي تي فائز آهي ۱۹۸۵ع ۾ "پڌي ع جو ٻڪر" نالي ٻاراڻي ادب جي موضوع تي هڪ

ڪتاب لکيو اٿس (۲) Gul Hayat Institute

(۱) هي معلومات محترم زوار نقوي کان ۱۵-۶-۱۹۸۶ع تي روبرو ورتي

ويئي.

(۲) هي معلومات محترم رضيه امير کان ۱۵-۱۱-۱۹۸۶ع تي روبرو ورتي ويئي.

Page # 23

تحياتي :

محمد خان عرف "زيب سندي" ولد عبدالستار شيخ ۷ سيپٽمبر ۱۹۵۷ع تي خيرپور ميرس ۾ ڄائو. ايد اي سندي ۽ ايد اي سوشالاجي ۾ ڪئي اٿس. هن وقت "سگنڊ پبليڪيشن" لاڙڪاڻو جو مالڪ آهي. پاڻ ڪيترن ئي چوڻي ۽ جي ليکڪن جا ڪتاب شايع ڪري چڪو آهي (۱) ليکڪ ۽ پبلشر جي حيثيت سان پاڻ به ٻارائي ادب جي خدمت ڪئي اٿس جيڪا هن ريت آهي.

(الف) كتاب :

٤١٩٨٥

۱۱ فلسطینی کھاشیون ۱۲ (سہیل زندر) (ترجمہ)

مختلف رسالے : حبیلی مواد

گلن جھڑا بارڑا آگسٹ ۱۹۷۵ع

"کھائیںد" زمینا :

آکٹوبر ۱۹۷۵ء

" وفادار مینا "

نومبر ۱۹۷۵ع

"ادیلو چالاءِ بیوقوف حوروں" Gul Hayat Institute

جون ۱۹۸۰ء

ماہوار گل قُل

" ماشو "

١٩٨١ع

"سكس ملين بـ الرمين"

۱۱ "ہد چوڈی ہد عجیب ملک" ۱۱

مارچ ۱۹۷۸ء

"زندگي زهر جھٽي"

(۱) هي معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۾ "ذات دشين جي رٿا" جي حوالي سان ترتيب ڏنل زيپ سنڌي جي قلمي پورهئي واري رڪارڊ نمبر ۱۸۳ مان ورتي وئي

سوسن مرزا :

سوسن مرزا ولد ناصر علي بيگ مرزا ۱۹۵۱ع ۲۵ مارچ تي حيدرآباد ۾ ڄائو .
 ابتدائي سوشل لاجي ۾ ڪرڻ کان پوءِ سي سي جي ٽريننگ " ٽريننگ ڪاليج فار وومين " مان حاصل ڪيائين . هن وقت سنڌي شوڙهي اسڪول ۾ استاد جي حيثيت ۾ فرائض سرانجام ڏيئي رهي آهي . پاڻ بنيادي طرح ٻاراڻي ادب جي شاعره آهي . هن وقت تائين ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس فقط هڪ شاعريءَ جو ڪتاب " سپان جا پيچل " ۱۹۷۷ع ۾ شايع ٿيو آهي (۱) .

شمس الدين سومرو :

شمس الدين سومرو ولد غلام حسين سومرو ۲۵ مارچ ۱۹۴۸ع تي حيدرآباد سنڌ ۾ ڄائو . ادب سنڌي ، ادب عالمي ، مشترڪ تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس . هن وقت سنڌي ادبي بورڊ ۾ ملازم آهي . ٻاراڻيءَ واريءَ کان لکندو اچي . ٻاراڻي تنظيم " بزم گلزار " جو سرگرم ميمبر ٿي رهيو آهي سندس قلمي پورهيو ڪيترين ئي اخبارن ۽ رسالن ۾ ڇپجندو رهيو آهي . ٻاراڻي ادب ۾ واداريءَ جي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۲)

(۱) هي معلومات محترم سوسن مرزا کان روبرو ۱۰-۱۵-۱۹۸۶ع تي ورتي وئي .

(۲) هي معلومات محترم شمس الدين سومري کان روبرو ۸-۶-۱۹۸۵ع تي ورتي وئي .

سال	موضوع	موضوع
۱۹۸۲ع	گھاشيون	(الف) خطاب جون نالو
۱۹۸۳ع	"	" پنهنجي سٺي "
۱۹۸۴ع	"	" جي لڏاڪو خان "
		" ماسي ڪٿو "
		(ب) اخبارن ۽ رسالن ۾ ڏنل مواد :

		تصوير
۱۹۶۶ع	گھاشي گلشن سيريز شڪارپور	" برادل نه ملڻ جو نتيجو "
۱۹۶۷ع	روزانه مهراڻ	" هڪ معصوم هڪ تعارف "
۱۹۶۶ع	"	" پڇتاءُ "
۱۹۷۴ع	ماهوار گل ڦل اپريل	" جنهن کي رب رکي "
۱۹۷۴ع	مئي	" ماسي ڪٿو "
۱۹۷۷ع	جون	" روشن تارا "
۱۹۷۷ع	سيپٽمبر	" نبيءَ جو آواز "
۱۹۷۸ع	روزانه صبرت جون	" ڪهڙي ڳالهه ڌريان "
۱۹۷۸ع	جولاءِ	" سڄي دوستي "
۱۹۷۸ع	ماهوار گل ڦل	" شين ۽ پوري "
۱۹۷۹ع	جنوري فيبروري	" گندي "
۱۹۸۰ع	مئي	" ڪنڊيريون "
۱۹۸۰ع	جون	" فدي "
۱۹۸۲ع	مئي	

ڪهاڻي ماهوار گل ٿل مئي ۱۹۸۲ع
۱۹۸۳ع

”بنا عنوان“
”چماٽ“
”پ“

شيخ محمد سومار :

محمد سومار ولد الله بچايو شيخ ۱- جنوري ۱۹۲۵ع تي بدین شهر ۾
ڄائو. سنڌي فائنل پاس ڪرڻ کان پوءِ تعلیم کاتي ۾ استاد جي حیثیت سان ملازمت
ڪیائين. ان کان پوءِ ”لاڙ میوزیم“ جي قیام، تعمیر ۽ تشکیل ۾ مصروف رهيو. سندس
وفات ۲۴ آڪٽوبر ۱۹۸۵ع تي ٿي (۱)

شيخ مرحوم تاریخ، تهذيب ۽ علم ادب جي موضوع تي گهڻو ڪجهه لکيو
آهي. ان کان سواءِ ٻارائي ادب کي به نشر انداز ۾ ڪيائين. انهيءَ حوالي سان سندس
قلمی ڪوشش جو وچور هن ريت ٿئي ٿو.

سال	موضوع	ڪهاڻي	ڪتاب جو نالو
۱۹۵۷ع			”ڳوٺ ۽ مدو“
۱۹۶۰ع			”نوراني جاسوس“
۱۹۶۸ع			”ڪپرو چور“

(۱) هي معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۾ ”ذات تائين جي رٿا“ جي حوالي

سان ترتيب ڏنل مرحوم سومار شيخ جي قلمي پورهئي، رڪارڊ نمبر ۱۲۱ مان

حاصل ڪئي وئي آهي.

ع ۱۹۶۹	ڪهاڻي	" ماءُ جي قرباني "
ع ۱۹۷۰	"	" تيرنهن تالي "
ع ۱۹۷۱	"	" گوگو چوهاڻ "
ع ۱۹۷۳	ڊرامو	" مدد خان پٺاڻ ۲ "
		صدرالدين شيخ :

صدرالدين ولد بدرالدين شيخ ۲۴ سيپٽمبر ۱۹۴۹ع تي شڪارپور ۾ پيدا ٿيو. مھراڻ يونيورسٽي ڄامشوري مان بي اي اليڪٽريڪل انجنيئرنگ ۽ لنڊن مان پي ايڇ ڊي جي ڊگري حاصل ڪئي اٿس. هن وقت مھراڻ يونيورسٽي ڪاليج آف انجنيئرنگ اينڊ ٽيڪنالاجي نواب شاھ ۾ وائيس چانسلر آھي. هن وقت تائين ٻارائي ادب جي موضوع تي سندس فقط هڪ ڪتاب " ڪناري بوندون " ۱۹۶۷ع ۾ شايع ٿيو آهي (۱).

طفر عباسي :

طفرالدين طفر عباسي ولد شفيع محمد عباسي ۲ - اپريل ۱۹۶۴ع تي " آباد " تعلقو ڪنڊيارو ۾ پيدا ٿيو. ايم اي انٽرنيشنل رليشن ڪرڻ کان پوءِ اڄ ظھم ايل ايم سي ڄامشورو ۾ فريٽ پروفيشنل جو نائب البالغما آهي (۲) ٻارائي وهي ڪان وٺي ٻارائي ادب ۾ دلچسپي وٺند وڃي ٿو. سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

- (۱) هي معلومات روبرو ۸-۶-۱۹۸۶ع تي صدرالدين شيخ کان ورتي وئي.
- (۲) هي معلومات محترم طفر عباسي کان ۱۳-۶-۱۹۸۶ع تي خط جي ذريعي حاصل ڪئي وئي.

(الف) ڪتاب :

ڪهاڻي
" گهرا گهرا ڪهڙو "

" تارا تارن هيٺ "

ڪهاڻيون سيپٽمبر ۱۹۷۹ع

" آگسٽ ۱۹۸۱ع

(ب) مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :

" لوهي زنجير يا سونا زيور "

" زندگي او زندگي "

" پٽائي جا ساٿي "

" سنڌي رسالو "

" مرڪنڊڙ مهانڊو "

" هاءِ هيءَ حياتي "

" اجهو سج لٿو "

" سفارش "

" پنڻ نه آهي عيب "

" اجهو سج لٿو "

" بڪ "

" جيان ٿو آسي "

" پوري آس ڪانه پڄاڻي "

" ضد جوانجام "

" ضد جوانجام "

ڪهاڻي جنگ پبليڪيشن جون ۱۹۷۸ع

" رابيل " آڪٽوبر ۱۹۷۸ع

مضمون ماهوار گل ڦل آڪٽوبر نومبر ۷۸ع

ڪهاڻي روزانه هلال پاڪستان نومبر ۷۸ع

" ڊسمبر ۱۹۷۸ع

" مارچ ۱۹۷۹ع

صدائي وطن پبليڪيشن اپريل ۷۹ع

سرهاڻ پبليڪيشن جون ۱۹۷۹ع

گلشن پبليڪيشن جون ۱۹۷۹ع

ماهوار گل ڦل آگسٽ ۱۹۷۹ع

روزانه هلال پاڪستان سيپٽمبر ۷۹ع

ماهوار پيغام سيپٽمبر ۱۹۷۹ع

سنڌ نيوز نومبر ۱۹۷۹ع

" " " "

سرهاڻ پبليڪيشن ڊسمبر ۱۹۷۹ع

ڪهاڻي ماهوار پيغام	اپريل	۱۹۸۰ع	" اجهو سج لٿو "
"	"	"	" اڌوري آس "
هلال پاڪستان	"	۱۹۸۱ع	" حليم حرڪتي "
ماهوار گل ڦل جنوري	"	۱۹۸۲ع	" حليم حرڪتي "
"	"	"	" حليم حرڪتي "
فبروري	"	۱۹۸۲ع	" حليم حرڪتي "
"	"	"	" حليم حرڪتي "
مارچ	"	۱۹۸۲ع	" حليم حرڪتي "
"	"	"	" حليم حرڪتي "
مئي	"	۱۹۸۲ع	" حليم حرڪتي "
"	"	"	" حليم حرڪتي "
جون جولاءِ	"	۱۹۸۲ع	" لال ڦيري "
فبروري	"	۱۹۸۳ع	" واه واه جمالو "
ڊسمبر	"	۱۹۸۳ع	عبدالوحيد صديقي :

عبدالوحيد صديقي ولد مولانا محمد شفيع صديقي پائاڻي ۱۹۳۹ع ۾

پاڻ ضلعي دادو ۾ ڄائو (۱) ايم اي تائين تعليم حاصل ڪيائين • ٻاراڻي ادب جي اوسر (۱۹۷۱)

هن صاحب ٻه ڪتاب لکيا آهن، جن جو تفصيل هيٺ ڏجي ٿو:

۱۹۶۰ع	" پرين جون ڪهاڻيون "
۱۹۶۰ع	" ڏاهپ جون آکاڻيون "

(۱) الانا، غلام علي : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽري " انسٽيٽيوٽ آف

سنڌالاجي، ڄامشورو، سال ۱۹۷۴ع ص ۱۳۹ •

عبدالرحمان جتوئي :

عبدالرحمان ولد عبداللہ جتوئي پهرين نومبر ۱۹۴۶ع تي ڳوٺ شيرعلي خان جتوئي تعلقو خانپور ضلعي شڪارپور ۾ ڄائو. ايداي جي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ گورنمينٽ آف ايد يونيشن سڪرمان سبي ايد ڏيائين هن وقت تعليم کاتي ۾ استاد جا فرائض سرانجام ڏئي رهيو آهي (۱) ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي دوش ڪئي آهي ان جو وڃور هيٺ ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب :

۱۹۸۴ع

"اخلاقي آکاڻيون"

۱۹۸۴ع

"عقلمند صوبيدار"

(ب) مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :

ڏهاڻي روزانه هلال پاڪستان فيبروري ۸۴ع

"گهوڙو ۽ هرڻ"

۲۱ فيبروري ۱۹۸۴ع

Gul Hayat Institute

"ڏاهو ۽ بهادر چوڪرو"

۲۰ مارچ ۸۴ع

" "

"لالچ جو انجام"

۳- اپريل ۸۴ع

" "

"خلفي جي سڃاڻپ"

(۱) هي معلومات "ذات ڏين جي رٿا پٽاندر"، ليکڪ جي قلمي پورهئي واري

ردارڊ نمبر ۱۲ مان حاصل ڪئي وئي آهي.

۱۴ - اپريل ۱۹۸۴ع	ڪهاڻي	" باد شاهه ۽ سندس وزير "
۲۴ - اپريل ۱۹۸۴ع	"	" قاضي ۽ جي عقلندي "
۸ مئي ۱۹۸۴ع	"	" مظلومن جي مدد ڪرڻ عبادت آهي "
۱۹ جون ۱۹۸۴ع	"	" وزير ۽ ڌاڙيل جي پٽ جو قصو "
۲۵ جون ۱۹۸۴ع	"	" نالائق پٽ جو قصو "
۲۴ جولاءِ ۱۹۸۴ع	"	" اڪبر باد شاهه ۽ بيربل جو قصو "
۲۲ - آگسٽ ۱۹۸۴ع	"	" قصو چغل خور غلام ۽ مالڪ جو "
۱۰ - آڪٽوبر ۱۹۸۴ع	"	" گهوڙي سوار ۽ ستل ماڻهون "
۳۱ آڪٽوبر ۱۹۸۴ع	"	" شهزادي ۽ هاري جو قصو "
۷ نومبر ۱۹۸۴ع	"	" حضرت ليمان جي عقلندي "
۲۱ نومبر ۱۹۸۴ع	"	" نانگ ۽ انسان جو قصو "
۱۴ نومبر ۱۹۸۴ع	"	" قصو سخي باد شاهه ۽ حاضر جواب مهاڻي جو "
۱۵ آڪٽوبر ۱۹۸۷ع	"	" فخرمند چوڪرو "
۲۹ آڪٽوبر ۱۹۸۷ع	"	" عقلمند عبيد راضي "

عرفان مهدي :

عرفان مهدي ولد غلام مهدي ميمڻ ۳۱ جولاءِ ۱۹۶۶ع تي هالا پراڻا ۾ پيدا ٿيو . بي اي جي تعليم حاصل ڪئي ائس . پاڻ " وڪ وڌايو " پبليڪيشن جو مالڪ آهي . ليکڪ ۽ پبلشر جي حيثيت سان پاڻ به پارائي ادب جي خدمت ڪئي ائس جيڪا هن ريت آهي .

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
"چورن مٿان مور"	ڪهاڻيون	فيبروري ۱۹۸۰ع
"ملاپ"	"	اپريل ۱۹۸۰ع
"بوندون بس نه ڪن"	"	مئي ۱۹۸۰ع
"مهڙو تهر ڪٿي"	"	جولاءِ ۱۹۸۰ع
"ورهين جا وچوڙا"	"	آڪٽوبر ۱۹۸۰ع
"هرچن شال پنهور"	"	مارچ ۱۹۸۱ع
عمرالدين "بیدار":		

عمرالدين بيدار ولد محمد آچر سھتو -۱ اپريل ۱۹۲۹ع تي ڳوٺ دلپوٽا تعلقو نوشهرو فيروز ضلع نواب شاھ ۾ ڄائو. مئٽرڪ جي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ صحافت جي پيشي سان منسلڪ ٿيو. هن وقت "اد يون" ماهوار ڪراچي ۽ جوايد پٿر آهي ۽ "سنسار پبليڪيشن" قائم ڪري "باراڻي ادب" ۾ اضافو ڪري رهيو آهي (۱)

سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو:

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
"آسمان ٿو ڪري"	ڪهاڻيون	۱۹۸۰ع
"پتڻي چوڪي"	"	"

(۱) هي معلومات خط ذريعي محترمه "بیدار" کان حاصل ڪئي وئي.

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۸۰ع	ڪهاڻيون	" ٻاراڻو ادب نمبر ۲ "
۱۹۸۱ع	سوانح	" هوشوشيدي "
"	"	" صوفي شاهه عنايت جهوڪ وارو "
		عنايت الله عباسي :

عنايت الله ولد عبدالڪريم عباسي ۴ فيبروري ۱۹۲۷ع تي حيدرآباد ۾ ڄائو. هن وقت " رائل ڪاليج آف ڪامرس " واپن جو پڙ حيدرآباد ۾ پرنسپال آهي (۱) ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو:

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۷۷ع	ڪهاڻيون	" حليمه پوپري "
۱۹۷۷ع	"	" لالچي عيدو "
۱۹۷۸ع	معلوماتي سوال جواب	" ڇا اوهان کي خبر آهي "
۱۹۷۸ع		" سنڌي ڊائجيسٽ "
۱۹۷۹ع	ڪهاڻيون	" دريائي ڊاڪو "
"	"	" روشني جا منارا "
"	"	" بارود ۽ آتشبازي "

(۱) هي معلومات محترم عنايت الله عباسي کان ۱۹۸۵-۶۸ع تي روبرو

ورتي ورتي.

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
" قلم جي ڪهاڻي "	ڪهاڻي	۱۹۷۹ع
" مندي "	"	"
علي مرتضيٰ ڌاريجو :		

علي مرتضيٰ ڌاريجو ولد علي حسن ڌاريجو ۲ سيپٽمبر ۱۹۵۰ع تي لاڙڪاڻي ۾ ڄائو. ايم ايس سي ۱۹۷۳ع ۾ سنڌ يونيورسٽي مان ڪيائين (۱) صحت ۽ سائنس جي موضوعن تي مضمون لکي پنهنجي قلمي قوت جو مظاهرو ڪندو رهيو ٿو. هن وقت سنڌ يونيورسٽي ۾ استاد جي حيثيت سان پنهنجا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي. ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي ائين ان جو ڪجهه قدر وڃور هيٺ ڏجي ٿو:

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
" بدن ۽ ان جو ڪم "	سائنسي	۱۹۸۱ع
" نرالا گهر "	"	۱۹۸۴ع

Gul Hayat Institute

اخبارن ۽ رسالن ۾ ڏنل مواد :

" جانورن جي جسماني ٽيمپريچر "	سائنس	ماهوار گل ڦل مارچ ۱۹۸۴ع
" ميمٽ ڇا آهي "	"	اپريل ۱۹۸۴ع

(۱) هي معلومات " ذات ڏئين جي رٿا پٽاندر " ليکڪ جي قلمي پورهئي

واري رڪارڊ نمبر ۲۶۰ تان ورتي وئي آهي.

مارسيو پيل جانور	ساتس	ماهوار گل ٿل	مئي	۱۹۸۴ع
" هن "	"	"	جون	"
" ج "	"	"	جولاءِ	"
" اندر خوئو "	"	"	آگسٽ	"
" سيڙھ "	"	"	سيپٽمبر	"
" ريخون جانور "	"	"	آڪٽوبر	"
" سھو "	"	"	نومبر	"
" ننديون "	"	"	روزانه هلال پاڪستان ۲۲ مئي	"
" ڪينگرو "	"	"	۱۲ جون	"
" هاڻي "	"	"	۱۹ جون	"
" ليمر چا آهي "	"	"	۱۰ جون	"
" ليمر چا آهي "	"	"	۱۰ جولاءِ	"
" ٻائوسار "	"	"	۱۹ سيپٽمبر	"
" وهيل مڇي "	"	"	۲۲ آگسٽ	"
" پار پوائز "	"	"	۲۹ آگسٽ	"
" سرڻا جانور "	"	"	۵ سيپٽمبر	"
" هارمون "	"	"	۲۶ سيپٽمبر	"
غلام رباني :				

غلام رباني ولد عبد الطيف آڪرو نومبر ۱۹۲۳ع تي ڳوٺ محمد خان اڪرا

تعلقو خند يارو ۾ پيدا ٿيو (۱) بي اي تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس. سنڌي ادبي بورڊ طرفان شايع ٿيندڙ رسالو "گل نل" جون ۱۹۵۹ع ۾ ايڊيٽري رهيو. هن وقت اڪيڊمي آف ليٽرس ۾ ڊائريڪٽر جنرل جي عهدي تي پنهنجا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي. پاڻ ٻارن جو هڪ ڪتاب "پيار جي پي" ۱۹۷۳ع ۾ شايع ڪرايو.

غلام مرتضيٰ پٽي :

غلام مرتضيٰ پٽي والد محمد موسيٰ پٽي ۲۵ ڊسمبر ۱۹۳۰ع تي حيدرآباد سنڌ ۾ پيدا ٿيو. انٽر تائين تعليم حاصل ڪيائين ان کان پوءِ صحافت جي شعبي سان منسلڪ رهيو ۱۹۵۲ع ۾ ماهوار "گلستان" رسالو جاري ڪيائين. ان کان پوءِ ۱۹۷۱ع ماهوار "سائنس مخزن" جو اسسٽنٽ ايڊيٽر ٿيو (۲). هن ٻاراڻي ادبي جي اوسر ۾ ترقيءَ لاءِ جيڪو پاڻ پتو ڏنو آهي ان جو خاڪو هن ريت ٿئي ٿو:

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
"دل بهار"	ڪهاڻيون	۱۹۵۷ع
"جهانگير جو انصاف"		۱۹۵۷ع

فدا سرهيو :

فدا احمد ولد حافظ محمد سرهيو ۸ جون ۱۹۳۲ع تي تنڊو محمد خان ۾ ڄائو. ايم اي، بي ايڊ ڪئي اٿس. هن وقت تنڊي محمد خان ڪاليج ۾ پروفيسر آهي.

(۱) هي معلومات "ذات دئين جي رٿا پٽاندر" ليکڪ جي قلمي پورهئي واري

رڪارڊ نمبر ۲۶۴ تان ورتي وئي آهي.

(۲) هي معلومات محترم غلام مرتضيٰ پٽي کان ۲۰-۶-۱۹۸۶ع تي روبرو ورتي وئي.

۱۹۶۰ع ۾ " بزم گلشن " ۽ ۱۹۶۸ع ۾ " بالذ سنگت سند " جو بنياد وجهي هارن ۾
علمي ۽ ادبي شعور پيدا ڪيائين . هارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي
آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱) .

موضوع

١٩٦٠ ع

حماشی

١٩٦١ع

١٩٦٢ع

١٩٦٨ ع

٤١٩٥٩

29

88

١٩٦٠ع

"مہار"

" پنکڑیوں "

"از امد ز گهتو"

"زم شہزاد پون" - "میں نے شہزادہ کو دیکھا" - ۱۹۶۱ء

"روشن تارا" "میں نے اپنے دل سے یہ بات کہی ہے" "میں نے اپنے دل سے یہ بات کہی ہے"

(۱) هي معلومات محترمة فدا سرهڻي کان ۴-۵-۱۹۸۵ع تي روبرو ورتي وئي.

" گل ۽ مڪڙيون "

" موٽڻي جون مڪڙيون "

" هيرا موٽي "

" ڪڙيا ڪٽهار "

" حيرت انگيز هيرو "

" چمڪندڙ ستارا "

" چنڊ، لکڻو "

" جوت "

" سالگره "

" ٿلن مٺ "

" هيرا لعل هزار "

" گلدستو "

فيروزه سما :

Gul Hayat Institute

فيروزه سما ٽي. ۽ محمد جمن سمون پهرين مئي ۱۹۴۹ع تي حيدرآباد

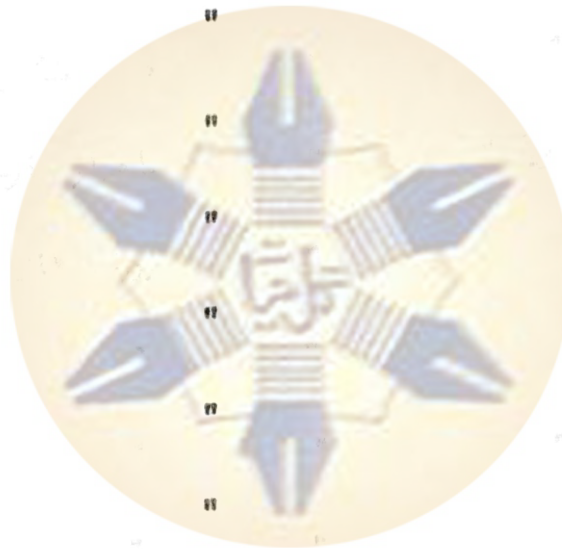
سنڌ ۾ ڄائي. ايم. اي سنڌي ۽ ۾ ڪرڻ کان پوءِ بي ايد جي ڊگري سنڌ يونيورسٽي ۽ مان

حاصل ڪيائين. هن وقت تعليم کاتي ۾ درس و تدريس جا فرائض سرانجام ڏيئي رهي

آهي. جيتوڻيڪ پاڻ وڏن جي لاءِ به لکندي رهندي آهي پر ٻاراڻي ادب ۾ خاص دلچسپي

رکي ٿي. ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ

ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب

موضوع ڪوئن جا ڪارناما " سال

ع ۱۹۸۸

ڪهاڻيون

(ب) مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾ ڇپيل مواد :

عید ڪارڊ "

ڪهاڻي روزانه هلال پاڪستان ۱۹۸۰-۸۱-۲۲ ع

" ڪانگ ڪي لڙمان مزو "

ع ۱۹۸۱-۱-۲

" ڪانگو جهينجگلو "

ع ۱۹۸۱-۴-۳

" وڏن جو چيو مڃجي "

هلال مڱرن ڪراچي سيپٽمبر ۸۲ ع

ماهوار پارس ڪراچي جولاءِ ۱۹۸۴ ع

" جيڪي ڏينهن گذري ويا "

" ڏاهپ جي ڏور "

روزانه هلال پاڪستان ۱۹۸۴-۱۰-۱۰ ع

" وڻ به ٻڏن ٿا "

ع ۱۹۸۴-۱۰-۲۴

" ڪٿي مان ڪيچ ٿين "

ع ۱۹۸۴-۱۱-۷

" ڪاٺي نه مڃي "

ع ۱۹۸۴-۱۱-۲۸

" بي ايمانيءَ جو بدلو " ماهوار گل ڦل جون ع ۱۹۸۵

" خلوص جو جذبو " آڪٽوبر ع ۱۹۸۵

" مهمان جو رزق " آگسٽ ع ۱۹۸۶

" ڪوڙ جو نڍ ڀڄو " ڊسمبر ع ۱۹۸۶

" ڪوئن جا ڪارناما " روزانه هلال پاڪستان مارچ ع ۱۹۸۷

" قربانيءَ جو ٻڪر " جولاءِ ع ۱۹۸۷

" سيپٽمبر " ع ۱۹۸۷

" نبي پائري شهنشاهه " (ترجمو شيل) ڪهاڻي قسطو ۷، ماهوار گولڦل ۱۹۸۷ع
قاضي آصف علي :

قاضي آصف علي ولد رجب علي جوڻيجو ۴ جنوري ۱۹۶۵ع تي ڳوٺ ڪاهي
مينهنون ضلعي لاڙڪاڻي ۾ ڄائو. بي اي تائين تعليم حاصل ڪئي ائس (۱) ٻاراڻي ادب جي
واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي ائس ان جو وڃور هيٺ ڏجي ٿو.
مختلف رسالن ۾ اخبارن ۾ ڇپيل مواد :

ڪهاڻي	ماهور گل ڦل	مئي	۱۹۸۳ع	" بي فرمان "
"	"	سيپٽمبر	"	" لاچار "
"	"	اپريل	"	" ذات جو ڏوهي "
"	"	"	"	" ڳاڙهو سيارو "
"	"	جولاءِ	۱۹۸۵ع	" ٻلي ۽ ڏوئي جو شاهه "
"	"	روزانه هلال پاڪستان ۱۱ سيپٽمبر ۸۶ع	"	" بڪ ۽ امن "
"	"	آگسٽ ۱۹۸۴ع	"	" بدلجندڙ دنيا تعليم "
"	"	۲۲ آڪٽوبر	"	" ايندڙ اسڪوپ "

" قضيو دربالا جون سوراڻي ناز " " ڏک ۽ محبت " " ڏک ۽ محبت " " ڏک ۽ محبت "

(۱) هي معلومات " ذات ڏٺين جي رٿا پٽاندر " ليکڪ جي قلمي پورهئي واري

رڪارڊ نمبر ۶۴ تان حاصل ڪئي وئي.

"اڄ جي سنڌ"

دهائي روزانه هلال پاڪستان آڪٽوبر ۱۹۸۴ع

"غلطي"

اپريل ۱۹۸۵ع

قربان منگي :

قربان منگي ولد حاجي حسين بخش منگي پهرين اپريل ۱۹۶۱ع تي خيرپور سنڌ ۾ پيدا ٿيو تعليمي لحاظ کان ايم اي آهي. هن وقت ٽالپر پريس خيرپور ۾ ورڪ مئنيجر آهي (۱) سنڌ سڻي ڪوشش سان پوپٽ پبليڪيشن جو قيام عمل ۾ آيو. ان سلسلي ۾ پاڻ جيڪي ڪتاب ترتيب ڏنا ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

ڪتاب جو نالو

سال

موضوع

۱۹۷۷ع

"پوپٽ جي پهرين ڏي"

۱۹۷۹ع

"مڪار مهمان"

۱۹۸۰ع

"جيگل ماءُ"

۱۹۸۲ع

"ڪل سنڌ هالڪ ميلو"

Gul Hayat Institute "چرپٽ ڪانءُ"

گل محمد شاهه رضوي :

گل محمد شاهه رضوي ولد سبحان علي شاهه رضوي ۲۱ ڊسمبر ۱۹۱۴ع

تي ٽنڊوالهيار ۾ پيدا ٿيو. سنڌي فائنل تائين تعليم حاصل ڪري استاد جي حيثيت

(۱) هي معلومات "ڪل هالڪ ميلو ۱۹ فيبروري ۱۹۸۷ع" تي خيرپور ۾ ورتي

وڻي

پنهجا فرائض سرانجام ڏنائين . هن وقت رٿائڙ زندگي گذاري رهيا آهن . ٻاراڻي ادب جي موضوع تي لکيل سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱)

ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	
۱۹۵۷ع	ڏهاڻي	" طلسمي ڪينهوڙو "
۱۹۵۷ع	"	" بهادر پنڌو "
		گل محمد صوفي " آزاد " :

گل محمد صوفي بحيرا شريف ۾ پيدا ٿيو . سنڌي فائنل ۽ ايس وي جي تعليم حاصل ڪيائين . پاڻ نشر ۽ نظم جا ليکڪ هئا . پاڻ پرائمري ماستر هو . هن وقت تائين ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس ٻه ڪتاب شايع ٿيا آهن جيڪي هن ريت آهن (۲)

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۵۷ع	سوانح	" پيران پير دستگير "
۱۹۶۰ع	ڏهاڻي	" الله دين ۽ ان جو ڪرامتي ڏيڻو "

Gul Hayat Institute

(۱) هي معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۾ " ذات ڏئين جي رٿا " پڻاندر

ترتيب ڏنل سيد گل محمد شاهه رضوي جي رڪارڊ نمبر ۱۷ مان ورتي وئي آهي .

(۲) الانا ، غلام علي : " سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽري " انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي

ڄامشورو ، سال ۱۹۷۲ع ۱۸۸ ص .

گرداس واڌ وائي :

گرداس واڌ وائي ۲ جون ۱۹۱۱ع تي حيدرآباد ۾ ڄائو (۱) پاڻ اڪثر وڏن لاءِ لکند و آهي پر ننڍڙن ڳالهه ٻارن کي به نظر انداز نه ڪيو اٿس . سندس هڪ ڪتاب " شاهي بلبل " ڪهاڻين جو ڪتاب ۱۹۷۲ع ۾ شايع ٿيو .

محبوب علي جو ڪيو :

محبوب علي جو ڪيو ولد ٻانهون خان جو ڪيو پهرين جنوري ۱۹۳۳ع تي محراب پور تعلقو ڪنڊيارو ضلعو نواب شاهه سنڌ ۾ پيدا ٿيو . ايم اي ، بي ٽي ڪيائين ۽ پوءِ هيڊ ماستر مقرر ٿيو . سندس وفات جنوري ۱۹۸۶ع تي ٿي . ٻاراڻي ادب جي اوسر لاءِ پاڻ جيڪا قلمي ڪوشش ڪيائون ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو چؤ (۲)

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
" سفيد باندرو "	ڪهاڻي	۱۹۸۰ع
" انڌن جو ديس "	"	"
" دوستي جي هام "	"	۱۹۸۱ع
" گندھ ۽ موسيقي "	"	"
" گل جي گفتار "	"	"

(۱) روزانه هلال پاڪستان

(۲) هي معلومات " ڏات ڏئين " جي رٿا جي حوالي سان ترتيب ڏنل رڪارڊ نمبر

۱۸۰ تان ورتي وئي .

ڪتاب جو نالو	موضوع	سال
"پيار جو ڏرڻو"	ڪهاڻي	۱۹۸۱ع
"ڪير ۾ ڪڏهن"	علومات	"
"دلچسپ معلومات"	"	"
"اسلامي معلومات"	"	"
"سند بابت معلومات"	"	"

گل ڦل رسالي ۾ شايع ٿيل مواد :

"لون جهڙو مٺو"	ڪهاڻي	ماهور گل ڦل مٺي	۱۹۷۵ع
"آب حيات"	"	جون	۱۹۸۳ع
"گڏهه جهڙا ڪن"	"	جولاءِ	۱۹۸۳ع
"پوڙهو گهوڙو"	"	سيپٽمبر	۱۹۸۳ع
"ثقافت ڪهاڻي"	"	مارچ	۱۹۸۴ع
"مدرسي هڪ مثالي عورت"	مضمون	آگسٽ	۱۹۸۴ع
"شعري بچاءُ"	"	جولاءِ	۱۹۸۴ع
"مهمان نوازي جو انوکو انداز"	"	نومبر	۱۹۸۴ع
"سفارش"	ڪهاڻي	جولاءِ	۱۹۸۵ع
"ذهانت جي پرک"	"	ڊسمبر	۱۹۸۵ع

محمد ابراهيم ميمڻ :

پروفيسر محمد ابراهيم ميمڻ ولد عبدالرحمان ميمڻ ۱۰ جنوري

۱۹۲۸ع تي سنڌا تعلقو ڪڙهي ياسين ضلع شڪارپور ۾ ڄائو. اڀراي هاشيات ۾ ڪرڻ کان پوءِ بي ايڊ ۽ ايم ايڊ جي ڊگري حاصل ڪيائين. هن وقت گورنمينٽ ڪاليج آف ايجوڪيشن سکر ۾ پروفيسر جي حيثيت ۾ پنهنجا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي. "تنظيم فڪر و نظر" جا سرگرم ڪارڪن آهن. هن وقت تائين ٻارائي ادب جي موضوع تي اسلامي معلومات تي مبني فقط هڪ ڪتاب "مئو مرسل" ۱۹۷۹ع ۾ شايع ڪيائين (۱) محمد بخش جوهر:

محمد بخش "جوهر" ولد وريام جتوئي ۲۹ - اپريل ۱۹۱۹ع تي حيدرآباد سنڌ ۾ ڄائو. مئٽرڪ تائين تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ صحافت جي دنيا ۾ قدم رکيائين ۽ اڄ تائين انهيءَ سان لاڳاپيل آهي. ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي، ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۲).

ڪتاب جو نالو	موضوع	ليکڪ	سال
"خزانہ" (ترجمو)	ڪهاڻي	جم ڪارٽن	۱۹۵۶ع
"خوني آکاڻيون"	آکاڻيون		۱۹۵۷ع
"اڏام ڪٽولو"	ڪهاڻي	"	۱۹۵۸ع
"تي سونهري وار"	"	"	"

(۱) هي معلومات خط جي ذريعي ۲۰-۱۹۸۵ع تي ورتي وئي.

(۲) هي معلومات محترم محمد بخش "جوهر" کان روبرو ورتي وئي.

ڪتاب جو نالو

موضوع

ليکڪ

سال

"ميررانجمو"

داستان

جم ڪارشن

۱۹۵۸ع

"مڙن جي راڻي"

ڪهاڻي

"

"

"اڏامندڙ ٿالهيون"

"

"

"

"نيڪي ۽ جوفرشتو"

"

"

"

"خوفنا داسرار"

"

"

"

"ماڊوڻ جي فوج"

"

"

"

"موالين جون ڳالهيون"

"

"

"

"اچو ته ڪلون"

مزاح

"

"

"چرچن جي چڻي"

"

"

"چرچي جا چرچا"

"

"

"

"هڏو آڪاڻي"

آڪاڻي

"

"

"شيطان جو ٻانهون"

"

"

"

Gul Hayat Institute

"بيوقوفن جو بادشاهه"

"

"بهادر عورت"

بھادر عورت جو ڪهاڻو

"

"جادو جو پنڪو، ڪاري ٻلي، عجيب واقعو ڪهاڻيون"

۱۹۵۹ع

"جان عالم انجمن آرا"

ڪهاڻي

"

۱۹۶۱ع

"گل شاهه ۽ گل گلاب پري"

"

"

۱۹۶۲ع

"هڏو غريب خدا جي درٻار ۾"

"

"

۱۹۶۳ع

"سارڙن ۽ شيدي"

"

"

۱۹۶۴ع

ڪتاب جو نالو

سال	ليکڪ	موضوع	" ٽارزن "
۱۹۶۴ع	جم ڪارٽن	ڪهاڻيون	" خوفناڪ هڪ "
۱۹۶۵ع	"	"	" نادان زال "
۱۹۶۶ع	"	"	" عذرا جي بهادري "
۱۹۷۰ع	"	"	" عقلمندن جو استاد "
۱۹۷۰ع	"	"	" شيخ چلي "
	گلنر مزاح		" زن جا مڪر "
	"	"	" گجھارتون "
	گجھارتون		" مومل راڻو "
	لوڪ ڪهاڻي		" شهزاد وگل منير "
	ڪهاڻي		" باهم جي راڻي "
	"	"	

محمد بلاول پرديسي :

Gul Hayat Institute

محمد بلاول ولد محمد يعقوب جوشيڄو ۲۹ مارچ ۱۹۳۱ع ۾ ڪاڻوٺ

تعلقو هالا ۾ ڄائو. ايم. اي سنڌي ۽ ۾ ڏيائين. هن وقت حيدرآباد جي هڪ ڪاليج ۾

استاد آهي (۱) سندس لکڻين جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

(۱) هي معلومات محترم بلاول پرديسي کان روبرو ۱۹۸۶-۸۷ع تي ورتي

وڃي.

کتاب جو نالو

سال	موضوع	"سوني صندوق"
۱۹۵۱ع	خطي	"جادو جو گلاب"
۱۹۵۷ع	"	محمد رمضان "زلفي" :

محمد رمضان "زلفي" ولد نورالدین کمبوہم ڳوٺ سنگت پوره ضلع امرتسر (انڊيا) ۾ ڄائو. مئٽرڪ تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس. هن وقت سنڌي ادبي بورڊ ۾ ملازمت ڪري رهيو آهي (۱) ٻاراڻي ادب ۾ ڪيل خدمتن جو وچور هيٺ ڏجي ٿو. رسالن ۾ ڇپيل مواد :

۱۹۷۶ع	نظم	ماهوار گل ڦل جولاءِ	"پيارا پيارا ٻار"
۱۹۷۶ع	"	روزانه آفتاب ۱۹ نومبر	"هن ڏور جا ٻار"
۱۹۷۷ع	"	ماهوار گل ڦل سالنامو	"هن ڏور جا ٻار"
۱۹۷۸ع	فيبروري	"	راند رڃايون "
۱۹۸۰ع	طنز مزاح	روزانه آفتاب ۵ جنوري	"وايون بٽال ڏرسائين "
۱۹۸۰ع	"	ماهوار گل ڦل	"پيارا ٻار"
۱۹۸۰ع	نعت	آڪٽوبر	"نعت رسول مقبول "
۱۹۸۲ع	نظم	مئي	"نئون سال آيو "
۱۹۸۳ع	"	فيبروري	"گلو ٿيو "

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۸۴ع	نظم ماهوار گل ڦل جنوبي	"آيو سيارو"
۱۹۸۴ع	مارچ	"ننڍڙو ٻار"
	" "	مختيار مڪشهار:

مختيار احمد ولد ڊاڪٽر يار محمد مڪشهار ۱۸ - آگسٽ ۱۹۴۰ع تي

ڏوڪري ۾ پيدا ٿيو. ايم. اي تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس. هن وقت استاد جي

حيثيت ۾ زرعي يونيورسٽي ۾ نوڪري ڏري رهيو آهي. ٻاراڻي ادب جي موضوع تي سندس

هڪ عدد ڪتاب "دنيا آهي گول" (شاعري) ۱۹۸۵ع ۾ شايع ٿي چڪو آهي (۱).

مختيار ملڪ:

مختيار حسين ولد شفيق محمد ملڪ ۲۱ دسمبر ۱۹۵۹ع تي خيرپور

۾ ڄائو. ايم. ايس سي آرگينٽ ڪيمسٽري ۾ ايم. اي سنڌي ۾ ڪئي اٿس "جوت

پبليڪيشن" قائم ڪري ٻاراڻي ادب ۾ اضافو آڻي رهيو آهي (۲) ٻاراڻي ادب ۾ سندس

لکڻين جو وچور هن ريت آهي:

(الف) ڪتاب:

"تم ٿو ٿانڊاڻا" شاعري دسمبر ۱۹۸۰ع

(۱) هي معلومات محترم مختيار مڪشهار کان خط ذريعي ۱۹۸۶-۹۵ع تي حاصل

ڪئي وئي.

(۲) هي معلومات خط ذريعي ۲۱-۱۹۸۵ع تي محترم مختيار ملڪ کان ورتي وئي.

(ب) مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :

" اکين ڏٺا افسانڙا "

" سچائي جو انعام "

" ڪاٺ جو گهوڙو "

" هڏ ۽ ٽٽي "

" پنهنجا پيچرا "

" آزاد ڪوٽا "

" امانس ۾ به سوجهرو "

مراد علي مرزا :

ڪهاڻي گلن جهڙا پارڙا سيپٽمبر ۱۹۷۵ع

" " سيپٽمبر آڪٽوبر "

نظم ماهوار هالڪ آڪٽوبر ۱۹۷۹ع

گيت " " سيپٽمبر ۱۹۸۰ع

نظم ماهوار گل ڦل فيبروري مارچ ۱۹۸۲ع

" " جون جولاءِ ۱۹۸۲ع

" " ڏاڏي ۽ ڏيڏي ڪتابي سلسلو ۱۹۸۴ع

مراد علي مرزا ولد مهر زاهر علي - مرزا ۱۵ - آگسٽ ۱۹۲۹ع تي

ٽنڊو آغا حيد رآباد ۾ پيدا ٿيو. ايم. اي سنڌي ۾ ڪئي اٿس. اڄ ڪلھ پاڪستان

براد ڪاسٽنگ ڪارپوريشن حيد رآباد ۾ اعليٰ عهد تي فائز آهي (۱).

مراد علي مرزا اسان جي ادبي دنيا ۾ ڄاتل سڃاتل حيثيت جا مالڪ

آهن. مختلف صنفن تي " معياري ادب " پئي تخليق ۽ ترجمو ڪيو اٿس وڏن کان سواءِ

ننڍڙن پڙهندڙن جي ذهني علمي ۽ ادبي ضرورتن کي به نظر انداز نه ڪيو اٿس.

(۱) هيءَ معلومات محترم مراد علي مرزا کان روبرو حاصل ڪئي وئي.

انهيءَ سلسلي ۾ ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وڃور هيٺ ڏجي ٿو.

ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	" ٻارن لاءِ ڪاٿيون "
۱۹۷۷ع	ڪهاڻيون	" شاهه عبداللطيف ڀٽائي "
۱۹۸۲ع	سوانح	" ايشيا جون لوڪ ڪهاڻيون "
۱۹۸۴ع	ڪهاڻيون	مقصود گل :

مقصود گل حواصل نالو قاضي مقصود حيات ولد قاضي عبدالحي " قائل سرشاري " آهي ۱۵ - اپريل ۱۹۵۰ع تي رتود يرو ضلع لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿيو. ايم. اي سنڌي ۽ ايم اي اخنامڪس آهي. هن وقت لاڙڪاڻو شگرمل نئون ديرو ۾ اسسٽنٽ مئنيجر آهي مقصود گل نوجوان مگر ناميارن شاعرن مان هڪ آهي. کيس علم دوستي ۽ ادب پروري ورثي مان ملي. اڄ ڪلھ نظم کان سواءِ نثر ۾ به پنهنجا جوهر ڏيکاري رهيو آهي. ٻارن لاءِ شاعري پڻ ڪئي اٿس. انهيءَ سلسلي ۾ سندس ڪتاب " ڇوڪرا ڇوڪري " ۱۹۸۵ع ۾ شايع ٿي چڪو.

آهي (۱)

محمود مغل :

محمود مغل ۲۷ نومبر ۱۹۶۱ع تي سيوهڻ ۾ ڄائو. ايم. بي بي ايس لياقت

(۱) هيءُ معلومات خط ذريعي محترم مقصود گل کان ۱۰ - آگسٽ ۱۹۸۶ع تي حاصل

ڪئي وئي.

ميد پخل خاليج جامشورو مان ڏيائين . بهارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلعي ڪوشش
ڪئي آهي ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو (۱)

گل ڦل رسالي ۾ ڇپيل مواد :

			"چاندي عجو پيڙو"
ڏهاڙي	ماهوار گل ڦل نومبر	۱۹۷۷ع	"ننڍڙو شڪاري"
" "	" "	۱۹۷۸ع	"جاني لاشاني"
" "	" "	۱۹۷۹ع	"گمشيل پيڙي"
" "	" "	۱۹۸۰ع	"بنا عنوان"
" "	" "	نومبر ۽ ڊسمبر ۱۹۸۰ع	"روپ جي واپسي"
" "	" "	۱۹۸۱ع	"ڇپ ڇپيل جهرڪي"
" "	" "	۱۹۸۲ع	"ڏٺي جي شادي"
" "	" "	سيپٽمبر آڪٽوبر ۱۹۸۲ع	"حق"
" "	" "	۱۹۸۳ع	"ڪٽائي"
" "	" "	۱۹۸۰ع	"مسلمان ۽ سائنس"
سائنس	ماهوار گل ڦل جنوري	۱۹۷۹ع	محمود يوسفائي :

محمود يوسفائي ولد حاجي عبدالرحمان ۲۹ مارچ ۱۹۴۳ع تي حيدرآباد

(۱) هي معلومات روبرو رستي ويئي هئي .

سند ۾ ڄائو. سي اي ڪٿي اٿس ڪيترن وقت کان وٺي صحافت سان منسلڪ رهيو آهي اڄ
 ظلم روزانه مهراڻ (حيدرآباد) جو ايد پٽر آهي (۱).

پارائي ادب جي اوسر لاءِ چڱي ڪوشش ڪئي اٿس. پاڻ جون ۱۹۷۴ع
 کان ماهوار "گلن جهڙا پارڙا" رسالي جو ايد پٽر ٿي رهيو ان کان سواءِ "گلن جهڙا
 پارڙا" جماعت جون شاخون سڄي سنڌ ۾ قائم ڪري ٻارن ۾ ادبي ۽ قومي جاڳرتا جو جذبو
 پيدا ڪيائين. پارائي ادب ۾ سندس خدمت کي نظر انداز نه ٿو ڪري سگهجي. سندس
 لکڻين جو وچور هن ريت آهي.

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۶۰ع	دهائون	"گل بهار"
۱۹۶۷ع	"	"بخت جي باني"
۱۹۶۷ع	"	"قول ڦليل"
۱۹۸۰ع	"	"لاڙلو"
"	"	"شان"
"	"	"حابولي"
"	"	"ظلم جو چار"
"	"	"مڪئي"

(۱) هيءَ معلومات محترم محمود يوسفائي کان ۲۵-۵-۱۹۸۶ع تي رسي ورتي

وٺي.

مقبول ڪيئي :

مقبول احمد ولد محمد موسيٰ ۵ جنوري ۱۹۲۷ع تي نصرپور ۾ ڄائو .
 سنڌي ۽ پايداي ڪرڻ کان پوءِ ڪجهه وقت مختلف پريس جو مئنيجر ٿي رهيو . " سنڌي
 ڪتاب گهر " نالي اشاعتي ادارو به قائم ڪيائين . ڪيترو وقت سچل سرمست ڪاليج ۾
 سنڌي جو استاد ٿي رهيو . ڪجهه وقت نيشنل بوڪ فائونڊيشن جو ڊائريڪٽر ٿي رهيو .
 سندس وفات ۲۱ فيبروري ۱۹۷۷ع ۾ ٿي (۱) ٻاراڻي ادب جي اوسر لاءِ ڪيل سندس خدمت
 جو خاڪو هيئن ريت آهي .

ڪتاب جو نالو

سال	موضوع	ڪٿي
۱۹۵۲ع	ڪٿو نورپٿي جي ڪٿ ڪٿ	ڪٿي
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"
"	"	"

" ڇنگيا جا جوتا "

" ڇنگيا جي اڏام ڪٽولي "

ملڪند ڪيئي :

ملڪند پيد جو اصل نالو عبدالرزاق ولد موريو ملڪ آهي . پاڻ ۸ - اپريل

(۱) " در محمد پٺاڻ " : " ايڊيٽرنامو " ، ص ۲۳۵ .

۱۹۶۱ع تي ڪنڌ ڪوٽ ۾ ڄائو (۱) تعليمي لحاظ کان ايم - اي ڪئي اٿس . هن وقت
خيرپور يونيورسٽي ۾ پروفيسر آهي . بهارائي ادب جي واڌاري لاءِ هڪ ڪتاب " سچل
سرست " ۱۹۸۷ع ۾ لکيو اٿس .

ميمڻ عبدالغفور سنڌي :

ميمڻ عبدالغفور سنڌي پهرين سيپٽمبر ۱۹۳۹ع تي لاڙڪاڻي ۾ ڄائو .
سنڌي ادب ۾ پي - ايڇ ڊي ڪئي اٿس (۲) هن وقت لاڙڪاڻي ڪاليج ۾ استاد آهي . ٻارن
۾ چڱن اخلاقن پيدا ڪرڻ لاءِ بهارائي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا قلعي ڪوشش ڪئي
ان جو وڏو ڀر هيندڙ ٿي ٿو .

سال	موضوع	(الف) ڪتاب / مجموعا
۱۹۶۱ع	سوانح	" ملا نصير الدين هدي "
۱۹۸۰ع	"	" محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم "
۱۹۸۳ع	"	" قائد اعظم محمد علي جناح "

(ب) مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

Gul Hayat Institute

۱۹۷۲ع	ڪهاڻي	ماهوار گل ٿيل جون	" خصلت اياز "
۱۹۷۵ع	نومبر	"	" وڪرسو وهاءِ "
۱۹۷۶ع	جون	"	" ڪينوءِ حسد "

(۱) هي معلومات فون ذريعي ۲۰ فيبروري ۱۹۸۷ع تي ورتي وئي .

(۲) هي معلومات خط جي ۱۷ - ۸ - ۸۷ ذريعي
نصرت حاتمي ڪئي وئي .

" اتحاد "

مضمون	ماہوار گل گل آگست	۱۹۷۶ع
" علامہ ایدہ قاضي "		
سوانح	" اپريل "	۱۹۷۸ع
" شجرو شاہ پٽائي "		
مضمون	" آڪٽوبر نومبر "	۱۹۷۸ع
" ڪينجهر جي ڪهاڻي "		
" "	" فيبروري "	۱۹۸۰ع
" قومي ترانو "		
نظم	" آگست "	۱۹۸۴ع
" سچل سرمست "		
سوانح	" جولاءِ "	۱۹۸۴ع
" شاہ عبداللطيف ڀٽائي "		
مضمون	" آڪٽوبر "	۱۹۸۴ع
" اجرڌ "		
" "	" نومبر "	۱۹۸۴ع
" حضرت صالح عليه السلام "		
" حج بيت الله "	" جولاءِ "	۱۹۸۵ع
" "	" سيپٽمبر "	۱۹۸۵ع
" حسن علي افندي "	" آڪٽوبر "	۱۹۸۵ع
" مولانا تاج محمد امروٽي "	" فيبروري "	۱۹۸۶ع

ميمڻ عبدالمجيد سنڌي :

Gul Hayat Institute

عبدالمجيد ولد حاجي غلام حسين ميمڻ ۱ جنوري ۱۹۳۲ع تي لاڙڪاڻي

۾ پيدا ٿيو. ايداي (سنڌي) ايداي (اسلام ڪلچر) ايداي (رليجن) ايل ايل سي

۽ پي ايڇ ڊي (سنڌي) ڪيل اٿس. پاڻ سنڌي ادب جي دنيا ۾ ڄاتل سڃاتل اديب

جي حيثيت رکي ٿو. جيتوڻيڪ پاڻ اڪثر ڪري وڏن لاءِ لکندو آهي پر ان هوندي به

هارن کي نظر انداز نه ڪيو اٿس. ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪا

قلمي ڪوشش ڪئي آهي ان جو وڏو ڇوڪرو هينئر جي

شماره (۱) •

کتاب جونالو

سال	موضوع	
۱۹۶۶ع	دهائيون	"ديس ديس جون آگاهيون"
۱۹۶۷ع	مزاح	"ملا نصير الدين جا لطيفا"
۱۹۶۷ع	دهائيون	"قيمتي دهائيون"

نثار بزمي :

نثار بزمي عرف قلند ربخش ولد محمد حسن خان جوئيجو ۱۳ جون ۱۹۲۴ع

تي مرزا پور تعلقو ڪڙهي ياسين ضلعو شڪارپور ۾ ڄائو (۲) ٻارن جي لاءِ مختلف رسالن ۾ ڇپيل نظم ۽ بيت اٿس • ويهارو کن ڪتاب ڇپائي لاءِ تيار آهن (۳) سنڌي ٻارائي ادب جي واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي اٿس ان جو وڏو پور هيٺ ڏجي ٿو •
مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

"وطن کان وٺي ٻيو ڇا آهي" "پاسبان وطن" گلشن ادب ۱۹۶۶ع

Gul Hayat Institute

(۱) هي معلومات انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۾ "ذات تئين جي رٿا" جي حوالي سان

ترتيب ڏنل ڊاڪٽر ميمڻ عبدالعجيد سنڌي جي قلمي پورهئي واري رڪارڊ نمبر

۱۳۰ مان حاصل ڪئي وئي •

(۲) سنڌي ليکڪن جي ڊائريڪٽري، "انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي"، ڄامشورو ۱۹۷۴ع

(۳) نثار بزمي ۽ سان ڪالهه، "ماهوار گل ڦل سيپٽمبر ۱۹۸۶ع"، سنڌي ادبي

"هو جمالو"

گيت ماہوار گل ڦل جنوري فيبروري ۱۹۷۶ع

"سچ کي سلام"

نظم " اپريل "

"کلندا وتو"

" " جون "

"لولي"

" " آگسٽ "

"سنڌي زبان اسان جي"

" " آگسٽ ۱۹۷۷ع

"يتيم ڀار"

" " ڊسمبر ۱۹۷۷ع

"ڇا اڏسان"

" " جنوري ۱۹۸۱ع

"سنڌي"

" " مئي ۱۹۸۳ع

"سبحان الله"

" " سيپٽمبر آڪٽوبر ۱۹۸۲ع

"آزادي"

" " جولاءِ ۱۹۸۳ع

"سنگار سنڌي جو"

" " آگسٽ ۱۹۸۳ع

"سنڌي ٻولي"

" " فيبروري ۱۹۸۴ع

"حمد"

" " جون ۱۹۸۴ع

"اوسنڌي"

" " فيبروري ۱۹۸۵ع

"پيارو وطن"

" " مئي ۱۹۸۵ع

"اوجي سنڌي"

" " جون ۱۹۸۵ع

"پکيڙڻ جي پخت"

" " جولاءِ ۱۹۸۵ع

"اڇواي ساڻيو"

" " آگسٽ ۱۹۸۵ع

"وطن جا ڏس"

" " نومبر ۱۹۸۵ع

"هار گلن هار"

" " ڊسمبر ۱۹۸۵ع

Gul Hayat Institute

نجم عباسي :

نجم الدين ولد الم آندو خان عباسي ۱۸ آڪٽوبر ۱۹۲۷ع تي خانواهن
 ضلعونواب شاھ ۾ پيدا ٿيو. لياقت ميڊيڪل ڪاليج ڄامشوري مان ڊاڪٽري جي ڊگري
 حاصل ڪيائين هن وقت ڊاڪٽر جي حيثيت سان حيدرآباد ۾ پنهنجي ڪلينڪ هلائي رهيو
 آهي (۱)

نجم عباسي سنڌي ادب جي دنيا جو جاتو سڃاتو ادب آهي. سندس
 قلمي ڪاوشن کي مقبوليت جو درجو ملي چڪو آهي جيتوڻيڪ پاڻ اڪثر ڏي وڌن لاءِ لکندو
 آهي پر ان هوندي به ٻارن کي به پنهنجي لکڻن کان محروم نه رکيواٿس. هن وقت
 تائين ٻارائي ادب جي موضوع تي سندس فقط هڪ ڪتاب "گاڙهو لالئين" ڇپي ڊرامي
 جو ترجمو ۱۹۷۴ع ۾ لکيواٿس.

نور افروز خواجہ :

نور افروز خواجہ ٽي. ع. احمد علي خواجہ ۵ جولاءِ ۱۹۵۳ع تي حيدرآباد
 سنڌ ۾ ڄائي. ۱۹۷۵ع ۾ ايم اي سنڌ يونيورسٽي مان ڪيائين. هن وقت سنڌ يونيورسٽي
 جي سنڌي شعبي ۾ اسسٽنٽ پروفيسر آهي. ٻارائي ادب جي موضوع تي سندس هڪ
 ڪتاب "ڊيسرڊيس جون آڪاشيون" (ترجمو ٿيل) انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي طرفان ۸۳ع

(۱) هي معلومات روبرو ورتي وئي.

شاعري ٿيو آهي (۱) هـ

ناز سنائي :

ناز سنائيءَ جو اصل نالو محمد عثمان ولد محمد خان آهي. سندس پيدائش ۲ آڪٽوبر ۱۹۵۹ع تي ڳوٺ مانجهند تعلقو ڪوئي ضلع داد و سندا ۾ ٿي. پاڻ گريجوئيٽ آهي. هن وقت گورنمينٽ ڪوآپريٽو انسپيڪٽر جا فرائض سرانجام ڏيئي رهيو آهي. ٻاراڻي وهيءَ کان ادبي زندگي جو آغاز ڪيائين (۲). ٻاراڻي ادب جي واڌاري لاءِ هن جيڪي ڪتاب ترتيب ڏنا آهن ان جو وچور هيٺ ڏجي ٿو.

ڪتاب جون نالو

سال

موضوع

۱۹۷۵ع

ڪهاڻيون / شاعري

"اجورو"

"

"شهيد عبدالرزاق سومرو"

"

"لولي"

"

"ڪٽهار ڪٽيا"

۱۹۷۶ع

"

"باغي ماءُ"

"

"

"آس ۽ اوسيٽو"

"

"

"ٻاراڻي راند"

Gul Hayat Institute

(۱) هي معلومات محترم نور افروز خواجه کان ۱۷-۶-۱۹۸۶ع تي روبرو ورتي

وئي.

(۲) هي معلومات محترم ناز سنائي کان ۱۸ جولاءِ ۱۹۸۶ع تي روبرو ورتي

وئي.

سال	موضوع	ڪتاب جو نالو
۱۹۷۱ع	دهاشيون / شاعري	"پڙجو ماڻهو"
"	"	"سندر سوچ"
"	"	"بفاوت"
۱۹۷۷ع	"	"جنگ جاري رهي"
"	"	"جڻيم سيد"
"	"	"عید"
۱۹۷۹ع	"	"هارن جو عالمي پڊ زنامو"
"	"	"سونا زيور"
۱۹۷۸ع	"	"وڌي جڏهن مان وڌو ٿيندس"
"	"	"لطيف قومي شاعر"
"	"	"هڪ ڏينهن جي باد شاهي ملي ته"
۱۹۷۹ع	"	"مون ڪيئن عيد ڪئي"
۱۹۸۰ع	"	"ڌرتي جا گل"

Gul Hayat Institute

نياز پنهور

نياز پنهور وڻند محمد ابراهيم پنهور ۱۵ جولاءِ ۱۹۶۳ع تي

شادي پلي ضلعي ٿرپارڪر ۾ پيدا ٿيو. بي اي تائين تعليم حاصل ڪئي اٿس. پاڻ نوجوان ۽ سرگرم اديبن مان هڪ آهي ڪيترن عرصو پارائين تنظيم ۽ جماعتن ۾ رهي ڪري هالڪن جي ذهني فڪري ۽ علمي اوسر لاءِ پاڻ پڙهيو آهي (۱).

(۱) هي معلومات محترم نياز پنهور کان ۱۹۸۱-۸۲ع تي روس ورتي وئي.

ٻاراڻي ادب جي موضوع تي لکيل سندس ڪتابن ڪهاڻين ۽ شاعريءَ جو تفصيل هيٺ
ڏجي ٿو.

(الف) ڪتاب :

" ڪوڏ ۽ سڀون "

شاعري نومبر ۱۹۸۱ع

مختلف رسالن ۾ شايع ٿيل مواد :

" سچ جوان يا ڪوڙ "

ڪهاڻي ماهوار گل ڦل سيپٽمبر ۱۹۷۶ع

" ۱۹۷۶ع منهنجي نظر ۾ "

منتصرو " جنوري فيبروري ۱۹۷۷ع

" نظم "

شاعري جوت نئونسل ۱۹۷۸ع

" ننڍڙا گل "

نظم ماهوار گل ڦل آڪٽوبر ۱۹۷۹ع

" ريل هلايون "

" آڪٽوبر ۱۹۷۹ع

" ٻاراڻو نظم "

" ماهوار ٻالڪ ۱۹۷۹ع

" گيتن جي گونجار " ماهوار گل ڦل سيپٽمبر ۱۹۸۰ع

" لولي " مارچ ۱۹۸۱ع

" نيا گوخير " مارچ ۱۹۸۳ع

" نيهن ناٿي " ماهوار ٻالڪ سيپٽمبر ۱۹۸۰ع

نصير مرزا :

نصير مرزا ولد ناصر علي بيگ مرزا ويهين جولاءِ ۱۹۵۶ع تي ٿندو

شوهو حيدرآباد ۾ ڄائو . سندس ادب ۽ صحافت ۾ اڀرڻ لڳو پر ڇوڪر جي

نہجیڪل شيننگ ڪئي اٿس. شاعريءَ جي سڳند ڪيس ورشي ۾ ملي آهي. سندس تعلق
شمس العلماء مرزا قليچ بيگ جي خاندان سان آهي. هن وقت رڊيو پاڪستان حيدرآباد ۾
پروڊيوسر جي عهدي تي ڪم ڪري رهيو آهي (۱).

پارائي ادب جي واڌاري لاءِ جيڪا ڪوشش ڪئي اٿس ان جو وڃو رهيو ٿو جي

ٿو :

ڪتاب جونالو

سال

موضوع

۱۹۷۹ع

شاعري

"ترشيءَ جا ستارا"

مختلف رسالن ۾ ڇپيل مواد :

۱۹۷۷ع دعا ماهوار گل ڦل جولاءِ "جڳ جڳ جيءُ"

۱۹۷۹ع اپريل "گيت" گيت

۱۹۸۱ع مارچ "نظم" آدرش

۱۹۸۳ع آڪٽوبر "گيت" شبلو گيت

۱۹۸۳ع ڊسمبر "پوپٽ لاءِ"

۱۹۷۹ع ماهوار بالذ آڪٽوبر "ڪڏهن ٻچا"

۱۹۷۹ع " " "پارائيون ٻوليون"

۱۹۷۹ع " " "پوپٽ"

(۱) هيءُ معلومات لاءِ رڊيو پاڪستان حيدرآباد ۾ روبرو ۱۹۸۵-۸۴ع ۾
ڏني وئي

ادبيات و ثقافت
ادارن جو حصو

Gul Hayat Institute

پارائي ادب جي ترقيءَ ۾ اشاعتي ادارن جو حصو

شعارف :

پولي علم ادب جي ترقيءَ ۾ اشاعتي ادارا اهم ڪردار ادا ڪن ٿا. چوڻ اهي ادارا ئي آهن، جيڪي ادبي شوق، ڪاروباري شهرت جهڙن مقصدن جي پيداوار ٿين ٿا، ۽ ڇاپي ادب جي اوسر جو سبب بڻجن ٿا. هر ڪو اديب ۽ شاعر ذات ۽ سوچ جو مالڪ ته ٿئي ٿو، پر ضروري نه آهي ته هو ايترو ڏن-ڌڻي به هجي جو جيڪو لکي، اهو شايع ڪرائي سگهي. ان ڪري اهي ادارا ئي آهن، جيڪي انهيءَ موڙ تان علم ادب جي قافلي کي اڳتي وڌائين ٿا.

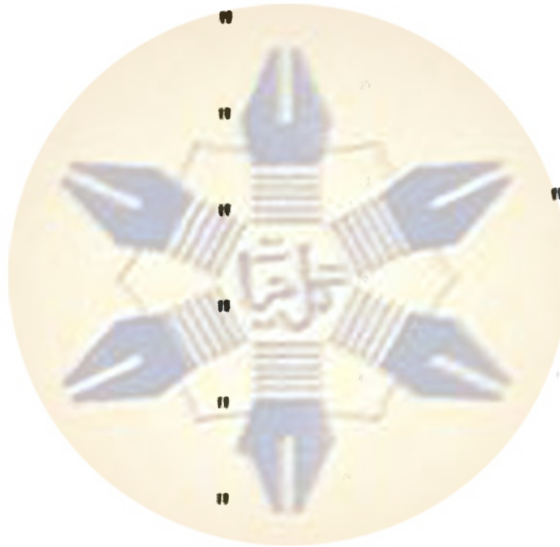
پارائي ادب جي ترقيءَ ۾ هون ته هر ڪنهن اداري پنهنجو پنهنجو ڪردار ادا ڪيو آهي، جن کان وٺي ۱۹۲۷ع تائين ڪيترائي ادارا قائم ٿيا. جن خاص طور تي پارائي ادب جي واڌاري لاءِ پنهنجي ذريعن ۽ وسيلن جو پرپور استعمال ڪيو. اهڙن ادارن مان ڪي ادارا سنڌ جي نوجوان نسل قائم ڪيا. پارائي ادب جي موضوع تي قلم ڪشي، اهڙن مڙني ادارن کي ڪڏهن به نظر انداز ڪري نه ٿو سگهجي هن هيٺ ڏن مکيه ادارن جو مختصر احوال ڏجي ٿو. باقي ادارن جي نالن جو وچور ضمني نمبر ڏنو ويو آهي.

”اداره گلشن ادب،“ سندھو محمد خان .

هي اشاعتی ادارو ۱۹۵۷ع تاري ”فدا سرھيو ۽ اياز پائوليءَ“ جي ڪوشش سان سندھو محمد خان ۾ قائم ڪيو ويو (۱۰) هن اداري پاران ۽ ادبي روح ٺوڪي سندن علمي لياقتن کي اجاگر ڪرڻ ۾ وڏو ڪردار ادا ڪيو آهي. هي ادارو ۲۷ سالن کان سنڌي ٻارائي ادب جي خدمت ڪري رهيو آهي. هن وقت سندس سرپرست ”اياز پائولي“ آهي. اداري پاران جيڪي ڪتاب شايع ٿيا آهن اهي هيٺين ريت آهن.

ڪتاب جو نالو	مرتب / ليکڪ جو نالو	سال
هين جواهر	”فدا سرھيو“ ۽ ”اياز پائولي“	۱۹۵۸ع
گلابي مڪڙيون	”	”
غبي خزانو	”	”
گلڙن جو گلدستو	”	”
مات ۽ موتي	”	”
سگند	”	۱۹۵۹ع
ٽريل گل	”	”
ڪرامتي تختي	”	”
مٻڪار	”	۱۹۶۰ع

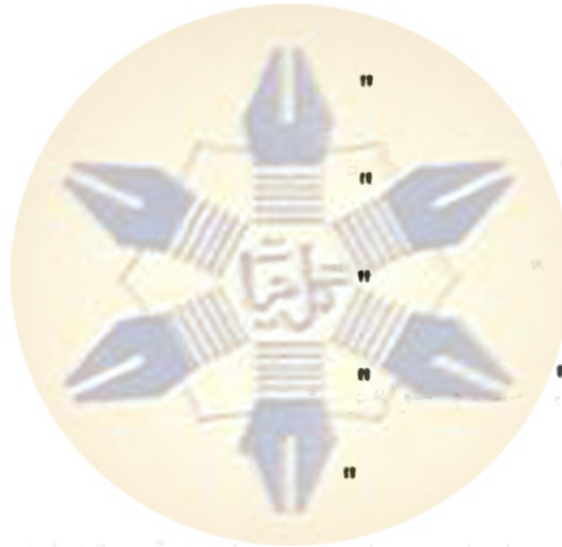
سال	مرتب / ليکد جونالو	كتاب جونالو
۱۹۶۰ع	"فدا سرهيو" ۽ "اياز پاڻولي"	"پنکڙيون"
"	"	"اڌامندڙ گهوڙو"
"	"	"گلشن جا گل"
"	"	"غرو رباد شاه"
۱۹۶۱ع	"	"روشن تارا"
"	"	"گل ۽ مکڙيون"
"	"	"ڪنول شهبازي"
"	"	"موتشي جون مکڙيون"
۱۹۶۲ع	"	"مقصود محمود"
"	"	"هيرا موتي"
"	"	"حيرت انگيز هيرو"
"	"	"گڙيا ڪٽهار"
"	"	"عجب اسرار"
"	"فضل احمد بچاڻي"	"چمڪندڙ ستارا"
"	"فدا سرهيو" ۽ "اياز پاڻولي"	"گامو سچار"
"	"فدا سرهيو"	"پاڻ وهيڻي پي"
۱۹۶۳ع	"محمد ابراهيم جويو"	"هيرا لعل هزار"
"	"فدا سرهيو" ۽ "اياز پاڻولي"	"چنيم لکڻو"
"	"	"جوت"

Gul Hayat Institute

ڪتاب جون نالو

سال	مرتب / ليکڪ جون نالو	
۱۹۶۳ع	فدا سرهيو " ۽ " اياز پاڻولي	" گلدستو "
"	" اياز پاڻولي	" بخت جي واپسي "
"	"	" مشق و غنبر "
"	"	" خير راڻي ڊائجيسٽ "
۱۹۶۷ع	"	" رات راڻي ڊائجيسٽ "
"	"	" پنڊيون ۽ جهوٽا "
"	"	" پاسبان وطن "
"	"	" املہ ماڻھ "سار"
"	"	" هيرو پيٽر "ڪتاب جا"
"	"	" گلشن ڊائجيسٽ "
"	"	" ماڻھ پنا گل "
"	"	" جيڏانهن پير تيڏانهن خير "
"	"	" ٻرندڙ ڏيئا "
۱۹۶۹ع	"ميرن عبدالعجيد سنڌي"	" قيمتي گهاٽيون "
"	" اياز پاڻولي	" جپاني گڏي "
"	"	" جانبدار "
"	"	" ڊرامتي تختي "
"	"	" ناٽائوننگر "
"	"	" چونڊيل گل "

سال	مرتب / ليڪڊ جونالو	ڪتاب جونالو
۱۹۶۶ع	"اياز پائولي"	"اميد جا ڇرڻا"
"	"	"ٽول رائي"
"	"	"بخت جي باني"
۱۹۷۸ع	"	"عجب دنيا تنهنجا رنگ"
"	"	"بخت سان ڏهن جي ريس"
۱۹۷۹ع	"	"حور بغداد"
۱۹۸۰ع	"	"سونو ڪڪڙ"
"	"	"گامزن جي گفتار"
۱۹۸۵ع	"	"سرها گل گلاب جا"
اداره بوستان ادب ، ٽنڊو شوڙهو .		

هي ادارو مرزا محمد نواز بيگ ۱۹۷۶ع ۾ ٽنڊو شوڙهو ۾ قائم

ڪيو . هي ادارو ٻارن جي معلومات ۾ اضافو ڪرڻ جي مقصد تي ٺاهي واري لاءِ

قائم ڪيو ويو . هن اداري طرفان هيٺيان ڪتاب شايع ڪيا ويا (۱)

سال	ليڪڊ / مرتب	ڪتاب جونالو
۱۹۷۶ع	مرزا محمد نواز بيگ	"گجھارتون"
"	"	"سليس آڪاشيون"

(۱) هي معلومات اداره بوستان ادب جي مختلف ڪتابن مان ورتي وئي

آهي .

ڪتاب جو نالو

ليکڪ / مرتب

سال

"عام معلومات"

۱۹۷۷ع

مرزا محمد نواز بيگ

"عقل جو امتحان"

۱۹۷۸ع

"

"مشهور موجد"

۱۹۷۸ع

"

"وهم عقيدہ رواج"

۱۹۷۹ع

"

"نئي قلندر"

۱۹۷۹ع

"

"سند باد ۽ هند"

۱۹۸۰ع

"

"عام معلومات (حصو ٽيون)"

۱۹۸۱ع

"

انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي، جامشورو.

انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ۱۹۶۲ع ۾ "سنڌي اڪيڊمي" جي نالي

سان قائم ڪيو ويو هو. جنهن جو پهريون اعزازي ڊائريڪٽر مرحوم محمد حنيف صديقي مقرر

ٿيو. اداري جو پهريون دفٽري ڏينهن ۹ جنوري ۱۹۶۳ع هو (۱) انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي

علم و ادب تاريخ ۽ ثقافت جو اهڃاڻ آهي. سنڌي ادب ۽ ٻارائي ادب جي ڪميءَ

کي محسوس ڪندي انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي ٻارن جي ادب لاءِ هڪ خاص ۽ مستقل شعبو

قائم ڪيو آهي جيڪو ٻارن کي سنڌ جي عظيم شخصيتن جي باري ۾ معلومات ڏيڻ لاءِ ڪتاب

شائع ڪري رهيو آهي هن اداري پاران ٻارائي ادب کي فروغ ڏيڻ لاءِ جيڪي ڪتاب شايع

ڪيا ويا آهن اهي هن ريت آهن.